

رانبکلو اوخویولو خپل خان هوتو اودگياه گانو منح ته ورسولو ، دکمونستی حکومت عسکر اوروسان راغلل يوه خوا اوپله خواوگرخيدل ليکن زه نى ونه ليدم له ډيروخت تيريدلو وروسته قوا ولاړه زه تنها په ځنگل کى پاتى شوم شپه راپاندې راغله پښى مى دردم کولو اوله ځناوروخڅه هم ډاړيدم خوشپى تياره کى يو سپين زيرى سړى چى نه مى پيژندلو راغى له ماسره کښيناست ډاډنى راځي اوپه زخم نى راته لاړى (دخولى لعاب) پورى کړى دردمى وړک شو زما سترگوته خوب راغى بيده شوم چى کله راويښ شوم نوسپين زيرى سړى نه وو زخمونه اوپښه مى روغه وه هيڅ دردنى نه کولو نوزه ډير په ارامى اوډام سره راروان شوم دادى په خير اوخيرت ستاسى ترڅنگ راورسيدم چى اوس مى هم نه پښه دردکوى اونه کوم بل تکليف حس کوم اوپه دى هم نه پوهيږم چى هغه سپين زيرى سړى څوک وو اوکوم طرف ته ولاړ.

 محمداجان دلوگو ولايت دازرى ولسوالى دکڅ دکلى اوسيدونکى دى .

د شهيد مصاحبه

دصوابى په کمپ کى يو ملاصاحب دخپلو سترگوليدلى حال په دى توگه بيانوى اوډانئ چى ماوغوبنتل دخوست په جنگ کى خان شريك کړم دتللو اراده مى وکړه خوزما د کور ترڅنگ ديو بل چا کوروو او هغه ايکى يو زوى درلوده نور اولادونه نى نه وو نو دهغه دى زلمى حوى دپلار څخه پټه ماته وويل چى ملاصاحب زه هم درسره جهاد ته ځم هيله ده چى مابه له خان سره پوزى وانئ زه حيران شوم چى اوس څه وکړم که داهلک له خان سره نه ولم

گناه ده اوکه ولم ئی نوداسی نه چی شه ضرورته ورسیزی بیا به ئی دمور
 اوپلار له جنجال خفه نه خلاصیزم خوبلاخره دثواب اوخدای «ج» دحکم
 لارمنی غوره کړه دا زلمی هلك می له حان سرد روان کړ دجنگ صحنی ته
 ورسیدو مونږ دواړو په تعرض کی شرکت وکړ چی په جگړی گدازلمی راخفه
 ولگید اوپه شهادت ورسید نوزه ډیر پریشان اوغمکین شوم چی ای خدایه
 «ج» اوس شه چاره ویکړم دمور اوپلار خواب به ئی څنگه شی هغوی ته به
 څنگه تسل ورکوم خوږه نازبه می په موتر کی کیښود ترڅو کورته ورسیدو
 هلته می دشهید پلار خبر کړ هغه چی خپل شهید حوی ولیدلو نودالله «ج»
 شکر ئی اداکړ اوخپل زوی ته ئی دشهادت مبارکی وویل ، جنازه موراکوزه
 کړه اوشهید موکورته داخل کړو هلته ئی مورهم خبره شوه ډیر شور ، فریاد ،
 چیغی اوانگولاتی شروع کړه زه هم حیران ولاړ ووم مورنی په هیڅ شان نه
 غلی کیده اخر چی شه وخت تیر شو زه دشهید شوی زلمی ترڅنگ ودریدم
 مورنی هم سرته ناسته وه اوپلارنی هم خواته ولاړو ، ماورته دزړه له جوشه
 په غیرارادی شکل اوازوکړ که ته واقعی شهید ئی نودمور اوپلارتمل لپاره
 دی له پلارسره مصافحه وکړه هغه شهید یو دم خپل لاس اوچت کړ اوخپل
 بڼی لاس ئی دخپل پلار په لاس کی په داسی شکل ورکړ تابه ویل چی
 مصافحه کوی .

نوددی حالت ښه لیدلو سره ئی مور اوپلار خوشحاله شو سمدستی ئی
 ژړاوفریاد بس کړ .

ملاصاحب وائی چی له دی وروسته به دشهید مور اوپلار ماته تسل
 راکولو اوماته به ئی ویل چی ملاصاحب ته مه خفه کیزه دا دالله «ج» رضاده

دهغه خپل مال وو زمونږ دخدای «ج» رضا قبوله ده مونږ دهغه په شهادت
فخر کوو .

دواقعی روایت محمد اجان کړیدی اوهغه له ملاصاحب څخه خپله اوریدلی دی .

مجاهدینوسره غیبی امداد

مجاهد عبدالوکیل وائی چی ماته یو مولوی صاحب دلوگردعملیاتو څخه
دیو عملیات قصه په دی توگه کړیده : وائی چی یوه ورځ زمونږ دمجاهدینو
چی تعدادی نی هم ډیر کم وو له خوا تصمیم ونيول شو چی لاره به بندوو
اودقووی دتلو مخه به نیسو مونږ همداسی وکړل سرک ته ولاړو لاره موبنده
کړه خوددسپنن یوه لویه قوا راغله مونږ ورسره جنگ شروع کړ بڼه ډیر جنگ
مو وکړ قوا بیرته واپس وتښتیدله مونږ ورڅخه ډیر روسان مردار کړل اوډیر
ټانکونه اوموټر موورڅخه وسوزول کله چی واپس راتلو دلاری به اوږدو کی
یو نابلد اوږدو سپری زمونږ ترنظر شوله هغه څخه موپوښتنه وکړه بابا جانه په
دی درزاودروزی کی دلته څه کوی اوله کوم لوری راغلی هغه وویل چی بهیانونو
تاسی ډیرکم واست ستاسی دکومک لپاره راغلم په جنگ کی له تاسو سره
شریک ووم ، مونږ ورته وویل ته ددی خبری څه ثبوت لری هغه خپل ځان
وخوزولو چی داوسپنو پارچی اومرمی نی له بدن څخه ولویدلی اوپه ځمکی
گذارشوی جامی نی هم په مرمیو سوری سوری اوغلبیل غلبیل وی نوکله چی
په لاری لاری تلو دا بودا راڅخه غائب اوناذرکه شو.

عبدالوکیل اوس ددهبیری په کمپ کی استوگن دی .

د شهید اوښکی اود وینی جریان

په ۱۳۶۴ کال چی کله دلوگرولايت دازری ولسوالی اود پکتیا ولایت
 خاځیو ته کومه قوآراغلی وه نو په لارو ، درو ، کلیو اویانډوکی نی پرسونل
 ضد میتونه بنځول او هر ډول ظلم اوناړواڅخه یی ډډه نه کوله نودپېښورڅخه
 دهغوی دټکولو لپاره ډله ډله مجاهدین راغلل اودسپینی شکی الفتح په غنډ
 کی جمعه شول اوله هغه ځای څخه نی دازری په لوړحرکت وکړ کله چی
 داوښتی دری ته ورسیدل نوهلته په یو نفر مجاهد چی ملاگلجان نومیده
 پرسونل ضد ماین والوت اوپه ۱۰-۶-۱۳۶۴ نیټه په شهادت ورسید هلته
 دبعضی مشکلاتو له وجهی بنځ کړل شو یوه میاشت وروسته نی وارثانو
 تصمیم ونيولو چی خپلی جامع هدیری ته نی نقلوو ، هغوی ورغلل قبرنی
 لوڅ کړ کله نی چی له قبر څخه رابهر کړ نواندامونه اوجسد نی هیڅ تغیر نه
 وو کړی ډیر ښه معطر بوی ورڅخه پورته کیده اوله زخمونو نی وینی جریان
 وکړ کله چی دهغه ځوی سلطان محمد (هغه هم اوس په جلال آباد کی په
 شهادت رسیدلی) دخپل شهید پلار سرته ودرید نوخپل پلار ته په ژړاشو
 چی پدی حالت کی نی دپلار له سترگو هم اوښکی روانی شوی کله نی چی
 زوی غلی شونو دشهیداوښکی هم بندی شوی .

ددی واقعی شاهدان یوه ډله مجاهدین دی لکه ملاخیال جان ، حاجی محمد نپی

،سلیم خان ...

له ناستی هغه ځملاستيدل

يو نفر مجاهد چي محمدي نومبزي وائي : په ۱۳۶۳ کال چي کومه قوا د پکتيا ولايت ځاځيو ته راغلي وه اودسخت مبارد ، توپونواومرميو وحشيانه بازارنن چوپکي وو نو دمرگل په منطقه کي يو نفر مجاهد چي نقيب الله نومیده په شهادت ورسيد دمرميو دباران له کبله اودملحد رژيم دعسکرو اووحشي روسانو د پياده کيدو له کبله له مونږ څخه شهيد هملته پاته شوي اومه ورځ چي قوا دمجاهدينو دقربانيو له کبله بيرته وتښتيدله نو مونږ هم خپل شهيد پسي ورغلو څه گوروچي شهيد په تکیه شوی توگه ناست دی زمونږ له ورتگ سره سم هغه ځملاست ، لاسونه اوپښي نئ وغځول ، سترگي اوخوله نئ بنده کړه .

محمدي اوس ، اوس دکچه گري په کمپ کي اوسېږي .

دپلار په غاړه دشهيد لاسونه

محمدي نومي مجاهد وائي چي په ۱۳۶۵ کال دکنړه لاري دننگرهار ولايت بهسودوته تلم دښيوي ولسوالي ته چي ورسيدم نوهلته دمجاهدينو يودولس کسيزگروپ دکمونستانو له محاصري لاندی واقع شوی وو ، ددواړو خواوو ترمنځ سخته جگړه روانه وه دپيرو کمونستانواوداخلی نوکرانو له منځه وړلو څخه وروسته له مجاهدينو سره مرمي ختم شوی خبره لاس اوگريوان ته

ورسیده چی دی کی هم ډیر خلیقان اوپرچمیان په هلاکت ورسیدل بلاخره دغه دولس کسه مجاهدین هم ټول په شهادت ورسیدل ، په دی شهیدانوکی خو کسان دبهسودو دمنطقی وو دکلی خلك راغلل دهرچا جنازی نی خپلو خپلو کلیوته نقل کړی نوکله چی زه بهسود وته ورسیدم یو شهیدنی هلته ښخولو کله چی شهید قبر کی کیښودل کیده یوسړی راغی اوشهید نی قبرته ښکته کړی لیکن له سترگو څخه نی لپه لپه اوبنکی روانی وی په دی حالت کی شهید ددی سړی له غاړی خپل لاسونه چاپیرکړل اوځان ته نی رالنډ کړ هغه سړی ورته دشهادت مبارکی وویلله اوله سترگو څخه نی داوبنکو باران هم ودرید ، په دی کی خلکو ورڅخه پوښتنه وکړه چی بابا داڅه چل دی ؟ هغه وویل چی داشهید زما زوی دی زه له ملحدانو څخه ډاریدم ویل می هسی نه چی دستگیر می کړی نودی واقعی سره اوس زما خفگان اوغم ختم شو اوله زړه څخه می ډار هم ووت نو دی شهید هم دهغه له غاړی خپل لاسونه خوشی کړل .

(واللہ اعلم)

مجاهدین په سپینو جاموکی لیدل

کله چی په ۱۳۶۳ کال له کابل څخه دروسانو اوداخلی کمونستانو مشترکه قوا دپکتیا ولایت د ځاځیو ولسوالی کی دمجاهدینو دپرتو مرکز ونو داشغال په نیت راغلی وه نوهلته دڅوښپو ورځو مسلسل جنگ وروسته قوا په داسی حال بیرته وتښتیدله چی ډیر روسان اوداخلی کمونستان نی مردار ، ډیر ټانگونه تخریب اوډیر توپونه ، جنگی وسایل اوموتر ورڅخه

دجنگ په میدان کی پاتی اومجاهدینو په غنیمت ونيول چی یو تعداد
 عسکر اودملحد رژیم صاحبمنصبان هم دسپینی شکی دالفتح غنډ
 دمجاهدینوله خوا ژوندی راوستل شو نو کله چی له هغوی څخه دجنگ
 دصحنی اودروسانو دشکست (ماتی) په باره کی عوامل وپوښتل شو نو
 هغوی وویل چی کله به مونږ تعرض کولونومونږ به لیدل چی ډلی ډلی
 مجاهدین زمونږ مقابلې ته راروان دی ، ټول ښه دنگ دنگ اوبڼکلی زلمی
 اودټولو به سپینی جامی په تن وی مونږ به چی هغوی هرڅومره حصارول
 لیکن هغوی به نه حصاریدل دهغوی دلاوری اوشجاعت په مونږ لوی تاثیر
 وغورځولو چی مونږ ئی ماتی اوشکست ته مجبورکړو نو اوس چی مونږ دلته
 راغلی یو ستاسی په منځ کی په هغی قواری ، په هغه شکل اوهغه رنگه
 سپینو جامو والامجاهدین نه گورو .

په یومسجد کی دملادوعظ په وخت کی واوریدل شوه (مؤلف)

له بند څخه په ډاگه راوتل

یونفر چی عمراخان نومېږی دخپل یو کلیوال قصه کوی اووانی چی
 زما یو کلیوال چی الف خان نومېږی په ۱۳۶۴ کال دپلخمری دقرغی په
 منطقه کی دکمونستانو له خوا ونيول شو اودهغه ځای په یو نژدی قرار گاه
 کی بندی شو څلویښت شپې هلته بندی اودسخت نظارت اوڅارنی څخه
 لاندی وو .

وانی چه الف خان ماته له بند څخه وروسته دځان دخلاصی قصه دارنگه

وکړه چې کله بند پخانه کې ووم نوهره شپه به می شل دیرش رکعته نفلی
لمونځ کولو یوه شپه می تصمیم ونيو لو چه له بند څخه به تېنم نویو ورځ
په ټکنده غرمه له جیل راووتلم اوهر لورته می حرکت پیل کړ چې وړاندی
می وکتل نو اوه (۷) ځایه پهره ولاړه وه زه داوړل پهره دار په لور وخوځیدم
چې هغه ته وړلئ شوم سلامی ئی راته وهله اوډیو منصبدار په قسم ئی راته
رسم تعظیم وکړ په دی توگه دوهمی دریمی اوهری پهری ته به چې ورتلم
سلامی ئی راته وهله اوزه تیریدم بالاخره کله چې وروستی اواخری پهری ته
ورسیدم نو هلته هم ماته رسم تعظیم وه شو او تیرشوم نو کله چې بیرون ووتلم
دهغه ځای یو نزدی کلی ته ولاړم په یو کورکی می شپه شوه هغه کوروالاوما
دیر عزت وکړ او په سبا ورځ ئی زه په خپل جیپ موټر کی کښینولم اودموټرو
هډی ته ئی ورسولم هلته په موټرکی سپورشوم اودکابل په لور می حرکت وکړ
هرځای به چې تلاشی کیدله زه به ئی نه تلاشی کولم پدی ترتیب کابل ته
ورسیدم ، له کابل څخه لوگرته اوله لوگرڅخه خپل کورته ورسیدم چې دلاری
په اوږدوکی نه راته کوم تکلیف رسیدلی دی اونه چاحصارکړی یم حال داچې
زه د عسکری وړووم اوزما په څیر نفر وپسی به هرځای اوپه هرچوک کی
عسکر گرځیدل خوماته الله تعالی په خپل فضل اوکرم دهغوی له شر څخه
پوره پوره نجات راکړ.

عمرخان په قوم زمانخیل دی اوماته ئی د یوگروپ مجاهدینوپه حضور داقصه
کړیده اوس دسدی په کمپ کی اوسپزی اوداستاد سیاف دځایو په غنډ کی یوه
پوسته هم لری .

د کمونیست رژیم دیپلیسو نابیناسی

یو مولوی صاحب چی فیضان نومبزی دخپلو سترگولیدلی واقعہ داسی بیانوی چی دکابل کمونست رژیم درامنحته کیدو په وخت کی زه هلته په یوی مدرسی که استاذ ووم کله چی هلته دکمونستانو ددودستور سره سم دعلماء کرامو اواستاذانو دنیولو زورولو او شکنجه کولو لړی پیل شوه نوزه هم له تعقیب لاندی ونیول شوم یوه ورځ راپسی دخاد له خوا پولیس راغلل لیکن ماته اطلاع وشوه اوزه له خپل ځای څخه زما دیو استاذ کورته ولاړم خوهلته هم راپسی پولیس راغلل زه اوزما استاذ دهغه په حجری کی ناست وو چه دروازه راوتکیدله استاذ می بیرون ورغلو اوبیرته راغی ماته نی وویل چی پولیس راغلي اوتلاشی کوی دلته خواوس تادستگیری څه چل وکړو ؟

ماورته وویل چی بله چاره نشته په خدای «ج» توکل زه همدلته په حجری کی کښینم چی هرڅه کیږی دالله «ج» رضابه وی په دی حال کی پولیس راوختل اوپه تلاشی نی پیل وکړه بالاخره پولیس حجری ته راغلل هلته نی یو خوا اوپله خوا وکتل اوماهه په ځان دایت الکرسی ایتونه دمول اوباربار می لوستل نویو پولیس بل پولیس ته وویل چی دلته خو هیڅوک هم نشته حال دادی چی زه هلته په یو کنج کی غلی ناست ووم ، نو کله چی پولیس واپس ولاړل نوزه راوتلم اودقلعچی اوبنی حصار له لاری خپل ځای ته روان ووم چی هلته دقلعچی په مقام بیا هماغه پولیس ولاړوو اوماهه له ځان سره ایت الکرسی ایتونه لوستل اودمول په داسی حال کی چی هغوی راته روږد کتل اوزه ورڅخه ولاړم نه نی راباندی غرض وکړ اونه نی راحصار کړم ، بالاخره

خپل کورته ورسیدم اودهجرت په بختوره لار ورورگاونډی هیواد پاکستان ته مهاجر شوم .

مولوی فیضان داسلامی تحریک سرخیل اوستر عالم دین دی ، دحزب اسلامی په بیلو بیلو پوستونو کی ئی مسئولینوته اووظائف اجرا کړیدی اوپورتنی قصه ئی په داسی حال کی بیانوله چی دالفتح په غنډ کی دمجاهدینو او قوماندانانو یوه اجتماع جوړه شوی وه .

دشهید په لمس کولو دخوشبوی اثر

مولوی عزیزالرحمن دعبدالله «عزام» شهید یولیکلی اثر له مخی دهغه قصه دارنگه بیانوی چی عبدالله «عزام» له مجاهدینو سره جهاد ته ولاړ اوهلته ورته یو مجاهد زخمی شو ، عزام وائی چی مامجاهد پشاورته راوړ اوهلته می دبدرهسپتال کی دتداوی لپاره داخل کړ دشپی ناوخته دغه زخمی شوی مجاهد شهید شو اوزه کورته ولاړم کله چی کورته ورسیدم نو دکور ټولو غړوراته وویل چی څه ښه خوشبونی دی استعمال کړیده ماورته وویل چی ماخو په خپل لباس اوجامو هیڅ خوشبونی اوعطر نه دی استعمال کړی لیکن هغوی په دی خبری اصرار کولو چی نه ستاله بدن څخه ډیر ښه بوی هسکپزی په سبا ورځ چی کله هسپتال ته دشهید دتدفین په خاطر ولاړم نوله هغه څخه ډیر ښه معطر بوی پورته کیده چی ماهیڅ کله چیرته داقسم خوشبونی نه وه لیدلی چی ددی خوشبوی اثر دیوی هفتی پوری زما په بدن کی موجود وو .

بسم الله الرحمن الرحيم

www.libtool.com.cn

دمولف پيلا مه

بي له شكه بايد وويل شي چي په نني عصر اوزمانه كي د روس په شان
جاه طلب ، خونخوار ، جابر اوددوي به خوله شكست نه خورونكي سره فوځ ته
دتش لاسوخوپه خدای «ج» مينو ، دايمان او عقيدې په ولسي سنبال قوم
ننگيالو افغان مجاهدينو په لاس شكست وركول اوپه شرميدلي توگه له
گران اسلامي افغانستان څخه دهغوي شړل دخدای «ج» له كومك ، دافغاني
شهيدانو اوماهدينو له كرامت او مرتبي څخه پرته ممكن نه وو .

تاسو وليدل چي دغه دافغانستان ددايمي اشغال اودهند سمندرتنه درسيډو
په اميد په اصطلاح سوپرپاور څنگه له ماتې شكست اوناډوي سره مخ شو ،
دهغوي هغه زور ، سحر او طلسم دالله «ج» په كومك دافغاني باتوراوميرني
قوم په لاسودې وړي اوخاوري ايري شو چي بلاخره ددايمي زوال ، ماتې
اورسواتي سره مخ شو .

دهمدې جهاد ، دحق اودباطل دمركي په پركت ، دكمونيزم زوال ، دډېرو
كمونستي هيوادونو ازادي ، دروس په داخل كي دازادي دتحرېكونو پيل
اودهغوي څخه دمحكومو اسلامي هيوادونو بيليدل دسوسياليزم اوكمونيزم له

غیبی دنیا لیدل اوکتل

یو نفر مجاهد چی سنک نومیری دخپلو سترگولیدلی حال داسی بیانوی
 چی مونږ په ۱۳۶۲ کال دجدی په ۱۲ نیټه دکوزکونږ دښیوی ولسوالی
 دملحدینو په یوی پوستی عملیات درلودل چی دا پوسته په کوئده کی وا
 وه ښه ډیر جگړه مووکه ډیر ملحدین موجهنم ته ولیږل زمونږ سرگرو
 چی منگل نومیده کوبښن نی وکړ چی دروازه خلاصه کړی اود پوستی دا خ
 ته ورشی لیکن دملحدینو په مرمی ولگید اوپه شهادت ورسید ، څرنگ
 چی دشهید کوربه صوابی کی وو نو خپل کورته دوړلو لپاره مودهغه جنا
 اوچته کړه اوپه اوښ موپار کړه دلاری په اوږدوکی راباندی شپه راغله اوږ
 سخته تیاره وه زمونږ څخه لار ورکه شوه یو زه ووم اوپو داوښ مالک
 راسره هیڅوک هم نه وو بجلي اودرنا وسایل هم نه وو نومونږ حیران او خ
 کښیناسو مایوی تیزی ته تکیه ولگوله اوپریشانی راباندی راغله اوویده شو
 په خوب کی همداشهید راته رهنمائی کوی چی خفگان مه کوه اوښ ته حرکت
 ورکړه هغه چی په کومه لار روان وو تاسی ورپسی حی هغه به انشاء
 تاسی راسا خپل منزل ته ورسوی اوزما بار به هم داوښ لپاسه نه کږیږی
 سنک وائی چی زه فوری له خویه رابیدار شوم گورم چی اوښ حرکت ته تیا
 دی ماخپل ملگری ته وویل چی اوښ ته حرکت ورکړه هغه وویل چی ډیر
 تیاره ده ماورته وویل په خدای «ج» توکل دی انشاءالله څه تکلیف به نه
 پیداکیږی هغه اوښ لاری ته برابر شو اوحرکت مو ورکړ اوښ مخکی اومو
 ورپسی ووهیڅ لارنی نه خطا کوله ډیری لوږی اوژوری وی خوبیا هم لارنی

نه پريښودله اخر ډير وسختو گړنگونو اوژورو کتلوته ورسيدو اوښ هم ودرید
 يو خوا اوښه خوائی وکتل په دی کی داوښ مخی ته غیبی رڼا شوه مونږ ویل
 چی څوک لاروی به راغلی وی اوښ ددی رڼا په کومک روان شو مونږ هم
 ورپسی تلو او شهید چی په اوښ بار وو هیڅ نه کږیده په دی توگه مونږ یو
 کلی ته ورسیدو اوسهار رالنډ شو په دی کی هغه رڼا چی داوښ مخی ته به
 روانه وه هم غائبه شوه نومونږ هم حیران شو چی دارڼا اخر له کومه درکه وه
 حال دا چی نه زمونږ څخه مخکی څوک وواونه وروسته له مونږ څخه څوک
 موجود وو.

سنگ اوس دصوابی په کمپ کی اوسیزی اوپه قوم خروتی دی دشهید په جنازی
 کی ما هم شرکت کړیدی چی موسکی معلومیده .

په یومجاهد دروسی له خواد سپی وربکارل اوسپی بیرته په روسی ور گرځیدل

۱- مجاهد عبدالوکیل دخپل یو دوست په حواله وانی چی ماته می یوه
 دوست اوملگری قصه کوله چی زه دروسانوله خواپه جلال ا بادکی ونيول شوم
 اودثمرخیلوپه عسکری قرارگاه کی نی بندی کړم هلته نی ماباندی هرډول
 ظلمونه وکړل ډیروهل ، ټکول ، په برچو اوقنداغونو سوری کول دا هر څه نی
 راباندی وکړل یوه ورځ یی راپسی تربیه شوی سپی راوست اوماپسی نی
 راوښکاره چی وه نی نیسه ماسپی ته وویل چی ای سپیه ته هم دخدای «ج»
 مخلوق نی اوزه هم دخدای «ج» بنده یم دروسی خبره مه مننه هغه زما اوستا
 درب شریک دشمن دی ، سپی چی کله زما غږ واوړید سمدلاسه په روسی

وروگرځيد اوډير سخت ئی وډاره اوژوبل ئی کړ مادهماغه روسی کلاشنکوف راواخیست او بیرون راووتلم شاوخوا پیرروسان ولاړو په مائی هیڅ غرض ونکړ او روغ رمټ له کلاشنکوف سره دمجاهدینو مرکز ته راغلم نه په لاری کی چا حصار کړم اونه چاراته څه تکلیف ورسولو .

۲- دهمدی واقعی په دوهم اړخ کی راځی چی کله زه ددی ظالمانو اوملحدانو له خوا ووهل شوم نو دیر درد او تکلیف له وجهی ډیر زیات تبری شوم ماله دی ظالم څخه اوبه وغوښتلی روسی ولاړ واوماته ئی اوبه راوړی اوچونه ئی پکی ورگډه کړه ماته ئی اوبه په مخ کی کیښودلی اوراته ئی وویل چی اوس ئی وڅښه ماله مجبوریت څخه دا اوبه راواخیستلی اوبسم الله سره می وڅښلی وائی چی کله می دا اوبه وڅښلی ټول زخمو نه می جوړ اودځان دردونه می ارام شول هرډول درد اوتکلیف می رفع شو له هغه وروسته می د بدن یوغړی هم دردنه دی کړی ، په داسی حال کی چی له چونی سره مخلوط اوبه د بدن تکلیف اودرد زیاتوی ، دستونی اومعدی تخریش پیدا کوی خو دا اوبه ماته الله تعالی په خپل فضل اوکرم سره شفا وگرځولی اوماته ئی ارام او راحت راوېښلو .

داقصه ماته عبدالوکیل دکڅ دکلی اوسیدونکی چی اوس په بده بیره کی اوسېږی بیان کړیده اوهغه ته درسمند وپه کمپ کی یو کس بیان کړیده .

له نیستی څخه هستی

یونفر مهاجر چی په بدن معیوب اوډیر مسکین وو نه ئی مال درلوده اونه دولت پاتل ئی دغریبی ژوند تیرولو اودنورډیر قرضدار وو یوه ورځ ماورته

وویل چی وراره دی له ماسره جهادته ولیزه حُککه چی زما ورته ډیر ضرورت دی هغه دخپلو مشکلاتو باوجود زه نه شوای خفه کولی وراره ئی له ماسره جبهی ته ولیزه زه ډیر ورته پریشان ووم چی په کورکی به ئی څه حال وی خو خدای «ج» ته می سوال وکړی چی یا الله ته مهربان ئی خپله مهربانی ورباندی وکړی ، نو کله چی ددی مجاهد نوبت پوره کیده په جبهی کی دحلالی طریقې بنی ډیری روپی لاسته ورغلی چی په کور کی ئی هم کله دومره روپی نه وی گتلی ، اوکله چی کورته راغلو نومعیوب تره ئی هم دومره روپی گتلی وی چی هیڅ ساری ئی نه لیدل کیده .

دغه نفر نورگل نومېزی اوس هر وخت له ماسره خپل وراره جهاد ته لېزی ،
دډیری شتمنی خاوند شویدی اودا هرڅه دجهاد له برکت څخه انگیری (مؤلف)

دډېمن دخطر ناکو مرمیو شنویدل

په ۱۳۶۳ کال چی دروسانو اوداخلی کمونستانو یوه لویه قواء دپکتیا ولایت دحاجیو سیمی ته راغلی وه او غوښتل ئی چی دمجاهدینو سرحدی غنډونه اشغال اوله منځه یوسی څوورورځی مسلسل دمجاهدینو مرکزونه بمبارد اوتوپونو دلوپو مرمیمو داورلاندی وو دالفتح په غنډ کی دمعمول مطابق دمجاهدینو ستر مشر محترم حکمتیارصاحب موجود اودجنگ قوماندنه ئی په غاړه وه یوه وړو وړته څو نفره قوماندانان راغلل اوتاکیدا ئی ورته ویل چی مونږ ته مؤثق راپور راغلی چی ددی غنډ اواختا ستاسی دلمنځه وړلو لاره دری فیزه لونی مرمی چی دوزن له مخی یوه مرمی په

یو یو موټر کی انتقال شوی روسانو له ځان سره راوړی اود تخریب ساحه دهری مرمی پنځه سوه متره ده نو بهتره به داوی چی تاسی مرکزی دفتر ته تشریف یوسی ځکه هلته هم ډیر کارونه تاسی ته معطل دی نوده وویل زه به انشاالله دمجاهدینو له فتحی پوری همدلته موجود یم بی عاجله هیڅ نشی کیدای ، نو هغه وو چی یوه ورځ له همدی مرمیو څخه ئی یوه دغند په پاسنی حصه دسپین غر په لمنه کی ولگیده دباروتو بوی دغند ساحه ونیوله ، بله مرمی دسرگل په حصه اودریمه خودسره معلومه نه شوه لیکن دځینو کسانو په حواله چی په نری (دځایو حدود) کی ولگیده لیکن دخدای «ج» په فضل اوکرم دغو خطرناکو مرمیو هیڅ تاوان او خساره ونکړای شوه اونه ئی چاته کوم زیان اوتاوان واپرلو په دی توگه قواله ماتی اوشکست سره مخ اومجاهدین دپوره غنائیمو خاوندان او دډیرو دښمنانو دلمنځه وپړلو باعث اوکامیابی ئی په برخه شوه .

دواقعی دوقوع په وخت زه په التفع غند کی موجود اومدیر سیدالرحمن ددی غند قوماندان ئی ماته پوره وضاحت کړیدی . (مؤلف)

په روسانو ډلی او طوفان نازلیدل

په ۱۳۶۴ کال چی کله دروسانو اوداخلی کمونستانو قواله ننګرهار او کابل څخه راغلی وه اودهلیکوپتروپه ذریعه ئی عسکرپیاډه کړی وو نو څرنگه چی دادلوی اختر شپی ورځی وی اودایی شمیره عسکر دلوګرولایت دازری په ولسوالی کی پیاده شوی وو مجاهدین داختر د شپو ورځوله کبله

خپلو کورونو ته تللی وونوروسانو ټولې ځایي نقطې اولاری اشغال کړې وې کله چې مجاهدین خبر شول نوله پېښور او نور وکمونو څخه ډلې ډلې د هغوی مقابله ته ورتلل لکین د لکړې او خرچتې په حدودو کې د دښمن د کمین له کبله حصار شول چې هلته نه ډوډۍ پیدا کیدله اونه د خوراک کوم څیز په دوهمه ورځ د الله تعالی په حکم سخته ږلې او طوفان راغی چې نه طیارو بمبارد کولې شوانه روسانو څخه فعالیت کولای شوای دروسانو څیمې او قرار گارې نې پنگې پنگې کړې او بیرته و تېښتیدل کله چې مجاهدین د هغوی مرچلوته ورغلل نو هر څه ورڅخه پاتې وو، حتی دروسی عسکرو خولې، دریشې او مهمات ورڅخه پاتې او هر څای او مورچې کې به نې ونې په ځمکه توی شوی وې چې په دې توگه د باران، ږلې او طوفان په ذریعه الله تعالی دوی نابود او تېښتې ته مجبور کړل.

دمولف لیدلی حال.

د هجرت په سفر کې ووی او هلوا موندل

مولوی صاحب الحاج کتوري دخپل هجرت قصه داسې کوي چې د ملحدینو د سخت بمبارد له کبله په ۱۳۵۹ کال دې ته مجبور شوم چې ورور گاونډی هیواد ته هجرت وکړم دخپل عیال سره راروان شوم چې نه راسره د حمل ونقل څه وسیله اونه مو د خوراک څه شی له ځان سره راوړای شوای یوه شپه او ورځ مو منزل وکړاوله ما بنام پورې راته د خوراک هېڅ شی پیدانشو کله چې د پاکستان سرحدی سیمې (تره منگل) ته ورنږدې شونو زما یوه کوچنۍ

لورماته په ژړاشوه چی باباجانه زه وږی یم،نوماورته تسل ورکړچی دادی
رانلېشوی یوپه بازارکی به درته هرڅه واخلم، هغی ماشومی ژړل اونه غلی
کیده زه کښیناستم اودا ماشومه وروورو روانه وه چی څوقدمونه نی واخیستل
نوماته نی اوازوکړچی باباجانه ډوډی می مونده کړه کله چی زه ورغلم نوتوده
اوگرمه ډوډی وه په منځ کی نی حلوااینبی وه زما په خولی چی روژه وه نوما
اوزما ټول عیال وخوړه مېه پری ماړه شو،حال داچی نه څوک زمونږمخنی ته
راغلی وواونه راڅخه څوک په لاری مخکی شوی وو.

(والله اعلم)

د کيږدې لپاسه پراشوتی بم غورځيدل

يو کوچی دخپلو مترگوليدلی قصه داسی بيانوی چی په يوه غره کی
می کيږدې درولی وه اوماخپله رمه دڅرولو لپاره بوتله چی دی وخت کی
ددښمن دوه جيت الوتکی راغلی اوزما دکيږدې دی په شاوخوا نی سخت
بېاروکړزه په منډه منډه دخپل کور اوعیال دحال احوال لپاره ورغلم څه گورم
چی کيږدې می په خاورو اوډوړوکی پته ده اویو پراشوتی بم دکيږدې لپاسه
روغ رمټ پروت دی ، دکور ټول غړی می دخدای «ج» په فضل اوکرم سالم وو
هیچاته هم ضرر نه وورسیدلی ماله کيږدې څخه خنثی شوی بم پوی خواته
وغورځولو اوپه یو لری حای کی می گنار کړو په داسی حال کی چی نه نی
زما کيږدې څیر لی وه اونه دهغی تناهونه، چی دواقعی په لیدلو می دالله
«ج» شکر ونه اوتوبی وایستلی اوخلکو به په دی حال تعجب کولو اوټول
ورته حیران وو .

(والله اعلم)

له تیږي هغه دیم کاراخیستل

دننگرهار دسره رود په منطقه کی یو پوځا مجاهد دخپل جهاد قصه داسی کوی چی داسلامی انقلاب په پیل کی دجهاد لپاره دسره رود سیمی ته ولاړم هلته له مجاهدینو سره ملگری شوم یوه شپه هغوی غوښتل یوی پوستی باندی عملیات وکړی ماورته وویل چی زه هم درسره ځم ، هغوی وویل ته پوځانی همدلته په مرکز کی پاتی شه خو ماورسره ونه منله له ځان سره نی روان کړم چی کله پوستی ته ورسیدو نو ما ورته وویل تاسی دلته کښینی زه به دپوستی مکمل معلومات واخلم اوپه هغی به دتعرض لار اوگودر معلوم کړم هغوی راسره ومنله سلاح می نه درلوده یوه تیږه می په لاس کی ونیوله پوستی ته ورغلم هلته یو عسکر په پهری ولاړ وو په هغه می غږ وکړ چی تسلیم شه اوکنه نو وه می ویشتلی هغه دتسلیمی اوازو کړی وه نی ویل پام گوره چی بم گذارنه کړی! هغه لاسونه پورته کړل سلاح می ورڅخه واخیسته خپلو مجاهدینو ته می بوتلو هغوی ورته وویل چی مونږ پوستی ته پوځه پوستی ته ورغلو ټوله بیده وو اوگیر موکړل ټوله پوسته مونتسلیم کړه ، اوملگرو می تعجب کولو .

دواقعی بیان اوستروگولیدلی حال ، حاجی محمداجان کړیدی چی په قوم رضاخیل دی .

د موی په ذریعہ دیوروسی هلاکیدل

کله چې یو کلی ته د یو ګناه مسلمانانو د زورلو په غرض د تلاشی په نوم روسان ورغلي وو نو هلته چې یوروسی یو کور ته داخل شو پوی پاکي یی یی ته د ضرر رسولو اوهنی ته د سپک نظر کولو په نیت وړلئ شو خو بختل نی چې یی عزتی ورواړی پدی کی دی زنانه سوال وکړ یا الله «ج» غیر له تابهله هیله او اثره نه لرم ددی ظالم او مفسد له شر او فساد څخه نجات راکړی پدی کی یوه غټه سره موی راغله او روسی ته نی په ورمیږ کی نیش ورکړ ټول بدن نی وپرسید په ځمکه را ګلار شو او مردار شو چې په دی قسم ددی شریر روسی له شر څخه متعال خدای «ج» دغه پاک لمنی یی یی خلاصه کړه او الله «ج» تعالی په خپل فضل او کرم روسی دیوی موی په ذریعہ هلاک کړ .
(والله اعلم)

کله چې دا قصه مالوریدله د کتاب د لیکلو نیت می نه درلوده ځکه نی محل
او تاریخ نشته . (مؤلف)

ماشوم او د هغه قربانی

یو وخت د جلال آباد په ښار کی د کمونستانو میتینگ وو ډیره ګڼه ګڼه وه
یو کوچنی هلاک چې په ټوکر کی نی سګرت اچولی وو د خلکو منع کی
ګرځیده د ټوکر په منع کی د سګرو ټو دلاندی نی یو لاسی هم منډلی وو وار
په وار د سټیج خوا ته وړلئ یه کله چې هلته ورسیده نو د سټیج تر څنګ
اکثره کمونستان او روسان ناست وو نو هغه ټوکر نی هلته کیښوده هلاک

پوخوا اوبله خوا دخلکو په منح کی گرځېده ترڅو هم انفلاق وکړ او منفجر شو
ډېر روسان اوداخلی کمونستان نى جهنم ته ولېږل هلك پسى ډېر تلاش وه شو
خودر چاله نظره غائب او هيچا بيا ونه لیده .

(والله اعلم)

www.libtool.com.cn

دغه واقعه داسی چاپیانوله چی پخپله شاهد حال وو لیکن ماتیی د کتاب
دلیکلو دارادی دنه درلودلو له کبله په هغه وخت کی پوره شهرت ته توجه ونکړه
(مؤلف) .

اوه نفره په اسونو سواره دمجاهدینو امدادګی

ډیر مجاهد اوداخذ قرارگاه نظامی مسئول وائی چی ماته دمحمدآغی
ولسوالی یو قوماندان معلم ذکرالله کوچی وویل چی مونږه یوه شپه دلوګر په
ولایت کی عملیات درلودل زه دخپلو مجاهدینو سره روان شوم کله چی دوزیر
کاریز ته ورسیدو هلته راسره اوه نفره ملګری شو چی په اسونو سواره وو په
داسی حال کی چی په اشنائی کی نااشنا معلومیدل کله چی مونږه دجنگ
میدان ته ورسیدو نو جنگ شروع شو دغو اوه « ۷ » نفروینه مست جنگ وکړ
مونږه ورته کتل چی له دښمن پسی اسونه پوخوا اوبله خوا گرځوی په دی
ترتیب مونږه دهغوی په امداد اوکومک اودالله تعالی په رضا بڼه ډېر
کمونستان هلاک کړل کله چی کامیاب راستانه شو نو هغوی په اسونو سواره
کسان راڅخه غائب اوورک شو نو کله چی مونږه خپلو مرکزونو ته راوړسید و
اوعقل موسرته راغی هر یو مویلا بېل وپیژانده چا په ویل داخوفلاتی وو
اوپاڼه وویل چی هغه خوفلاتی کس وو حتی چی مونږه هغوی کلی ، کور ،

کرغېرنی فلسفې څخه دټول جهان کرکه او نفرت پیدا کیدل دهمدی مقدس
اسلامی جهاد برکت اودافغانی مجاهدینو اوشهیدانو کرامت اودخارق العاده
پېښو څخه نور څه کیدای شی که څه هم د روسانو په شکست اودکمونیزم
دزوال لپاره هرمجاهد افغان دخپل توان اوقدرت په اندازه قربانی ورکړه په دی
لارکی له یونیم میلون څخه زیات افغانان شهیدان ، له دومیلونو څخه زیات
معیوب ، له پنځو میلونو څخه زیات مهاجر اوی کوره شول ، دچاکورونه
پنگ شول دچاباغونه اوفصلونه پوفناشول اودچاهم ځمکی شاپی او بنجر شوی
بلاخره داسی مجاهده کورنی به نه وی پاتی چی دروان مقدس اسلامی جهاد
په دوران کی ورته څه تکلیف اوصدمه نه وی رسیدلی اودا هرڅه قربانی
افغانانو اوپه خدای «ج» مینو اوتوریالیو مجاهدینو ددی لپاره ورکړی چی
دائی دخدای «ج» حکم گټلو ، په دی کی ئی دخدای «ج» رضا لټوله ،
اودائی دخپلی تقوی معیار گټلو نوځکه الله تعالی خپل کومک ددی متقیانو
په حال شامل کړ ، لکه چی فرمائی :

وَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً

واعلموا ان الله مع المتقين

یعنی جنگ وکړی له ټولو مشرکانو سره لکه څنگه چی هغوی ټول له
تاسی سره جنگ کوی په تحقیق الله «ج» له متقیانو سره دی .
په دی کی شک نشته چی افغانی مجاهدینو په صفانیت ، پوره تقوی
اوښتیا ایمان سره په تش لاس اوخپلواختدانی وسلو ددښمن په مقابل کی
دغولادی صف په خیر ودریدل نوځکه الله تعالی ورسره خپل کومک ملگری
اودروسانو اودکمونیزم غرور اوامپراطوری ئی ددی تش لاسی قوم په ذریعه دتل

پلار اوورونه وېژاندل چې دوی ټول په جنگونو اومختلفو عملیاتو کې ددښمن لخوا په شهادت رسیدلی وو ، ددی واقعی په لیدو مونږ دې نتیجې ته ورسیدو چې مونږ په جهاد کې یوازی نه یو بلکه رب العزت راسره په مختلفو طریقو مرسته اوکومک کوی .

www.libtool.com.cn

دواقعی ها کی محمد رحیم چې داحد قرارگاه نظامی مسئول دی اومعلم ذکرالله «کوچی» دمحمداغی دولسوالی یو قوماندان وو چې اوس په شهادت رسیدلی دی .

په قبر کې دشهید څه

دکابل ولایت دچکړې له منطقی څخه قوماندان حزب الله قسم کوی چې ددښمن په پوستي موعملیات درلودل یو نفر مجاهد دجگړې په جریان کې راته شهید شو اوهغه مو راواخیست دخپل مرکز تر څنگ مودښخولو لپاره انتقال کړ اویا مو دخپل مرکز خواته ښخ کړ یوه میاشت وروسته ئی کورنی چې په پېښورکې وه له شهادت څخه خبر شوی وو نودهغه دحال احوال دمعلومولو لپاره ئی پلار اوڅوکسه نور خپلوان زمونږ مرکز ته راغلل مونږ ورته حقیقت روښانه کړ اوعذر ، معذرت مو ورته وکړ اود شهید قبر ته مو وروستل هغوی ورته دوعا وکړه له ماسره یوه کمره وه ماته ئی وویل چې ددی شهید دقبرڅخه یو عکس واخله تر څوئې ددی شهید مور اودکورنوروغړوته دتسل لپاره قبر ښکاره ښی نوماهمداسی وکړل دپښو لوړته ئی ودریدم اوما فلم ورڅخه ډک کړ نوکله می چې فلم صفاکولو څه گورم چې دشهید عکس اوخپله څه پکې واضح معلومېږي دشهید مخ ، سترگی ، پوزه

اوټول اندامونه پکې معلومیدل په داسې حال کې چې د قلم داخیستلو په وخت کې په شهید ډیری ډیری خاوری پرتې وې .

دغه عکس د پروکسانو لیدلی دی په ۸-۷-۱۳۶۵ نیټه نې زمونږ په قرار گاه (داخد قرار گاه) کې د ډیرو کسانو اومجاهدینو په حضور ښکاره کړې وو چې سپین ، حاجی دېداو خالون اونور مجاهدین پری شهادت اېگواهی ورکوي .
 باید وویل شي چې مامور حزب الله د حزب اسلامي پوتکره قوماندان اووس په نصرت مینې فامیلو کې اوسېږي .

غوانی اودخپلو شهیدانو انتقام

محمد یعقوب په خپلې پورې رادیو نې تبصرې کې وائي چې غزنی ولایت ته دروسانو قوا تللی وه هلته به چې روسان هرکلی اوکورته ولاړل خلک به نې راجمعه کړل او یو ځای به نې شهیدان کړل پدې توگه یوبل کورته ولاړل دهغه کورټول غړې نې راجمعه کړل او په یوځای نې دغه بیگناه کسان په شهادت ورسول په دې کورکې دوه غوایان ولاړ وو هغوی چې داصحنه ولیده هغه پری چې پری تړل شوی وو وه نې شلول اوله یو روسی پسی نې منډه کړه هغه روسی چې دغه کسان نې شهیدان کړې وو هغه مخکې اوغوايي به ورپسی منډې وهلی تر هغوی نې خفلولو تر څوروسی عسکر ولویدنویا غوانی په خپلو ښکروترهغو پوری واهه تر څو یې حرکت ته اومردار شو نوپه دې توگه غوانی دخپلو شهیدانو انتقام واخیست نو کله چې ددې روسی طبی معاینه وه شوه دااثباته شوه چې په منډې وهلو کې نې ساه ورکړې وه .

شهید ژوندی لیدل

د پروان ولایت د بگرام اوسیدونکی چی مانهوگل نومبزی او اوس دمنډا په کمپ کی اوسیدونکی دارنگه قصه کوی چی ورومی په بگرام کی له مجاهدینو سره جهاد کولو او هلته په شهادت ورسید او بنخ کرل شو څه کسان ماته کورته راغلل او زه ئی په شهادت خبر کړم چی ورو دی شهید شوی دی نوما ئی فاتحه راخیسته او خیرات می ورپسی وکړ .

څه موده چی تیره شوه نوموړن له منطقی څخه مجاهدین راغلل چی ستاورور څومونږ ژوندی ولید په دی توگه څواری څوکسانو ماته دهغه د ژوندی لیدلو وویل دی خبروته زما تشویش شو دموضوع د معلومات لپاره بگرام ته روان شوم هلته ورسیدم په لاری روان وم دهغوی سرگروپ می لټولو یو نفر مخی ته راغی ماته ئی وویل ستا ورورپرون په همدی لارله مجاهدینو سره روان وو ، بل نفر هم مخی ته راغی هغه هم عین خبره وکړه زه مخکی ولاړم هلته په یو کلی کی راباندی شپه راغله د شپې ویده شوم خوب کی می ورور راغی ماته ئی وویل زه شهید یم ماپسی ځان مه سرگردانه کوه داچی کله ناکله می ځلک وینی گوری دا د شهیدانو خپل کاردی ته خپل کورته ولاړ شه نویدی توگه له خوبه بیدار شوم زړه می ډیر ډاډه وو هلته چی زما څه خپل خپلوان وو ماته د علز او تسل لپاره راغلل ماته ئی تسکین راکړ ورا ته وه ئی ویل چی شهیدان ټول ژوندی دی مونږ دهغوی په ژوند نه پوهیږو په دی توگه زه واپس راغلم .

مانهوگل په قوم ناصر دی چی اوس دمنډا په کمپ کی اوسیدونکی .

په خوب کسی دخپل شهادت خبر

یو طالب العلم چی حضرت میر نومیری دخپل یوهم صنفی په حواله وائی چی ماته می دی هم صنفی وویل مونږ دجلال آباد عملیاتو ته ولاړو هلته په یو مرکز کی دپره شو زمونږ یو همسنگر مجاهد خوب ولید چی یو سپین زبیری سپی راشی یوه منډه ورسره وی هغه ماته رابوی کړی بیانی نیمه کړی نیمه زه وخورم اونیمه هغه وخورئ ، نوډدی خوب تعبیر به څه وی ؟ هرچا اومجاهد ورته بیل بیل تعبیر ورکولو لیکن هغه وویل چی داسی نه ده ماته داسی معلومیږی چی زما عاجل رارسیدلی دی پدی لټو اونژدی وخت کی به زه په شهادت رسیږم ، مونږ هر یوه ډاډ اوتسل ورکړ چی داسی به نه وی . په هر ترتیب سبا ورځ عملیاتو ته ولاړو جنگ شروع شو ددښمن یوه مرمی راغله زمونږ هماغه ملگری چی بیکاه ئی خوب لیدلی وو په شهادت ورسید اوپه دی توگه دهغه دخوب تعبیر صحیح وخوت .

طالب العلم حضرت میر عبداللہ بن عباس دمدرسی شاگرد چی اوس دجهاد حرمی پوهنتون محصل دی .

شهید کلاشنکوف کلک نیول

مولوی صاحب معین الدین دڅوکسانو په حواله وائی چی ماته یو نفر قصه کوله چی په جلال آباد کی یو نفر مجاهد راته شهید شو دا چی دشهید کور دشین کاری په کمپ کی وو مونږ وغوښتل چی خپل کورته ئی یو سو لیکن له هغه سره یو میل کلاشنکوف وو کلک یی نیولی وو نه ئی خوشی

کاوه مونږ چی هر څو زورونه پری ووهل تری وامونه خیستلی شو بلاخره فیصله وشوه چی له سلاح سره ئی نقل کړو په طورخم ، لواړگی اوځای ځای کی ورپوری پولیسو زور ونه وکړل هغوی هم دتللو اجازه وکړه تر څو داتک تلاشی ته ورسیدو نوهلته مودتلاشی مشر ته حقیقت روښانه کړ هغه ونه منله او په ډیر غرور سره ئی وویل چی کلاشنکوف به څنگه نه خوشی کوی ؟ زه به ئی په هره طریقه ورڅخه اخلم وائی چی کله پولیس مشر پخپله ورپسی راغی اوکلاشنکوف ئی ورڅخه کش کړه ډیر زورونه ئی وکړل لاس ئی خلاص شو په ځمکه راگذارشو نژدی وو چی لاس ئی مات شی په لاس کی ئی درد شو ، نو هغه هم اجازه وکړه چی ولاړشی ، په پای کی کورته ورسیدو شهید پلارته موحقیقت تیر کړ هغه خپل شهید ځوی پسی راغی ورته ئی وویل چی بچیه شهادت دی مبارک شه خوتاسره چی کوم امانت دی په هغه کی دکونډو رنډو اویتمانو حق دی نوته داکلاشنکوف ماته راکړه چی زه ئی حقیقی وارثانو باندی وسپارم ددی خبری کولو سره شهید کلاشنکوف پریښوده اوپلارئی واخیست .

مولوی صاحب معین الدین جید عالم دین اودیر اوچت مؤعظ دی اودحرکت انقلاب اسلامی دتنظیم غړی اودسدی د دیپو مسئول دی .

که شهید ته هرچاوکې سپک نظر
هغه چاته به ورپېښ شی لوی خطر
دوی جارکړی داسلام په نوم سرونه
خلاص ئی شراوله فتنی نه کړویشر

د شهيد په قبر كې گلاب زرغونيدل

مولوی صاحب معین وانی چی ماته یو نفر حکایت کولو چی د پکتیا ولایت په یوی سیمی کی یونفر مجاهد شهید شوی وو چی په هغه وخت کی نی د وړلو امکان نه وو نودری میاشتی وروسته ددی شهید پلار اونور وارثان ورپسی ورغلل غوښتل نی چی قبر وسپری اوخپل وطن ته نی یوسی دقبر په سپړلونی پیل وکړ کله چی قبر لوڅ شو نو شهید صحیح سلامت پروت وو دپښو لورته نی دگل یو بوټی شین (زرغون) شوی وو آو شاخونه او غنډلونه نی تر پوزی پوری رسیدلی وو هلته نی بیا دوه گلان نیولی وو یو گل دشهید یوی شپږمی او بل گل نی بلی سپږمی ته ورغلی وو اوداسی یوی نی کولو چی قبر اودقبر شاوخوا ټوله ساحه نی معطر کړی وه نوپلارنی وویل زوی جانه همدغه نعمت دی بس دی زما خودانه لورپزی چی له دی گلاتو اوخوشبوئی څخه دی یوسم بلکه همدغه نعمت او راحت دی دربانسی پیرزو وی ، بیرته نی خاوری پری واپرولی اودوی ورڅخه واپس راغلل.

په خوب کی د شهید مرتبه

مولوی صاحب معین الدین خپل یولیدلی خوب دارنگه بیانوی چی یوه شپه می خوب ولید ه په لاری روان وم یوه لویه هدیره می مخی ته راغله څه گورم چی په ځنی قبرونو تازه، ښه اورنگین گلان ولاړ اوزرغون دی اوځنی قبرونه څپرپراوپی گلاتو دی هلته یو ډیر بوډا منجاور ناست وی زه ورڅخه پوښتنه وکړم چی ملنگ بابا داڅه خبره ده چی ځنی قبرونه ډیر تازه اومبکلی

گلان لری اونور بیا دارنگه نه دی په حقیقت می لږ پوه کړه ، هغه راته وواتی
 بچیه خواته می راشه اودلته څنگ ته می کښینه نوزه همداسی وکړم خواته
 نی ورشم بیا راته ووايي په دا کومو قبرونو چی گلان گوری داټول فی سبیل
 الله شهیدان دی اوداکوم قبرونه چی په هغو گلان نه دی زرغون داهغه کسان
 دی چی په خپل کورکی به خپل مرگ مړه شویدی .

بيله شکه دشهید شته کرامت
 پاک الله نی په قرآن کوی صفت
 دیر صفات نی کتابوکی مالیدلی
 له الله ج نه غواړم ځکه شهادت

شهید په پهره لیدل

یو نفر چی پاچانو میزی وائی چی ماته چا قصه کوله چی دکونړ په ولایت
 کی دپوی کونړی زوی په شهادت ورسید اوهملته په یوی هدیری کی ښخ کړل
 شو لیکن مورنی له شهادت څخه نه وه خبره له دی کلی څخه خونفره جبهی
 ته تلل مورنی دوه چرگان ورکړل چی زما ځوی ته نی ورکړه چی له نورو
 مجاهدینو سره نی وځوری نوکله چی دا مجاهدین یوی هدیری ته ورسیدل
 په کومی کی چی دا شهید ښخ شوی وو وائی چی داشهید په همدی هدیری
 کی ولاړ وو ، کمر بند ترملا اوسلاح نی په اوږه ایښی وه اودیو پهره دار په
 قسم ولاړ وو ، نومونږ ورته وویل چی مودی دا چرگان راکړی دی هغه وویل
 زه دلته پهره یم دا زمونږ قوماندان ته ورکړی ، وائی چی کله مونږ قوماندانان
 ته ورغلو هغه ته مو حقیقت تیر کړ هغه وویل چی شهیدان خوټول ژوندی دی

مونږ ئى په ژوند نه پوهېږو حتى رزق خورى . وائى مونږ دوباره هديرى ته ولاړو هلته بيا مونږ شهيد ونه ليدلو او قبر ئى صحيح سلامت وو نو مونږ له قوماندان سره ددى شهيد مورته ورغلو هغه دځوى په شهادت خبره كړه قصه مورته وكړه هغه ډيره خوبخاله شوه اوشكرونه ئى واپستل .

پاچادلوگر ولايت دازرى ولسوالى دپېرودكلى اوسېدونكى دى .

په خوب كى شهيد رهنمائى

معلم ريد يگل خپل پواوريدلى حكايت دارنگه بيانوى چى دمېدان په ولايت كى واده وو ديو سړى زنانه اوږه ماشومه لور دواده كورته تللى وو څرنگه چى دناوى كورپه بل كلى كى وو نودهلك له كور څخه بس ونيول شو اوتقريباً اوبا (۷۰) كسان سړى ، زنانه اوماشومان پكى برابرسول نوهغه زنانه اوماشومه چى دواده كورته ميلمه دڅه خپلولى له كبله ورغلى وه په موټر كى ورته ځاى پيدانه شو اوپاته شوه موټر حركت وكړ ، دلارى په اوږدوكى دكابل دكمونستى حكومت له لورى پرى سگلو ميزايل راغى اوموټر پرى ولگيد په موټر كى سواره ټول كسان شهيدان اوموټر په مكمله توگه اورواخيست اوتباه شو . دموټر سورلى يو نفر هم نه پيژندل كيده نوكله چى دكلى خلك خبر شول هر چا ځانونه رسول اودواقعى ځاى ته ورتلل نوهغه سړى چى دهغه زنانه اوماشومه لور واده ته تللى وه هغه هم دا گمان كولو چى زما زنانه به هم په همدى موټر كى تللى وي نو هغه هم هلته ولاړ هر چا خپل خپل شهيدان لټول چا به ئى كوم اندام پيدا كړ اوچا هم بل څه دى سړى هيڅ هم ونه موندل

اودخپل اټکل له مخی نی یونامعلوم شهید راواخیست اودخپل کلی هدیره کی نی ښخ کړ .

دا سړی شپې خوب وینی اوهمدغه ښخ شوی شهید ورته وائی چی زه ستا کور ودانی ته یم زه فلاتی دفلانی زوی یم ستازنانه اوماشومه لور دواړه ژوندی دی انشاء الله بیگاته به دواړه راشی داسړی وائی چی بیگا ته زما زنانه اوماشومه لور دواړه کورته راغلل وائی چی ماورڅخه پوښتنه وکړه چی داڅه خبره ده ماخوگمان کولو چی ته به هم له دی ماشومی سره په بس کی شهیده شوی نی هغی راته وویل چی کله بس روانیده ماته پکی ځای پاتی نشو نوزه دواړه په ځای کی حصاره شوم نو کله چی دواقعی خبر راغی نودغم شریکولولپاره زه هملته پاته شوم ماورسره ویر وگاللو اوس چی فارغه شوم دادی راغلم .

معلم ریډیگل اوس دېده بیری په پرایمری سکول کی سرمعلم دی .

یخنی اوواوری کی دیوی ماشومی جیلی شپه تیروول

دزرگانی له کلی څخه دوه وروڼه زرجان اوسردارخان په یوه خوله خپله لیدلی واقعه داسی بیانوی چی په ۱۳۶۰/۱۰/۲ نیټه دکابل ولایت دخوردکابل دخروټو کلی څخه یوه کورنی دملحد رژیم دمبارد له کبله په هجرت کولو مجبوره شوه نو کله چی داوچکی په نوم یو چول بیابان ته ورسیدل نو سخته گردله راغله واوری اوکله گرکی په اوریدو شو اوواوډیره سره شوه وائی چی مونږ ډیر ستړی ستومانه شو خپل ځانونه موهم نه شووړلی

دمجبوریت له مخی یوه ماشو مه څلورکلنه جیلی راڅخه پاته شوه هلته
 صرف غرونه اوڅنگلونه وویل هیڅوک هم نه وو نودکورنی نورغی دشی ډیر
 ناوخته یوکلې ته چی زرگانه نومبزی ورسیدل کله چی سبا سهار شونو دکلی
 خلک ئی خبر کړل چی زمونږ څخه یوه ماشومه پاتی شویده نوڅونفره اویو
 دکور سړی ورسره روان شو کله چی هغه ځای ته چی ماشومه پاته وه ورو
 سیدو هغه نه وه مونږ دا فکر کولو چی هغه به ځناورو خوړلی وی یو خوا
 اوبله خواورپسی ډیروگرځیدو اخر یو ډیرلری ځای کی مو یو څه له
 سترگو شو کله چی ورغلو نو همدا جیلی روغه رمته دیسوی څنگلی ونی
 (جلفوزی) لاندی ناسته وه اوډیره خوشحاله اوتازه وه چی مونږ ئی ولید
 نوپه خندا شوه په غیږ کی موونیوله لیکن دجدائی اوتنهائی هېڅ اثاریکی نه
 معلومیدل مونږ ورڅخه پوښتنه وکړه چی شپه دربانندی څنگه تیره شوه هغی
 دخپلی ماشوموالی په ژبه وویل کله چی دلته په دشتی اوڅنگل کی پاتی
 شوم ماتاسی پسی ډیری ناری وکړی تاسی به ماته غږ نه کولو له هغی
 وروسته یو زوږ اوسپین ډیری سړی راغی زه ئی په غیږ کی ونیولم بیا ئی
 ډوډی راکړه هغه می وخوړه، بیانی په غیږ کی ویده کړم ، سهار چی
 راپاڅیدلم بیانی ډوډی راکړه دادی تر اوسه راسره ناست وو کله چی تاسی
 رابنکاره شوی هغه راڅخه روان شو په دی توگه رابانندی ډیر ښه وخت تیر شو

دغه ماشومه جیلی پلوشه نومبزی اواس هم ژوندی ده ، ډیپو په کمپ کی
 اوسبزی .

ته قادرنی الهی لوړدی قدرت دی
 چی هرڅه کوی هغی کی دی حکمت دی
 نشست له هست څنی پیدا او هست بیا نشت کړی
 هریو کار دستالایق ډیر صفت دی

لپاره ناهوده کړه.

یوه خبره چې دلته ئی د ذکر وړ یولم هغه داده چې دغه غیور او تورپالی قوم به خاص ډول افغان مجاهدین باید هیڅکله خپل زور او غلبی ته غره نه شی ځکه چې روسانوته شکست ورکول ، هغوی زوال سره مخ کول ، ټول مسلمانان اونړی دهغوی له شراوافتنی څخه ژغورل ددی کم زوری قوم افغان مجاهدینو په ذریعه دالله تعالی د نصرت او کومک په واسطه سرته رسیدلی . لکه پدی ارتباط الله «ج» دانفال دسوری په یوه برخه کی فرمائی :

أني بمدکم بالالف من الملائکة مردفین

یعنی ستاسی دا مداد لپاره زرملائکی ټولی ټولی راوستل شوی چې البته دا دپلر دغزا واقع ده تر څو دمجاهدینو د کومک په خاطر زرملائکی دمشرکینو دټکولو اونابودولو په غرض دالله «ج» له خوا اوهدايت رالېږل شوی وی اونتیجه ئی دمجاهدینو فتحه اوغلبه شره دهمدی واقعې په اړونده بل حای فرمایئ :

ومارمیت اذرمیت ولكن الله رمی

ترجمه : اونه دی ویشتلې تا (ای محمده) په وخت دویشتلو کی لیکن ویشتلې دی الله «ج» تعالی په وخت دویشتلو کی .

لکه څنگه چې دیرځلی دافغانستان په روان مقدس اسلامی جهاد کی لیدل شویدی چې دمجاهدینو ډیر وړوکی گروپ ددښمن په ډیر لوی فوج اواسلحو سنبالی قوا قحده حاصله کړیده اوهغوی ئی دخپلو مدرنو اسلحو سره زغلولی ، دهغوی ټانکونه اوموتر ئی تخریب کړی اوپه غنیمت نیولی دی حال دا چې هغه به داسی مجاهدین وو چې نه ئی نظامی اوعسکری روزنه

د شهيدانو هديره

مولوی صاحب دستگیر وائی چی زه کله دافغانستان په داخل کی دکومی هديری ترڅنگ تيرېزم نوماته يوډول خاص معطر اوډير بڼه زړه راښکونکی هوی حس کيږی چی دااصلاً دشهيدانو موجودیت اودهغوی کرامت دی .

مولوی صاحب وائی چی زه یوه شپه دلوگر په یوی سیمی کی له یوځای څخه بل ځای ته روان ووم لاره راڅخه ورکه شوه خوله یو طرف څخه ماته ډیر بڼه هوی حس شو زه هماغه طرف روان شوم څومره په چی وړاندی تلم نودغه معطر هوی په زیاتیده پلا خړه هوی هديری ته ورسیدم چی دا اصلاً دشهيدانو هديره وه ، له دی وروسته چی زه یوه شپه په هدينو کی ودریدم نولاره می سسه کړه اوولایم .

داواقعہ دمولوی دستگیر دمؤظفو له کست څخه اخیستل شویده .

د جهاد له برکته دځناورواختیاز

مولوی صاحب دستگیر په یوی بلی خپلی لیدلی واقعی کی وائی چی حتی ځناورهم دجهاد له برکت څخه خالی ندی ، دی وائی چی یوه ورځ زه له نورو مجاهدینو سره یوځای جهاد ته تلم اود سرخاب له دری څخه دلوگر هوی سیمی ته روان ووم هلته به هره ورځ ددښمن دثقیله اسلحو انداختونه اوفیرونه کیدل یو آس ددښمن په مرمی لگیدلی او مړ شوی وو زه بڼه ورنژدی شوم یو قسم خوبه اوپاکیزه هوی ورڅخه پورته کیده اومخ نی دقبلی په لور اړولی وو

ډیری ورځې پری وتلی وی لیکن اندامونو ئی کوم تغیر نه وو کړی چی ددی حالت په لیدلو سره ماته داصحابو کهفو دسپی واقعہ راږه یاد شوه .

داواقعہ هم له کست څخه اخیستل شویده .

دشهید تکبیر ونه

مولوی صاحب عزیز الرحمن « منیب » دعبداللہ « عزام » دائر له مخی وائی چی دلوگر په ولایت کی دلولی اختر په ورځو کی مجاہدین داختر دشیو دتیرولو له کبله کورونو ته ولاړل یو نفر مجاہد وویل چی زه نه ځم اوهمدلته پاته کیږم دعرفی په ورځ ورسره یو څو نفره نورمجاہدین پیدا شول اوپه یوی پوستی ئی چی ملحدان پکی اوسیدل حمله وکړه اودغه مجاہد پکی په شہادت ورسید کله چی دده دسنگر انډیوالان خبر شول نو په کوم ځای کی چی بنځ شوی وو هلته ورغلل دقبر خواته ئی ودریدل دوی ډیر کسان وو چی دقبر څخه به ورته دتکبیر اوازونه (الله اکبر) په جهر سره راتلل .

داواقعہ محترم مولوی صاحب دشهید دکتور عبداللہ « عزام » په لیکلی اثر کی له نظره تیرہ شوی .

په خوب کی دروسانو دراتگ لیدل

د ښیوی له ولسوالۍ څخه ملا پیر محمد وائی چې زما یوه بوډی مور بی بی وه اوافغانستان ته دروسانو له راتگ څخه مخکې ئی خوب ولید مونږ چې دری ورونه وو راجمع ئی کړو راته ئی وویل زامنو ماخوب لیدلی په دی لنډو اوزدۍ ورځو کی به روسان مستقیماً زمونږ په اسلامی خاوری تجاوز وکړی نورماله دی ځای څخه وباسی پاکستان ته می بوزی چې دهجرت په ثواب کی شامله شم ، مونږ داخبره دومره مهمه ونه گڼله خو بیا هم دمورولی دحقوقو په اساس ورونو زه مکلف کړم چې مور درسره بوزه ماهغه پاکستان ته راوسته ، دلته دڅو شپو ورځو تیر ولو وروسته احوال راغی چې روسان راغلی دی اوزمونږ په خاوری ئی تجاوز کړیدی ، نوچاچې زما دمور دا خوب اوریدلی وو تعجب ئی کولو .

ملا صاحب پیر محمد په شاری ملا مشهور ، باجرته عالم اوسنه مقرر دی .

په وینه اوالهام دروسانو دراتگ خبر

ملا صاحب پیر محمد په یوی بلی واقعی کی دخپلو سترگولیدلی حال بیانوی او وائی چې زما یوه خوږه اعصابی تکلیف ئی درلوده په کابل کی دکمونیتسی حکومت له رامنځته کیدومخکې به ئی کله ناکله چیغی کړی چې هغه دی کفر راغی ، روسان راغلل هغه دی فلاتی (زمونږ دکلی یو نفر نوم به ئی واخیست) حاکم شو ، نو داخبری به مونږ ددی مریضتیا اووهم باله

خودوخت له تیریدو سره کمونیستی حکومت رامنځته شو، دثور کرغېرنه کودتا وه شوه ، روسان هم راغلل ، اوهغه سړی چی دهغه نوم به ئی اخیست که څه هم بی اخلاقه ناپوهه اوجاهل شخص وو زمونږ حاکم مقرر شو په دی توگه هغه ناری به چی وهل کیدی هغه ټولی حقیقت اورښتیا شوی ..

ملا پیر محمد یوه ښه موعظ ، مقرر اوپاجرئته عالم دی چی په کوهات رودیوه مسجد کی امامت کوی .

شل شپي وروسته د شهید حال

همدا ملا صاحب خپله یوه لیدلی قصه داسی کوی چی زمونږ د کلی ترڅنگ یو بل کلی وو دملحد رژیم دطیارو له خوا پری سخت بمبارد وه شو کلی ټول وران ویجاړ اوډیر کسان پکی دځاورو دلاندی شول مونږ ددی کلی ټول ځوانان اومشران د حال معلومولو لپاره هلته ورغلو چی له تحقیق وروسته داثابته شوه چی یو سلوشل (۱۲۰) کسه سړی ، ښځی اوماشومان شهیدان شوی اوڅه کسان دځاورو څخه دلاندی حصار دی مونږ ورڅخه لوتی اوځاوری ، لرگی اوتیزی واپولی شهیدان مورابهر کړل اودفن موکړل ، شل شپي وروسته دا ثابته شوه چی یو نفر لا تراوسه دځاورودلاندی حصار دی مونږ هغه هم ولټولو اوپیدا موکړ پدی شهید پوره شل شپي وتلی وی چی قواری ئی هیڅ تغیر نه وو کړی اوډیر خوږ ، معطر بوی ورڅخه پورته کیده چی زه ددی بوی خوږوالی حق حیران کړم چی دپدر او احد شهیدانو یادونه ئی تازه کول .

قدرتی فوبه موندل

یو نفر مجاهد قصه کوی چی دلوگر ولایت دکلنگار له خوښی څخه پېښور ته روان ووله ماسره ۱۳ نفره مجاهدین او ۱۷ نفره دملیشی تسلیم شوی عسکروو چی پدی توگه زمونږ شمیر ډیر شو (۳۰) نفروته رسیدہ کله چی ددوبندی منطقې ته ورسیدو نو سخت وږی شو هلته موله څو کورونو څخه ډوډی وغوښتله هغوی راباندی دجاسوسانو گمان وکړ هیچا ډوډی نه راکوله ، مونږ ویل راځی په زور ورڅخه ډوډی وخوړو بیا ځنی کسانو وویل چی دا خو ظلم دی بس خپل منزل ته مو په وږی گیلوه دوام ورکړ په لاری کی مویوه کڅوړه پیدا کړه هغه موچی لوڅه کړه نوغوبنه پکی پرته وه غوبنه موپخه کړه هغه مو وخوړه مونږ ټول پری ماړه شو راڅخه زیاته هم شوه هغه موڅه نورو کسانو ته ورکړه اوڅه مو کورونوته یوړه .

داد ۱۳۶۳ کال واقعہ ده چی روایت او حکایت یی محمد یاسین کړیدی .

په ماته پښه اوږده منزل

یونفر مجاهد چی دلوگر ولایت دقطب خیلو اوسیدونکی دی قصه کوی چی په یوه جگړه کی په پښی ولگیدم پښه می زخمی اوماته شوه داچی عملیات روان وو اوله بله پلوه هلته نه ډاکتر وو او نه دتداوی څه بند وېست وو نوزما لپاره صرف یو نفر موظف شو چی دا به درته آس پا قچر پیدا کړی اومونږ نوریه خپلو عملیاتو ته دوام ورکړو ، هغه نفر ولاړ نه ئی اس پیدا کړ اونه قچر نوماورته وویل چی راځه په اللهوج» توکل دی زه خپله ځم پښه می

په ټوټو اودسمالو وټپله اودواړه راروان شو نه می پښی درد کړیدی اونه می
څه ستریا حس کړیده حتی چی په همدی ماته پښه زه دتری منگل پوری
ورسیدم

دغه نفر اوس په هماغه پښه گډو اودېده بیری مهاجر ستاپ ترڅنگ موچی
گیری کوی .

www.libtool.com.cn

د مجاهدینو غیبی زیادت

د پکتیا ولایت له ځاځیو څخه یو نفر چی محمد صفر نومېږی
اوډرایوردی خپله یوه لیدلی واقعه داسی بیانوی چی ځاځیو ته قواء راغلی
وه مونږ شل نفره دهغی مخی ته ورغلو به لاری کی راسره بیخی ډیر
مجاهدین چی تعداد به یی زرو تفرقه رسیده ملگری شو مونږ ویل چی دابه
هم دکوم تنظیم څخه راغلی کسان وی نوشریک جنگ موشروع کړ دښمن
شکست وخوړ مونږ کامیاب راستاته شو لیکن دلاری په اوږدو کی راڅخه ټول
نفر غائب اوندارکه شو .

په خاص نیت چی هر سړی کوی جهاد
پاک الله به ورسره کوی امداد
که کومک دیو الله مونږ سره نه وای
روسان کله تبیتدل له دی هیواد

مجاهدين په سپينو جاموکی ليدل

مجاهد محمد عمر چی دچکړی اوسیدونکی دی وائی چی مونږ اويا (۷۰) نفره مجاهدین دښمن سره دعملیاتو لپاره ولاړ وچکړه شروع شوه مونږ ته یو شمیر دملحد رژیم عسکر تسلیم شول هغوی موراروان کړل دلاری په اوږدوکی ئی مونږ ته وویل چی ستاسی نور ملگری څه شو مونږ ورته وویل چی مونږ خو همدغه (۷۰) نفره یو عسکرو وویل چی داسی نه ده بلکه له تاسی سره بیخی ډیر مجاهدین وو ، ټولو سپینی جامی اغوستی وی ، یوډول قد ، قامت اوقواری ئی وی اوډیر ښکلی ځوانان وو چی دهغوی له وهم څخه تاسی ته تسلیم شو .

په جهاد کی لږاوږیرنه دی حساب
شی کوچني ټولی په لوی ټولی کامیاب
که دبدرواقعه څوک راپه یاد کړی
دغه سوال ته په هغی کی شته ځواب
ای « دیداره » په جهاد کی ځان کړه ستړی
دغه کار کی شته پیچده لوی ثواب

دروسانو په ډیرتعداد وژل کیدل

محمد عمر دکابل ولایت دیوه عملیات نقل دارنگه کوی چی هلته ددښمن یوی پرتی پوستی دتسلیمولو په غرض موپه هغی تعرض وکړ له دریو خواوو څخه موپری جنگ شروع کړ اوهمداری نقطی موتر سخت اورلاندی ونیولی دښه جنگ وروسته موپوسته مکمله فتحه کړه مونږ چی دهغوی په

مورچوکی له تسلیمی وروسته گرځیدلونو هغه ځای چی مونږ تراورلاندی نیولی وو اودری خواوی اونقطی موبه خپلوسپکو او ثقیله اسلحو ریشتهلی وی نوهلته دومره زیات عسکر اوروسان نه وو مردار لیکن کوم لوری اوطرف چی مونږ داورلاندی نه وونیولی هلته بیخی زیات روسان مردار شوی وو .

دغه عملیات دکابل ولایت دپټ خاک په بوی پوستی باندی کیدل .

له اعدام څخه دیو مجاهد خلاصون

یو نفر چی لعل میر نومبزی خپله اوریدلی قصه دارنگه کوی چی په ۱۳۶۴ کال دجلال آباد دمخبرانو ترڅنگ مین والوت اودملحد دولت له خوا یو څو نفره ونیول شول دوخت له تیریدو سره نور نفر خلاص اوپه یو نفر داعدام حکم صادر شو ، هغه ته داعدام نیته تعین اوپه ټاکلی نیته ډیر کسان دهغه دنداری لپاره راوغوښتل شول بالاخره دغه مجاهد راوستل شو اوخلکوته معرفی شو چی په دومره بجو به اعدامیږی کله چی ساعتونه پوره شو هغه دخلکو منځ ته راودانگل غالمغال جوړشو ، هرسړی سوکونه اوڅپیږی یوپه بل وارولی هر سړی بیرون خواته زور کولو اوټول خلک روان شول دغه مجاهد ځوان هم دخلکو په منځ کی بیرون ووت اوله اعدام څخه خلاص شو ، وائی چی څوورځی وروسته دغه مجاهد ځوان حکومت ته لیک ولیږلو اوورته لیکلی نی وو چی دخدای «ج» دلاری مجاهد څنگه طریقه باندی دالله تعالی په فضل وکرم خلاص اونجات حاصل کړو .

(والله اعلم)

ديوكمونست صاحب منصب دغروردوال

مجاهد محمد اجان وانی چی په ۱۳۵۹ کال دحوت په میاشت کی دپروان له ولایت څخه خونفره زمونږ کلی ته راغلل او میلمانه شول دماښام له لمانځه وروسته هغوی ټول ماد ډوډی خوړلو او شپې تیروولو لپاره خپلی حجرې ته بوتلل چی شپې له مخی نی ماته دارنگه قصه وکړه : یوه ورځ زمونږ کلی ته دملحد رژیم عسکر راغلی وو زمونږ له کلی څخه نی لس نفره مشران ونیول اودهغه ځای عسکری قرار گاه ته نی بوتلو په یوی قشلی کی نی بندیان کړو مونږ ته نی وویل چی تاسی مجاهدینوته ډوډی ورکوی ، شپه ورکوی اولار ، گودر ورته ښایی ، بس په دی جرم نی کوته کی واچولو یوه شبیه وروسته یو کمونست اودهری صاحب منصب راغی مونږ ته نی وویل چی تاسی به اوس څوک له ماڅخه خلاص کړی لارشی او اوس تاسی خپل خدای «ج» راوی چی له ماموخلاص کړی (نعوذ بالله) مونږ حیران شو هیڅ توان مونه رسیده پدی کی ډه هغه خپله کفری خبره بیا تکرار وله چی یو عسکر راغی کلاشکوف نی په لاس کی وه اوپدی ملحد صاحب منصب نی فیر وکړ اوپه ځمکه ولوید دغه میړنی عسکر ورته خواته ودړیده نی ویل چی څنگه شو د خدای «ج» زور دی ولید لو که څنگه ؟

بیانی کلاشکوف ورته سرته ونيو له اوپدی سرسر نی وويشت اوهملته نی مردار کړو ، پدی کی نور عسکر اوڅه منصبدار راغلل مونږ ته نی وویل چی له تاسی سره څو مونږ مجاهدینوته ټوږی ، نوهغوی موله اسلحو سره راروان کړل مجاهدینو ته موورسول اوله هغوی سره ملگری شو .

دغره له سرڅخه دمجاهدينو گذارول اوژوندون

د کابل څخه محمد عمر وانی چی یو وخت زمونږ دری نفره مجاهدین دروسانو له خواژوندی ونیول شول له ډیر زجر اوشکنجه کولو وروسته په داسی حال کی چی دهرچو په څوکو نی هریو سل سل ځایه سوری کړی وو بلاخره نی دری واره یوه جگ غره ته وخیژول اودغره له سرڅخه نی دلاندی گذار کړل روسانو فکر کولو چی اوس به شهیدان شوی وی خو دالله تعالی په فضل اوکرم دری واره ژوندی پاته شول اوپه خپلو پښو صحیح سلامت خپلو مرکزونو اوسنگرونو ته راغلل.

دمجاهدينو په لیکوکی دیوخادست وژل کیدل

دبغلان له ولایت څخه قوماندان جعفر وانی چی زه دپنځونفرومجاهدینو سره دکمونستانو دیوی پوستی دلمنځه وړولو لپاره روان شوم خو کله چی دمهمندو کلی ته ورسیدم هلته اشنا مجاهدین راسره مخ شو هغوی وویل چی موږ هم درسره عملیاتو ته ځو ماورته وویل چی ډیره به ښه شی هغوی اتیا (۸۰) نفره برابر شو ، په پوستی مو جنگ وکړ ډیر عسکر مو مردار کړل اوڅه موژوندی ونیول بلاخره پوسته موختم کړه ، خوزمونږ له منع څخه هم یو نفرولگید اومړ شو کله مو چی دادرس معلومولو لپاره دهغه جیب ولټو لو یو سند ورڅخه لاسته راغی چی ددی مړه نفر خادست توب نی ثبوتو لو کله چی تسلیم شوی عسکر راوغوښتل شو هغه وویل چی مونږ یو نفر جاسوس ستاسی په لیکوکی داخل کړیدی دهغه نوم اوشهرت نی چی مونږ ته

لیدلی وه اونه دجنگ له تاکتیک سره بلد وو خو چی کله ئی هم ددښمن
مستور اوغیر مستور هدف په نښه کړیدی مرمی ئی په هدف اصابت کړیدی .
لکه څنگه چی الله تعالی پخوانی جابر اومنکر قومونه اوقوتونه دخپل
زور اوسرکشی سره په مختلفو طریقو سره هلاک کړیدی لکه فرعون ئی په
رودنیل کی غرق کړ ، قارون په ځمکه ننوتل شو ، دغرود لپاره وړوکی ماشی
دهلاکت سبب وگرځید . دا پوهل اودفیل دځاوندانو لښکری دتوتکیو په
ذریعه ماتی شوی ، نو په همدی توگه په نننی عصر کی دکمونیزم ، الحاد
اوروسی سره امپراطوری ذوال الله «ج» دافغان مجاهدینو په لاسونو سرته
ورسلو اوتولی نړی ته ئی ثابته کړه چی اوس وخت کی هم الله «ج» هر جابر
اوظالم ، په ډول ډول مدرنی اوعصری وسلی سنبال قوتونه دیوتش لاسی ،
کمزوری اودایمان اوعقیدې په وسلی سنبال قوم (افغان مجاهدینو) په
لاسونو هلاکولی شی .

اوس به راشی دی حقیقت ته چی دکتاب دمحتویاتو په باب موشکونه له
زړه څخه لری کوی ، نواول په راشود شهید کرامت ته لکه چی الله «ج»
فرمائی :

ولا تقولوا لمن يقتل فی سبیل الله اموات بل احياء

عند ربهم یرزقون

یعنی تاسی هغه چاته مړه مه وایاست چی دالله «ج» په لاره کی وژل
شوی دی بلکه هغوی ژوندی دی اودرب په نزد رزق خوری .

بل ځای په همدی ارتباط الله تعالی داسی ارشاد کوی :

ترجمه : هغه څوک چی دالله «ج» په لاره کی وژل شوی دی هغوی ته مړه

وښوده نو همدانفر وو چی مړ شوی وو نو پدی قسم د ۸۵ نفر وپه منځ کی یو
نفر خادست الله تعالی هلاک کړ اود مجاهدینو صف دیو خادست څخه د دښمن
په لاس پاک شو .

د روسانو څخه دیو نفر خلاصون

یو نفر لعل میرنومیږی دروسانو څخه دخپل ځان دخلاصی په باب
واښی چی په ۱۳۶۳ کال دکامی ولسوالی ته دروسانو قوا راغلی وه هلته زما
کور وو چی له پښور څخه یو نفر زما خپلوان زمونږ کورکی میلمه وو دغه
راغلی میلمه لاجبرنومیده نودروسانو له قوی سره په یو کلی کی مجاهدینو
جگړه وکړه اته کسه روسان ئی مردار کړی وو نوروسانو دانتقام په خاطر
دبیگناه کسانو په نیولو پیل وکړ . پدی کی زما میلمه لاجبر هم ونیول شو
اوپه تانک کی ئی واچولو کله چی زه خبر شوم ورپسی ورغلم هغو ظالمانو ته
می وویل چی دانفر پرېزدی اوددی په عوض به زه درسره لار شم هغوی راسره
ومنله هغه ئی خوشی اوزه په تانک کی ورسره کښیناستم هلته ئی دغره یوی
لمنی ته چی شیرگړنومیږی بوتلو نورنی هم ډیر کسان نیولی وو قطار ئی
ودرولو مشرروسی راغلو کله به ئی ویل دلته ئی وولی کله به ئی ویل جلال
آباد ته دی بوتلل شی ماخدای «ج» ته سوال وکړ چی ای الله ماخو په بل
میلمه اومسلمان غیرت کړی نوته راباندی رحم اومهربانی وکړه نوهغه مشر
روسی راته اشاره وکړه له قطار څخه ئی وایستلم څه خبری ئی وکړی تر جمان
راته وویل چی څه کورته ولار شه ته خلاص شوی زه خپل کورته را روان شوم
خو، دهغه نوروهیڅ پته ونه لگیده چی څه شوی به وی .

د خپل شهادت پيشگونی کول

د کابل له پغمان څخه عبدالقدير وانی چی هلته زمونږ مرکز وو یوه ورځ زمونږیو همسنگر چی کاظم نومیده یوی ونی ته لاس کې یوه دانه میوه نی راوشکوله اووه نی خوړله مونږ ته نی وویل دابه زما وروستی میوه وی په همدی ورځ تعرض ته ولاړی جنگ مو وکړی همدغه مجاهد کاظم ددښمن په مرمی ولگید او په شهادت ورسید .

د ویښتانو سپینیدل

مطیع الله قوماندان وانی چی یو نفر مجاهد راته په شهادت ورسید اوبنځ موکړی لیکن دهغه دسر یو څو ویښتان می د تبرک اویادگار په توگه له ځان سره وساتل او په جیب کی می وساتل څه موده وروسته چی داویښتان ما له جیب څخه راوايستل نو سپین شوی اویو څه لوی شوی وو نو ماهغه ویښتان تر ډیری مودی له ځان سره ساتلی وو چی کله به می وکتل نوله خپلی اندازی څخه اوږده شوی وو .

له وړانښت څخه د زیکاویک جوړیدل

له پنجشیر څخه قطب الدین نقل کوی چی یو وخت له کابل څخه دملحدانو قواء راغله اوعسکرئی پیاده کړل هلته زمونږ زیکاویک ولاړ وو مونږ غوښتل هغه عیار کړو هر څومره کوښښ موچی وکړی هغه خراب شوی وو اونه جوړیده نژدی وو چی عسکر راباندی راوخیژی اومونږ ونیسی مونږ دخدای «ج» په نوم یو پسه ذبحه کړی اوخدای «ج» ته موسوال وکړی چی یاریه

زمونږ چاره وکړې مونږ بيا زيکاوېک ته ورغلو دمعمولی شان لاس وهنې وروسته هغه جوړشو په روسانو موهمدی زيکاوېک باندې فيرونه وکړل او هغه وتښتيدل .

دمجاهدينو په خيمی اورلگيدل

دپکتيا ولايت ژورې څخه ضابط محمد عمر وانی چی په ۲۴۰۵ هـ ق دشوال په ۲۴ نيټه ددښمن د BM۴۱ يوه مرمی راغله اودپوی خيمی ترڅنگ ولگيده خيمه اودهغی ټول ملحقات وسوخيدل اوله منځه ولاړل اواورنی واخيست په خيمی کی مجاهدين هم ناست وو ليکن دخدای «ج» په فضل ټول روغ جوړ اوصحيح سلامت پاته شول حتی يوکس هم زخمی نه شو.

دزيکاوېک ترڅنگ دښمن خنځی کيدل

ضابط عمر په پوی بلی واقعی کی وانی چی دپکتيا دخوست په پوی سيمی کی دمجاهدينو دزيکاوېک دمورچی لپاسه ددښمن دجيت الوتکو له خوا بمبارد وه شو يوږم نی راخوشی کړو کله چی ځمکی ته ورسيد نو پنځه بمونه ورڅخه جوړشول اودا پنځه واړه ټول خنځی شول اود الله «ج» په فضل منفجر نه شول که انفجار نی کړی وای نو زيکاوېک اودهغه ټول پرسونل به له منځه تللی وو .

دروازه په خپله خلاصیدل

له لوگرڅخه محمد شعیب وائی چی هلته موله دښمن سره مقابله وه هغوی ته دسراومال دتاوان رسولو وروسته له مونږ سره مرمی خلاصی اوراباندی سهار شو مونږ دهغه ځای یوی لنډی قلعه ته دستراواخفا لپاره ورغلو لیکن هغه کلب (قفل) وه نه خلاصیدله نزدی وو چی دښمن مووینی اوگیرمو کړی مونږ خدای «ج» ته سوال وکړ چی یا الله ته راسره امداد وکړی په دی کی دروازه خپله خلاصه شوه اومونږ ټول ورننوتلو .

په روسانو اسمانی اورنازلیدل

دوردگوله ولایت څخه مولوی محمود وائی چی ماته می زوی ویلی دی چی په وردگو کی یوځل دروسانو قوا راغله هلته زمونږ دمرکز په خواکی یی قرار گا جوړه کړه ، غوښتل ئی چی زمونږ مرکزونه ونیسی لکین داسمان له خوايوه سره شغله راغله دروسانو په قرارگاه اودجمع په مرکز ولگیده په دی ورځ قوا بیرته وتښتیدله کله چی مونږ هلته ورغلو دروسانو پښی ، لاسونه وینی اونوراندامونه پراته وو اوډیر وسایل ورڅخه پاتی شوی وو ، مولوی صاحب وائی چی زه گومان کوم دابه دابابیل اوحنین په څیرواقعه وی .

دروسی طیارو بمونه اوختی کیدل

طالب العلم جلادخان وائی چی په ۱۳۶۳ کال به هره ورځ دملحدینو طیاری زمونږ منطقی ته راتلی اویمبارد به ئی کولو مونږ به زنانه ، ماشومان دهغه ځای نزدی غره ته چی څړپایا نومیزی بوتلل ترماښامه به هلته ناست وو

یوه ورځ طياري راغلی او په همدې ځای ئې بمونه راخوښي کړل هغه ځای کی چی ماشومان اوزنانه ناست وو له څنگ ئې ولويدل لیکن بمونه په ځمکه ننوتل او انفجارتی ونکړ ټول څنډی شول .

جلاد خان اوس دامام ابوحنيفه « رح » په مدرسه کي ديولسم صنف شاگرد دي .

www.libtool.com.cn

د یو مجاهد پټکی سوری کیدل دهغه بجیدل

دپکتیا ولایت لژی څخه قوماندان یارخان وائی چی مونږ یوځای ته روان وو په ۱۵-۷-۱۹۸۵ نیټه ددښمن د BM۴۱ یوه مرمی زاغله مونږ ته په پنځه متره فاصله کی ولگیده مونږ ئې په خاورو اودوړوکی پټ کړو زما دسرلنکی په پرچو سوری سوری شوه مالونورو مجاهدینو ته دخدای «ج» په فضل هیڅ ضرر ونه رسید .

د شهید کم وزنی او خپله کښیناستل

دکونړ له ولایت څخه جعفر نقل کوی چی په ۱۴۰۵ هـ ق کال موله دښمن سره جگړه وکړه یو نفر مجاهد چی شیر زمین نومیده په شهادت ورسید ماوغوستل چی مرکز ته ئې نقل کړم هغه په شاپاندی پروت وو زه ورغلم غوښتل می په شائی کړم هغه په خپله کښیناست په شامی کړی زمونږ مرکز چی دغره په سروو له هغه ځایه پوری می په یوه دمه اومنډه ورسولو نه می څه ستړیا ولیدله اونه می څه ستومانی حس کړېده .

په محاصره کي د دښمن نه ليدل

د پکيتا ولايت له ارگون څخه قوماندان خالد « فاروقی » وائی چی يوځل دوخت جابر پوليس زمادنيولو لپاره زما کورته راغلل زه دعادت خلاف په دی ورځ له کوره وتلی ووم ماته احوال راغی کوردی محاصره دی زما حوصله تنگه شوه ورغلم گورم چی له کورمی پوليس چاپير ولاړ دی زما سترگی ډکی نه شوی ورغلم له محاصری وړ داخل شوم هغوی ونه ليدلم .

د حکمتيار صاحب نه ليدل

۱- فاروقی صاحب وائی چی يو وخت زه له حکمتيار صاحب سره ناست ووم دوخت پوليس ورپسی راغلل اودده عکس ورسره وو هرڅومره نی چی يوه خواته او بل خواته وکتل هغه نی ونه ليدلو بلاخره چی هغه نی پيدا نکړ نو واپس لاړل .

۲- په یوی اجتماع کی چی اکثره تحریکی ورونه پکی وو هلته پوليس راغلل غوښتل نی زما په شمول نور تحریکی ورونه ونیسی زه له اجتماعي څخه ووتلم پوليسو راته رد رد کتل لیکن زه هغوی ونه ليدلم .

د ډیری مودی شهید

یونفر مجاهد صلاح الدین قصه کوی چی په ځاځیو کی راته په ۱۳۶۵ نیټه دروژی په میاشت کی یو نفر شهید شو مونږ هغه هدیری ته دښخولو لپاره یو ډقهر په کندلو مشروع وکړه قبر چی ژورشو هغی کی یو بل شهید

راووت چی ډیر ښکلی ځوان وو اودا معلومه نه شوه چی څو کلونه به پری وتلی وی خو جسد نی هیڅ تغیر اویدلون نه ووکړی .

په بس کی له پولیسو د حکمتیار صاحب نادر کی

یوعینی شاهد وائی چی حکمتیار صاحب کله دوخت له جیل څخه خلاص شو دوباره له تعقیب لاندی ونیول شو دهغه عکسونه د کابل څلورو اطرافو نوتلاشیو ته ولیږل شول ترڅو دستگیر شی هغه په بس کی سپور شو غوښتل نی ځان کومی اطرافی سیمی ته وباسی دلاری په اوږدوکی دری ځلی دهغه تلاشی وه شوه بس ته به چی دتلاشی پولیس پورته شو دده عکس به ورسره وو خو پولیسو دی ونه لیدلو .

(والله اعلم)

د شهید خولی

محمد صاحب وائی چی دگردیز په زرمته کی یوطالب العلم چی عید محمد نومیده مونږ ته شهید شو ، مونږ دریمه ورځ ورغلو دهغه په تندی خولی راغلی مونږ هغه وچی کړی دعطرو بوی ورڅخه پورته کیده ، مونږ به چی خولی وچی کړی په تندی به نی بیا خولی راغلی په باربار مونږ داسی کول اوخولی به پری راتلی دعطرو بوی به نی کولو .

دوران موټر جو پیدل

یونفر مجاهد چی خان نومبیری قصه کوی چی زه دیو شهید جنازی ته ورتلم په صوابی کی نی کور وو ، ماته دشپی احوال راغی موتر نه پیدا کیدو ، زمونږ دیو خپلوان چی شاول نومیده یو موټر وو چی خوورخی مخکی نی کوره میل کړک (مات) شوی ووگرځیدلی نه شو په کورکی نی موټر درولی وو ، څرنگه چی شهید دده هم له خپلوانو څخه ووهغه وویل که چیرته دا واقعی شهید وی نو مونږ به همداوران موټر هلته ورسوی ، موتر نی چالان کړاودکمپ بڼه ډیر کسان پکی کښیناستل په ډیر بڼه شان نی مونږ دشهید کورته ورسولو همدغه مجاهد (خان) وائی چی تریوه کاله پوری نی ددی موتر هغه ورانه پرزه ترمیم نکړه اوډیر بڼه کارنی کولو .

نوموړی شهید منگل نومبیزی ، جنازی ته یی زه هم تللی ووم دواقعی روایت کوونکی خان یو تکړه اومخلص مجاهد دی په ډیرو عملیاتو کی نی برخه اخیتسی په ستنګر ویشتلو کی مهارت لری په سلم خپلو کی اوسیزی البته اوس دبدنه پیری په ۳ نمبر کمپ کی مهاجر دی .

دشهید په کورکی دگلانو غیبی امیلونه

مجاهد خان دمنگل شهید په مناسبت یوه بله لیدلی واقعی داسی بیانوی چی کله زه ددی شهید کورته ورسیدم نودشپی ډیر ناوخته وو اودهغه په حویلی اوانګې کی دتازه تازه گلانو امیلونه زړیدلی وو چی ددی گلانو دامیلونو تنابونه دانګې یوی خوا اوپلی خواته تللی راغلی وو زما سره یو

سپين زيری حاجی وو چی لونگين نومیده دهغه سردگلانو په امیل کی بند شو ماورخه امیل پورته کړو چی ونه شلیزی ، مافکر کولو چی دا امیلونه به دهغه قوماندان اونورو مجاهدینو له ځان سره راوړی اودلته زړولی وی ، خو چی کله سهار شو اورنځا شوه دگلانو یو امیل هم نه وو زه حیران شوم چی دا کوم ساده سپی لری کړیدی ډیر خفه شوم دشهید له مور څخه می پوښتنه وکړه چی دگلان او امیلونه چا خلاص کړیدی هغی وویل کوم گلان؟ ماورته وویل هغه چی بیکاه شپه دلته زوړند وو هغی وویل بچی دله خو بچا هم گلان نه دی راوړی اونه چا زوړند کړیدی ، خان وائی چی داهر څه ما پخپلو سترگو لیدلی کتلی دی .

دمجاهدینو کموالی ، ددښمن خسارات

دهرات له ولایت څخه عبدالله « خاموش » وائی چی ماسره دارتباط مسئول نجیب الله ، امر عامه خلیفه سیدان اونور ډیر کسان وو زمونږ منطقۍ ته دروسانو اوداخلی کمونستانو قوا راغلی وه چی ۶۵ ټانگونه اوزر (۱۰۰۰) عرادی موټر ورسره وو اوزمونږ دمجاهدینو تعداد ۴۵۰ نفره وو په ۱۹۸۶/۱/۱۰ نیټه مو ورسره جگړه وکړه قوا بیرته وتښتیدله چی ۳۳۴ کسان کمونستان اوروسان او مونږ ژوندی ونیول ، زمونږ څخه صرف پنځه نفر شهیدان شول .

په جهاده کی لږ اوږدیر نه وی پکار
 پاك الله «ج» دصادقانو مدد گار
 دطالوط قصه راپاده کړه جنگیره
 له ډیر والی ددښمنه مکره دار
 افغان جهاد دروس طاقت کړختم
 ځکه هسکه شمله گرځی نن «دیدار»

په غار کې د زخمی مجاهد دیوه میاشت پاشیدل

مولوی صاحب سید حکیم دیوه شاگرد په حواله نقل کوی چی د میدان ولایت ته قواء راغلی وه د محصلینو ددی قوا راتگ دلوی اختریه ورځ وهره ورځ به یو سیل طیارو خوشو دفعی بمبارد کولو چی تقریباً (۱۲۰) نفره مجاهدین پکی شهیدان شول او یو نفر ژوندی وړک شو ، یوه میاشت وروسته یو شپون کلی ته راغی وه تی ویل چی هلته دغره په یو غار کې یو نفر زخمی پروت دی دکلی خلك ورغلل دغه زخمی تی راوپړ ووی او اوبه ورته کیښودل شوی هغه چی له وړوی شو کپونه وکړل له خوړلو تی انکار وکړ بیانی اوبه راواخیستلی شو غوړپه تی چی وخنبلې نوهغه تی له ځانه لری کړی ، خلکو ورڅخه پوښتنه وکړه چی دا وړوی او اوبه دی ولی لری کړی ته خود ډیروخت نهارنی دی زخمی وویل ددی وړوی او اوبو هیڅ خوند اومزه نشته ماته هماغه وړوی او اوبه راوپړی کومی به چی غار کې راته رسیدی اوراکول کیدی ددی وړوی خوهغسی خوند نشته اونه ددی اوبو هغسی مزه شته ، کوم خوراک چی ماته په غار کې راکول کیده هغه له دی خواری زیات مزیدار اوخوندور وو چی دا خوراک ډیر بی خونده اوی میزی دی .

واټی چی اوس معلومات نه لرم دغه نفر په مړوی که ژوندی . اوکوم رزق چی دی مجروح ته په غارکی رسیده شاید «دابه داللهوج» له خوا یوړول خاص رزق دی ځکه تی خوند زیات وو .

(مولوی صاحب سید حکیم د حزب اسلامی د قضاوریاست غړی دی)

مه وایاست بلکه هغوی ژوندی دی تاسی پری شعورنه لری .

نوداچی شهیدان دالله «ج» دحکم په اساس ژوندی دی اورزق خوړونکی دی او هغوی ته مړه ویل ستره گناه بلل شویده نوله دی به لاهل غټ کرامت او مرتبه څه وی .

ریښتیا هم هغه څوک چی دکلمة الله داعلی په خاطر خپل شیرین ځان نذرانه کوی نه ئی دخپل مال پروا ولری وی نه دعیال اونه په خپل سر حصار شوی وی اوصرف دالله «ج» دکلمی داوچتوالی په خاطر ئی ځان قربان کړی وی بیا هغه ته مړویل دشرم خبره اولویه گناه ده .

اوس به راشو مجاهدنی سبیل الله ته پدی ارتباط الله «ج» فرمایي :

ولولادفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض

یعنی که چیرته الله دفع کړی نه وائی بعضی خلک په بعضو باندی بی شک ته به شوی به وای ځمکه (خلک)
په یو حدیث شریف کی راځی :

قیام ساعة فی الصف للقتال فی سبیل الله خیر من قیام ستین سنة

یعنی دخدای «ج» په لاره کی یو ساعت جنگ کول دشپیتو کالو عبادت څخه غوره دی. دبخاری شریف په یو حدیث کی راځی :

په جنت کی سل درجی دی چی خدای «ج» دفی سبیل الله مجاهد لپاره تهیه کړیدی چی دهری درجی په مابین کی تفاوت دځمکی اواسمان په اندازه دی .

واقعاً چی له دښمن سره مستقیمه مقابله له بهترین عمل څخه ده او هغه څوک چی له دښمن سره مخامخ جنگیری په حقیقت کی له اسلامی حریم څخه

دوریځي په ذریعہ له بمبارد څخه نجات

له پغمان څخه قاضی غلام رباني وائی چی یوه ورځ زمونږ مرکز ددښمن دطیارو داور څخه دلاتدی شو اوهری پنځه دقیقې بعد به یوه جوړه طیارې د بمبارد لپاره تلې راتلې مونږنی ډیر په غلاب کړو خدای «ج» ته موسوال وکړ چی یاالله ستا هیله ده په دی کی یوه توره وریځ زمونږ دمرکز لپاسه راپیدا شوه ، گرد او غبار ورسره ووله طیارو څخه هدف وړک شو او بمبارد نی نه شو کولی په داسی حال کی چی زمونږ دمرکز شا وخوا ته نور ټول اطراف آسمان شین وو هلته نه وریځ وه اونه څه گرد او غبار وو .

د شهید نه خاوری کیږل

مولوی صاحب سید حکیم وائی چی په ۱۳۵۸ هـ ش کال د تنګرهار ولایت دکامی په ولسوالی کی یو نفر مجاهد چی ډیر تنکی وائی او ښکلی ځوان وو اود مزار شریف اوسیدونکی په شهادت ورسید مونږ هملته ښخ کړ ، یو کال وروسته زه په هغه لاری تیریدم له ځان سره می وویل چی دی مسافر شهید ته به دوعاو کړم دقبر څنگ ته می ورغلم قبرنی نیږدلی وو چی ښه می ورته وکتل نو په قبر کی صحیح سلامت پروت وو وجود او اندامونه نی ټول روغ اوسالم وو هیچ تغیر او تبدیل نی نه وو کړی اوس لس کاله بعدزه بیا په همدی لاری تیریدم چی هماغسی سالم پروت وو اویدن نی نه وو خاوری شوی

فضل مولاد لغون» چی دهمدی کتاب دچاپ دنظر څخه تیرولو هیئت دی هم ددی واقعی دصحت تصدیق کوی ، په دومره وضاحت چی دغه نفر ضابط صابر نومیده او په دهیری کی نه بلکه دلاری ترڅنگ په عاجله توګه دمجاهدینو په لاسو ښخ شویدی .

د بمبارد په ذریعہ مجاہد ونی ته گذاریدل او

هغه ژوندی پاته کیدل

له پغمان څخه عبدالباقي وائی چی په ۱۹۸۶/۴/۲۴ م نیټه دکابل دگوداګی او کمونستی رژیم له خوا دمجاهدینو دتجمع په یو مرکز بمبارد وه شو دېم دانفجار دشدت له کبله یو نفر مجاهد دباغ دیوی ونی سرته گذار هلته په شاخونو کی باندې اوییهوشه شو نورومجاهدینو فکر کولو چی ټوټی ټوټی شوی به وی اوله بم سره به نی غوښی اوهلوکی الوتی وی څه وخت وروسته دی باغ ته دخاشاکو لپاره څه زنانه زاغلی پاس په ونی کی نی څه ولیدل ونه نی وخوزوله مجاهد راولویده هغه په هوش راغی دی مجاهد له زنانه څخه پوښتنه وکړه چی زما ملګری څه شو دوی ورته وویل قوآراغلی چیرته به نی ځای نیولی وی نو دا مجاهد نی له ځان سره بوتلو اوخپلو ملګروبانندی نی وسپارلو .

داواقعہ عبدالباقي په فارسی ژبه عبدالله «عزام» ته لیکلی اوهغه ته دالفتح په غنډ کی حکمتیار صاحب په عربی ژبه اړولی او ترجمه کړیده .

په خوب کی دشهید هدایت

دلوګرولايت دجهاد امير حاجی احسان الله وائی چی ماته غلام سخی وویل چی دپکتیا ولایت په څمکنیو کی دحزب اسلامی دیوقوماندان سره چی رحیم شاه نومیده زما ورور یوځای شهیدان شول اوهلته مودواړه بنڅ

کړل . جنگ روان وو اومونږ هم ورته سنگرونه نيولی وو په دوهمه شپه می شهيدان په خوب کی وليدل ماته یی وویل چی مونږ روسان له قبرونو څخه باسی ماداخوب چندان مهم ونه گنلو په دریمه شپه نی بیا په خوب کی راته وویل که روسانو سره جنگ ونکړی مونږ له قبر څخه باسی ، نوزه درحیم شاه وروڼو ته ورغلم هغه می له حاله خبر کړل مجاهدین موله ځان سره واخیستل دشهیدانو دقبرونو په لورورغلو چی هلته وړلښو شو څه گورو چی روسان دقبرونو په لوڅولو لگیادی مونږ پری فیرونه وکړل هغوی وتبستیدل چی قبرونوته ورغلو نوهغه نی لوڅ کړی وو چی البته دکوم غرض لپاره به نی بل کوم ځای ته وړل مونږ بیرته دهغوی قبرونه جوړ کړل اودقوا دتبستیدلو تروخته مو پری پهره کوله .

د تکبیر په ناره د تانک سوزیدل

معلم ریډیگل ، لعل میراوبیدار گل په بیلو بیلو واقعو یو ډول او مشابه حکایت کوی چی دقندهار ولایت ته قوا تللی وه هلته ورڅخه دمجاهدینو په لاس ډیر تانکونه اوموټر ویجاړ شول ، روسانو یو ماشوم راوستلو ورته وه نی ویل تاسی داتانکونه څنگه سوزوی ماشوم وویل په تکبیر ناری سره ، روسانو وویل تکبیر څه ډول وسله ده ، ماشوم وویل تانک راوله ، روسانو تانک راوست او هلک ته نی ودرولو دی هلک یوه وږه تیزه راواخیسته خدای «ج» ته نی سوال وکړ چی یا الله په سخت ازیمښت کی راغلی یم دغو دهریانو ته می خجالت مکړی دزړه له جوشه نی پری (الله اکبر) کړل په تانک نی تیزه گذار کړه ، تانک اور واخیست ، لمبی اودود، نی

پورته شو، روسانو وویل چی له دوی سره غیبی کومک دی، هلك ته نئ
وویل خپل کورته څه اوله دی کار څخه لاس وانخلي.
په دی توگه دغه معصوم هلك خدای «ج» له خجالت څخه وساتلو.

د خاورو څخه لاندی د ماشومی پانیډل

قوماندان زرجان وائی چی زمونږ په کلی دملحد دولت دطیارو له خوا
سخت بمبارد وه شو یو کورلوتی لوتی اوکنهر شو څوکسان پکی زخمیان شو
، اته ساعت وروسته ثابته شوه چی یوه جیلی له خاورولاندی ده نومونږ
ورغلو خاوری اولوتی مو ورڅخه واپړولی هغه مو د خاورو دلاندی پیدا کړه
چی ډوډی نئ په لاس کی وه مونږ ورڅخه پوښتنه وکړه چی کوم څای خو په
دی نه وی زخمی شوی هغی وویل چی نه! څه خبره ده؟ مونږ ورته وویل
چی ته خود بمبارد په ذریعه له خاورو لاندی شوی وی هغی وویل چی زه
خوړیده ووم اوتاسی له غوږه رابیداره کړم ډیره په ارام اواسودگی شته ویده
ووم زه په هیڅ نه یم خبره شوی.

داجیلی د حاجی شبنواری لورده، اوس هم ژوندی اودپل په تورپل کی اوسېږی

دلونږی په وخت کی ډوډی پیدا کیدل

دکابل ولایت د خورد کابل له باغکی څخه قوماندان سید کریم وائی مونږ
یوولس نفره مجاهدین پریوی پوستی باندی د عملیاتو لپاره ولاړو، زمونږ
څخه شپږ نفره شهیدان شول، مرمی راسره خلاصی شوی مونږ واپس راروان

شو خودلاری په اوږدو کې ډیر وږی او تږی شو یوې خواته مو وکتل هلته یوه خیمه ولاړه وه مونږ ورغلو یوه بوږی بڼه پکې ناسته وه ، هغی ژر ژرچای اووږی تیاره کړه هغه موخوږله اوله هغه ځای څخه روان شو چی یوه ټوټه وړاندی ولاړو شاته مو وکتل خیمه نه وه .

شهید کلاشنکوف محکم نیول

دلوگر ولایت له برکی برک څخه مصطفی (بدر) وائی چی یونفر مجاهد راته شهید شو ، کلاشنکوف ورسره وو نه ئی پرېښودلو خوڅو نفره ورغلل کلاشنکوف ئی ورڅخه زور کړ خوچاورڅخه وانه خیستلی شو بلاخره زه خپله ورغلم ورته وه می ویل دا دکونډو ، رنډو اوبی وزلو افغانانو امانت دی نودا امانت ماته راکړه چی خپلو حقیقی وارثانو ته ئی وسپارم هغه یو دم کلاشنکوف پرېښود .

د شهیدانو ارمان ، دکونډو ، یتیمانو

اومجاهدینو دوعا قبلیدل

دروسانو دظلم اووحشت دلاسه چی ټول افغانان په تنگ راغلی وو هر چا به په مسجد ونو ، کورونو ، هدیرو اوسنگرونو کی دا زاری او دوعا گانی کولی چی یا الله «ج» دروس اوکمونیزم قانون تهاه اونا بود کړی ، یا الله «ج» روس پارچه پارچه اوټوټی ټوټی کړی یا الله «ج» ددی وحشیانو له شر څخه ټوله نهی خلاصه کړی ا

نوتاسی ولیدل چی دغه ټولی دوعاگانی اوزاری قبولی شوی ، په روس

کي کمونيزم لغو ، دروس اتحاد رسماً منحل او هلته ازاد دولتونه رامنځته شو ، چي داخبره محترم حکمتيار صاحب په پوي رسمي اعلامي کي دارنگه اعلامي :

د شهيدانو ارمانونه ، دکونړو ، يتيمانو ، مجاهدينو اومظلومو خلکو فرياد اوزاري د لوی خدای «ج» په دربار قبولي شوي ، د لوی خدای «ج» په فضل اومهرباني سره نن دنې ستر استعمارگوت اتحاد شوروي رسماً منحل شو او په دې ترتيب دافغانستان د شهيدانو ، يتيمانو اومظلومو خلکو فرياد اوزار ي د لوی خدای په دربار قبولي شوي .

د شهادت ورځپاڼه ، شماره ١١٤ د جدي ٣

شهيد ژوندي ليدل

م،ن چي اوس په نصرت ميني کي اوسي خپله يوه ليدلي واقعه داسي ليکي چي داسلامي تحريک يو غړي شهيد استاذ اکبر دشب نامو دويشلو لپاره خيرخاني ميني ته تللي وو اودکاکا صمد له کور څخه ئي شب جامي ويشلي ، کاکاصمد ورته وويل دشپي بنديز له کبله بيرون مه ځه لکين هغه دخپل مسئوليت دادا کولو په غرض حصار نه شو اودروسانو دگرمي له خوا په ١٣٦٠هـ ش دروژي په ٢٥ نيټه په خيرخانه مينه کي په شهادت ورسيد ، سبا ورځ چي هلته په يو کورکي دمحصلينو شوري وه زه له نورو څخه وختي ولاړم ځکه هغه کورچي په هغه کي مجلس کيده د شهيد استاذ اکبر څخه غير بل چاته نه وو معلوم ، نو کله چي زه هغه ځاي ته چي له هغه

څخه بايد مونږ يويتللي واي ورسيدم څه گورم چي استاذ اکبر په بايسکل سپوردي دسلام اچولو لاس ني پورته کي واوروان شو ، حال دادي چي يوه وړخ مخکي په شهادت رسيدلي وو .

دحریت له مجلې څخه صفحه ٥٧ لمړني کال

www.libtool.com.cn

داخلي کمونست په قبر کي مار

دلوگرولايت له پاڅاب څخه ميرگل يوه واقعه بيانوي چي زمونږمنطقي ته دملحدانو قراً راغلي وه په کورونوکي ئي تلاشي پيل کړه يوملحد صاحب منصب يوه کورته ننوت اوله يوې پاكي بي بي څخه ئي دناجايزه تعلق غوښتنه وکړه لکين دی بيټورته ډير بدردوويل او کمونست صاحب منصب په غوسه ووت چي زه به درپسي تانک راولم اوپه زور به دي بوخم په خپل جيب کي سپور شو په لارکي ئي جيب ټکر شو او دادرې پکي مردار شو ، وائي کله چي ورته قبر تيار شو نو په قبر کي ئي مار راووت اودغه مردار صاحب منصب به ځمکي يوې خوا اولي خواته غورځولو .

دشميد خوزيدل

له برگ څخه ماموربرک وائي چي په شيخک کي زمونږ مجاهد چي انزرگل نوميده به شهادت ورسيد ، مونږ هر يو محمد ظاهر ، نظر اوعبداللّه ورغلو دهغه يو طرف ته ودريدو نو په هماغه طرف ئي دوروخوپ ، بياني بل طرف ودريدو هغه هم بل طرف دور وخوپ ، مونږ به چي دهغه هر لوري ته

ودريدو هغه به هماغه لورته حرکت کي شو .

يوکال وروسته د شهيد جسد

يو نفر قصه کوي چي يو نفر مسافر مجاهد زمونږ په منطقي کي په شهادت رسيدلي وو او هلته دلاري ترڅنگ ښځ کړل شو، يو کال وروسته هلته يو شپون وزي اورمه خړوله د باران اوسيلاب له کبله د شهيد قبرلوڅ شوي وو شهيد پکي سلامت پروت وو او ډير ښه بوي ئي کولو .

دا واقعہ د حاجي خاتول زوي محمد اخان بيان کړيده .

د شهيد کم وزني

مجاهد پاينده محمد نقل کوي چي په سلمان کي زمونږ مرکز وو هلته به يو تانک د طورخم شاوخوا د دښمن پوستوته کله ناکله اکمالات وړل راوړل مونږ دري نفر و تصميم ونيولو چي دي تانک ته به کمين ونيسو ، هغه وو چي يو يو ميل کلاشنکوف او يو ميل راکت RPG7 موله ځان سره واخيست ليکن يونفر راڅخه په لاري کي ورک شو مونږ دوه نفره پاتي شو په لاري روان وو چي دښمن وليدلو زما ملگري چي اسمعيل نوميده په مرمي ولگيد او په ۱۳۶۲/۹/۱۲ نيټه په شهادت ورسيد ، زه تنها پاته شوم ، دوه ميله کلاشنکوف يوراکت او يو شهيد راپه غاړه شو ماويل له لاري به ئي يو خواته کړم تر څو دښمن ئي بلې خواته نقل نکړي مادغه دري ميله سلاح څنگ ته واچوله او شهيد مي په شا کي ، منزل ته مي دوام ورکړ هيڅ نه سترې کيدم

ماداسي فکر کولو چې زه تش روان يم آن دشلمان سرته مي سلاح اوشهيد په تنها توگه ورسول .

زما په واسکت دشهيد وينه توي شوي وه چې پيره رنگينه اوتازه وه واسکت مي ومينځلو چې کله وچ شو نو هماغسي سره وينه پرې معلوميده ، بلاخره کورته راغلم هلته مي دا واسکت څو دفعي ومينځلو وينه ئي نه پاکيدله چې اوس مي هم دا واسکت په کورکي ساتلي ، هماغسي په وينو سور اوسه بوي ورڅخه حي .

پاينده محمد په قوم منگل ، په چارسدي کي اوسيزي اوڅوکاله ئي په طورخم کي دملاعلیم استاذ سره جهاد کړيدي .

اوه ورځې په لوږه اوتږه دڅاورو دلاڼدي

دجهاد حربي پوهنتون دارشاد مامورلعل خان ديوي نژدي دوست په حواله وائي چې دننگرهار ولايت شينوارو ته قوا راغلي وه اوسخت بمباردهم روان وو په يو کلي ئي بمبارد وکړ يو دوه پوپيز کورونږيد يوه زنانه اودوه ماشومان ورلاندي حصار شول دکلي خلک يو نژدي غره ته مهاجر شول ، اومه ورځ قوا ولاړه خلک کلي ته دوباره راغلل ، هغه کور چې نږدلي وو ، زنانه اوماشومان ورلاندي وو په لټولو پيل وه شو ، خاوري اولرگي چې ورڅخه لري شول نو زنانه ژوندي اوماشومان شهيدان وو ، له زنانه څخه دژوندي پاتي کيدو عوامل وپوښتل شو وه ئي ويل چې لرگي راباندي ډډودريدل مونږ باندي ئي زور نه وو ، تنفس په اساني سره کيداي شو لکين دخوراک اوحښاک څه نه

و و ، په شپږمه ورځ يعني له اوس څخه ۱۲ ساعته مخکې داماشومان مړه شول زه هم هلاکت ته نژدې شوي ووم لیکن دسرخواته مې یوتیر (گودره) وه دهغه بیخ ته یوڅه لمبېدل پیدا شو دومره اوبه پکې ذخیره شوې چې زما تنده پرې ماته شوه اوله هماغو مې استفاده کوله .

د مجاهدینو د واکمنۍ لیدل

د ننگرهار ولایت په حصارک غلجاني کې قوماندان گل ولي دخپلو سترگو لیدلي حال داسې بیانوي چې مونږ په ۱۳۶۱/۶/۱۰ نیټه ددې ولسوالي دفتحه کولو لپاره ولاړو په یو باغ کې ځای په ځای شو ، هلته په یوې غونډې باندې د یو مجاهد له خوا چې خانزمان نومید ، دهشکه درېدلي وه دوه هلیکوپتر طیارې راغلې په دهشکې ټي غوټه (پیکا) کې مونږ ناستو مجاهدینو دخدای «ج» په دربار کې سوال وکړ چې یا الله «ج» ته دا دهشکه اودهغې عمله په خپل فضل سره په امان کې وساتي اودا طیارې دهمدې دهشکې په ذریعه نسکوري کې پدې کې له دهشکې څخه فیرونه وه شول طیارې پرې دواړه ولگیدې شغلې ټي پورته شوې او اور پکې بل شو دواړه ولویدي زه دیوې طیارې جسد ته دلیدلو لپاره ورغلم له ولسوالي څخه راپاندي دهاوان فیرونه وشول یوه گولي راته په ۴ متره فاصله کې ولگیده زه ټي له ځمکې څخه دوه متره پورته گذار کړم لکین دالله تعالی په کرم راته نور هیڅ ضرر ونه رسید .

دفاع کوی په دی اساس داسی عمل نشته چی له جهاد څخه بهتروی وگوری
 یو شمیر خلک په خپلو کورونو کی څه اسوده ژوند تیروی په خپلو موټرو کی
 چکری لگوی ، څوک خپلی گټی کوی ، څوک تجارت اودوکانداری کوی ، نه
 ورسره څه غم وی نه کومه ویره ، لیکن مجاهدی فی سبیل الله په کور کی
 دخپل عیال او اولاد لپاره نفقه هم نه لری او خپله هم په ډیر تکلیف اوزحمت
 سره په نیمه گیډه په غرونو رغونو مزل کوی هره دقیقه اولحظه داخل
 محسوسوی چی اوس به ددښمن دتوپ ، طیاری او کمین ښکار کیږی ، له
 ډیری ستړیائی شونوی وچی ، مخ سپیره او پښی پولی اوتڼاکی وی نوله دوی
 څخه دغټ اجر خاوند بل څوک کیدای شی .

یا الله «ج» مونږ دخپلی لاری صحیح مجاهدین کړی زمونږ په زړونو کی
 د جهاد جذبه پیدا کړی ، چی کله هم زمونږ ژوند پوره کوی نو د شهادت
 افتحار راپه برخه کړی .

امین ثمّ امین

دینار د احمدزی

لنډ معلومات

۱- ددی لپاره چی دمیلونو شهیدانو یاد دتل لپاره تازه پاتی شوی وی ،
 دروان مقدس اسلامی جهاد دمعیوینو زخمونه ټکور شوی وی ، سنگر کی
 ناستو مجاهدینو اود هجرت په دیار کی مهاجرینو اوتولو مسلمانانو روحیات
 اوجنبی پاریدلی وی ، دهغو کونډو ، پورو اویتیمانو په خاطر چی بی اثری
 لوند گریوان ، سرتور سرونه اولوڅی پښی دخپلو میړنیو خاوندانو ، گرانو

سپين ڀيري سړي اوبونه خنځي کيدل

مجاهد زلمي حکايت کوي چې دپکتيا ولايت په ځاځيو کي ديو زيارت ترڅنگ دمجاهدينو يوه قرار گاه وه اومونږ هم هلته دجهاد لپاره تللي وو ، دمجاهدينو په دې قرار گاه څو ورځي مسلسل دروسانو لخوا دطيارو بمبارد کيدلو اودا قرارگاه ښي دستخت اورلاندې نيولي وه ليکن بمونه به په هرځل له قرار گاه څخه بچ لويدل اوپه قرار گاه به نه لگيدل ، کله چې بمبارد قرار شو نو مونږ هغي قرار گاه ته ورغلوتر څو دمجاهدينو حال معلوم کړو هغوي دخداي «ج» په رحم سره ټول روغ وو ، مونږ ورڅخه پوښتنه وکړه چې پدې سخت بمباردکي تاسي څنگه وساتل شوي هغوي وويل چې دا دخداي «ج» کومک وو ، کله به چې طياري راغلي اوبونه به ښي راخوشي کړل پو ډير سپين ڀيري سړي به راغلو هغه به ورته لاسونه خوزول به په بلې خواته ولاړ اړکله به چې بمبارد نه وو نو داسي به هم نه ليدل کيده .

دا د ۱۳۶۲ کال دسرطان دمياشتي واقع ده چې دې مجاهدينې ماته حکايت کړيدي .

ديوماشوم دسروپستان په مرميو لگيدل

گل ولي وائي چې په ۱۳۵۹/۹/۱۵ نيټه د هزارناو اوشينووارو له لاري دخپلي کورني سره په هجرت روان ووم دلاري په اوږدو کي ددښمن له قواؤ اوکمين سره مخ شوم په مونږ ښي فيرونه وکړل مونږ په يوې ويالي کي ځانونه واچول ليکن کوچني زوي مي له مونږ څخه وړاندې خواته پاته شو ،

دتوپکو اوتوپونو فیرونو جریان درلوده ، کله چي فیرونه ارام شول مونږ ورغلو چي زوي خو به مي اوس لگيدلي وي ، په خاورو کي دوه انچه پټ وو کله مو چي رااوچت کړ دسروېستان ئي توې شوي اوپه مرميو لگيدلي وو لکين دخداي «ج» په فضل نور هيڅ نه ووزخمي .

گل ولي دمجاهدين سرگروپ به قوم معروف خيل اودنوغلک اوسيدونکي دي

پاک الله «ج» چي په هر چادي رحميدلي

هرمشکل کي دي هغوته رسيدلي

تابه ساتي هرظالم اوله جاپړنه

ابراهيم «ع» ئي اورلېو کي دي ساتلي

ديومريضي روغيدل

يو نفر مجاهد محمد اکبر خان قصه کوي اوواني چي په ۱۳۶۱/۸/۱۰ نيټه زمونږ دمنطقي «تخت په نوم يو ځاي ته هواني مليشاو قوا راغلي اوزه سخت مريض ووم ، دري مياشتي مي مسلسلې تبي کولي نه مي اوږد منزل کولي شو ، نه مي منډې وهلې شوي اونه مي سم خوراک کولي شو ، مجاهدين ټول ولاړل دمليشي مخه ئي ونيوله اودهغوي مقابله ئي کوله ، زما زړه هم وغوښتل چي بايد ولاړشم په خداي «ج» مي توکل کړه ، حرکت مي وکړ ، کوم نفر چي زما څخه مخکي روان شوي وو له هغو څخه مخکي شوم بلکه له ډير کسانو مخکي خپل منزل ته ورسيدم هلته موله دښمن سره بڼه جنگ وکړ ، قوا بيرته وتښتيدله ، مونږ هم چي کله راستانه شو بيخي بي

تکلیفه راورسیدم زما چي کومه تبه اومرض وو هغه راڅخه بیخي ولاړ نه مي له دي وروسته بیا تبه لیدلي اونه راباندې څه مرض راغلي دي حتي چي له نن ورځي پوري زه دالله تعالي په فضل اوکرم مريض شوي نه يم اونه څه رنځور تياراته پیدا شويده .

د خبري بدلون www.libtool.com.cn

د کابل ولایت په پغمان کي یومولوي وو چي محمدي گل نومیده اود جهاد په پیل کي ئي یوگروپ ترتیب کړي وو چي همیشه به ئي د کابل د گوداگي او کمونست رژیم په ضد تبلیغات کول ، دکمونیزم له فلسفي او کرغیږني مفکورې څخه ئي خلک خبرول ، تل به ئي د جهاد حکم کولو اومجاهدین به ئي تشویقول چي ددي مولوي صاحب دي عمل دوخت ملحد دولت ترپوزي راوستي وو ، یوه ډله ملانما کسان دخادله خوا تربیه شول ډیري پیسي ورکړل شوي اووظیفه ورکول شوه چي مولوي صاحب ته ورشي ورته ووائې چي له دي کار څخه لاس واخلي ، دولت زور وردي تابه دستگیر کړي ، مونږ ستا شاگردان اونیک خواکسان یو تاته ددوستي له مخي راغلي یو ، له خو ټا نکونو سره دا ډله روانه شوه له مجاهد او مبارزمو لوي صاحب سره مخ شوه دي ملانماډلي ورته وویل چي خپل نیک عمل ته دوام ورکړه له دي خبرو څخه لاس وانخلي ، دولت ډیر کمزوري دي ، ستامخه نشي نیولي ، ته په حقه روان ئي بلکه ، مونږ خاد تربیه کړي اوستا د دهوکي لپاره رالیږل شوي یو .

دمحمد یعقوبه « شرافت » له رادیوني قصوڅخه اخیستل شوي .

دمرميو باران کي دمجاهدينو ژوند ي ساتل

ددره نور علاقداري دسټن کلي څخه ملاپير محمد وائي چي زمونږ منطقي ته دروسانو او کمونستار قوا راغلي وه فقط دمنطقي يو قوماندان چي محمد علم نومېده له دري نفرو مجاهدينو سره مقابلې ته ورغي ، او ۲۴ ساعته ئي قوا حصاره کړې وه اوسخته مقابلې روانه وه نو زمونږ دکلي يو سپين بزري چي حاجي مسعود خان نومېده خالي لاس دجنگ صحنې ته ورغي يوې پلني تيزې باندې په لمانځه ودرېد له هرې خوا پرې دمرميو باران جوړ شو لکين ده خداي «ج» ته په غلر او زاري لاسونه نيولي وو اودالله په فضل روغ رست راستون شو قوا بيرته وتښتيدله .

دکمونستانو له تانک څخه بيرغ راوړل

همدا ملاصاحب وائي چي دانقلاب په پيل کي زمونږ دمنطقي اوسيدونکو فيصله وکړه چي دښيوي په ولسوالي به عمليات کوو حاجي کمراخان دجنگ مشر تعين شو هلته ورسېدو په لمتک نومي يوکلي کي ددښمن پوسته وه چي تانکونه پکي ولاړ وو اوديوه تانک لپاسه سور بيرغ څړېده ، حاجي کمراخان چي شپږ ځامن ئي هم په دې جنگ کي شريک وو راوغوښتل اوورته ئي وويل چي همدا اوس دتنگ اوغيرت صحنه ده ، تاسي په خپل دين ، وطن اونااموس غيرت وکړي تاسي کي به څوک وي چي دټانگ له سر څخه سور او کمونستي بيرغ راوړي يو زوي ئي اوچت شو چي زه ئي انشاء الله راوړم ، هغه ته ئي اجازه وکړه او ورپسې ولاړ ، مونږ ورته کتل چي

ښکاره اوداډه ، ور روان وو به تانک وڅوټ بیرغ ټي راخلاص کړو او بیرته په جرنټ اوداډه زړه له بیرغ سره راغي .

د تلاشي په وخت کې توپک له وړلو عاجزي

يو نفر چې لعل مير نومېږي وائي چې دکامي په ولسواي کې مي کور وو هلته دگوداګي رژیم د عسکرو قوا له جلال آباد څخه د تلاشي لپاره راغلي وه ، زما په کور کې دوه ميله سلاح وه هغه مي د غنمو په پټي کې واچوله عسکر راغلل يو خوا اوږله خوا گرځيدل يو نفر په غنمو ورګډو شو په غنمو کې ټوپک وموندل او هملته پرې ودرید ، زه هم په يوه ګوښه کې ولاړ ووم کله چې تلاشي بلې خواته ولاړه نو هغه عسکر چې زما سلاح ټي موندلي وه ماته اواز وکړ چې دلته راشه زه ورغلم ماته ټي وويل دا سلاح ستاده ؟ ما زړه نازړه وويل چې بلې عسکر راته وويل چې سلاح دې واخله کورته ټي وړه ، ما وويل چې دا څنگه ؟ ده وويل چې کله مي سلاح وليدله په زړه مي ساړه ننوتل بدن مي ټول رېښه ، دومره جرنټ مي ته شو کولي چې سلاح ته لاس وروړم نو همدلته ولاړ ووم تر څو نور عسکران شي اودا سلاح وانخلي نو اوس چې تلاشي له دې ځايه ولاړه زه هم روانېږم اوته دې خپله سلاح کورته وړه .

د شهيد په کفن د توحيد کلمه

د زرغون ښار څخه مجاهد عبدالجبار وائي چې په ۱۹۸۶/۷/۱۰ م نيټه مونږ د محمد آغي په ولسوالي عمليات درلودل پر خورده شو اوښه جنگ مو وکړ د يوشمير فتوحاتو وروسته مونږ ته يونفر مجاهد چې د پغمان

اوسيدونكي ووپه شهادت ورسيد مونږ هغه مرکز ته راوپهځته موکفن ورکي
 اوهديري ته مو دښخولو لپاره انتقال کي کله مو چي قبر ته ټپتولو نوله ماسره
 ډير نفر ولاړ وو له زخمو نو ئي ويني بهيدلي وي اوپه کفن دوښو په ذريعه
 ليکل شوي وو چي (لا اله الا الله محمد رسول الله)

د شهيد دكتور عبدالله «عزام» د ليکل شوي اثر عبر وصال بل جهاد څخه .

www.libtool.com.cn

د تېري په وخت کي واوره اوږلې اوړيدل

مجاهد گل محمد وائي چي زمونږ کلي ته قوا راغلي وه مونږ له سرخاب
 څخه دهغه ځاي يونژدي غره ته چي دسلطان صاحب غرنوميږي ولاړ وهله
 دڅه وخت له تيريدووروسته داوبو نشتوالي له کبله سخت تېري شو زمونږ
 سره يو مولوي صاحب چي بزرگ نومېده هم موجود وو مونږ او هغه خداي
 «ج» ته سوال وکړ چي يا الله «ج» ته زمونږ په حال ښه خبر ئي له تېري
 هلاکيزو ته مو چاره وکړي ، هغه وو چي ورځه راغله دومره واوره اوږلې وه
 شوه چي زمونږ ټولو پرې تنده ماته اوسيراب شو پداسي حال کي چي دا
 موسم هيڅکله هم دواوري نه وو .

د نظام وېر يدل

دمحمد آغي له ولسوالي څخه المجنير صفي الله «گړنگ» وائي چي په
 عادي حالاتو کي به زمونږ دکوردخوراکي لپاره ۲۴۵ کيلوگرامه غنموډو
 مياشتو پوري کفايت اودوام کولو ليکن داچي زمونږ کور دلاري تر څنگ وو

اوه جهاد په شروع کي به ډلي ډلي مجاهدين زمونږ حجري ته راتلل هلته به
ني شپه تيروله اوږدوږي به موروته راوړله چي همدي غنمو تر شپږو مياشتو
پوري دوام وکړ ، اوکله مو چي شپږ مياشتي وروسته هجرت کولونو ۸۵
کيلوگرامه غنم راڅخه ثبات هم شول چي هغه مو خپل يو گاونډي ته
پريښودل .

www.libtool.com.cn

له اتلسو مياشتو وروسته دشهادت اوجساد

حاجي سردار ، معلم تور او معلم داود وائي چي دروسانو دگوډاگي رژيم
دطيارو مېارد له کبله په کتب خيلو کي څو نفره شهيدان شول اودلوگر ولايت
دپل قندهاري ترڅنگ مويه يوي هديرې کي بنځ کړل اتلس مياشتي وروسته
په ۱۹۸۶/۸/۱ نيټه دجمعي په ورځ دملحد دولت طيارو بيا په همدي
هديره مېارد وکړ چي ددري نفر شهيدانو هريو ، مبارک شاه ، حاجي محمد
اومبين جسدونه دېموني په ذريعه له قبرونو راووتل ، مونږ ورغلو دهمدي
شهيدانو له زخمونو څخه ويني خڅيدلي چي دعطرو اوعنبرو پويونه ئي
کول .

چي دلوگر ولايت دکتب خيلو ۳۰ نفرو اوسيدونکو دا واقعه پخپلو
سترگوليدلي اوپري گواهان دي .

مولوي صاحب سيد حکيم هم دهمدي واقعي تصديق کړيدي .

په خوب کې د مرض علاج

يوه زنانه ماته دخپل مرض شکایت په ۱۳۶۹/۳/۸ نيټه دارنگه کوي چې دخولي خوندې خراب وي ، ستوني مي هروخت تر پخ وي ، دخولي لاري (لعاب) مي هم له ډير تريخوالي نشم بلع کولي که څه دوا لازم گڼي راني کي . ما هم پري د صفا مرض گمان وکړ ماوويل چې زه به درته دوا تهيه کړم په دوهمه ورځ ئي بيا ماته وويل چې زما مرض خودالله «ج» په فضل ښه شو اودوا ته مي حاجت پاته نشو ، ماوويل چې داڅنگه ؟ هغي وويل چې په خوب کې مي فلاني شهيد ه بي بي وليده هغي ته مي دخپل مرض شکایت وکړ هغي ماته دنداسه راکړه ما په خولي کې اوږه شونډو او غاښونو کې ووهله ، نو کله چې سهار له خوبه پاڅيدم دخولي خوند مي ډير برابړ اوروخ رمت و و چې له هغي وروسته مي بيا هغه شکایت نه دي پيدا شوي .

دغه شهيد ه بي بي دخاد داجنتانو له خوادخپل خاوند سره په داسي حال کې په شهادت رسيدلي چې دخپل خاوند څخه ئي دفاع کوله اودالب الدين لور ده .

سختې گرمې کې تېري ماتيدل

فضل مولا « لټون » دخپل پونژدې دوست سيد جلال چې دواقعي ليندونکي دي په حواله وائي جي سيد جلال دخپلو شپږو نفرو ملگروسره په ۱۳۵۹ کال دسرطان په مياشت کې دنگرهار ولايت دکامي ولسوالي دترنگي دغره دشوي په ناوکي روان وو ډيره سخته گرمي وه اوله گرمي څخه

پري سخته تېري راغله، سهد جلال وائي چي له ډيري گرمي او ډيري تېري خڅه
 نژدي وو چي جل مووهي، خڅه وکړي و او هلاک شو زما مجاهد ملگري
 وارخطا شو نورموږ قدم منزل هم نشو کولي، ماخپلو ملگروته وويل چي
 راځي دالله «ج» په دربارکي دعجز اوخلوص لاسونه په غلر اوزاري اوچت
 کړو، هغه وو چي خداي «ج» ته موسوال وکړ چي يا الله «ج» زمونږ په حال
 به خبرني ستادوهم ايلوايو، په دي کي يو څه توره وريخ راغله اوپخ باد
 اوشمال ورسره وو زمونږ ستيا ورکه شوه اوتېري والي هم راخڅه ولاړخپل منزل
 ته مودوام ورکړ، بالاخره ايوو ته ورسيدو هلته له رسيدو سره سم وريخ ورکه
 شوه هغه باد اوشمال چي لگيده هغه هم پتدشو، مونږ اوبه وڅښلي ليکن هغه
 خوند، مزه اوراحت چي مونږ ته له دوعاکولو وروسته ورسيد، داوبوله پيدا
 کړلو وروسته مونه هغه خوند وه، ليد اونه هغه مزه اوراحت بلکه هغه له دي
 خڅه خړچنده دارام اوراحت شپي وي.

فضل مولا دحزب اسلامي دارشاد اولفرهنگ دنشریاتو دآمریت غړي سبه ادیب،
 ليکوال اوروان شاعر دي.

دمجاهدينو زيادت

لېون صاحب وائي چي دانقلاب په شروع کي مونږ ۳۳ نفره مجاهدين
 دکامي ولسموالي ته روان وو داکتر برات الله هم راسره ملگري وو چي دسور
 کو په ډاگ کي راپاندي شپه راغله پوځه مزل موچي وکړ ډيره تياره وه لار
 راخڅه ورکه شوه يوه خوا اوبله خوا ډيروگرځيدو ليکن لار موونه موندله

ناچاره شو چې هلته سرونه ولگوو او سهار وختي چې رڼا راوختله حرکت وکړو پدې توگه مونږ شپه تيره کړه سهار وختي دهغه ځاي ملک راغي له ډاکټر برات الله سره ټي پيژندل هغه ته ټي وويل تاسي څو نفره مجاهدين ياست هغه ورته وويل چې بس کافي اندازه يو هغه ملک ورته وويل چې تاسي بېگادوه ځلي ځماله کور څخه تاوړا تاوشوي اوماپه هره دفعه وشميرلي چې هر حل به ستاسي شمير له يو شلو (۷۲۰) نفر څخه نه زياتيده بلکه مادوه واري وشميرلي اوهر واريه ستاسي شمير پوره (۱۲۰) نفره وو ، دې ملک دا بحث له ډاکټر برات الله سره کولو اومونږ ورته غوږيايي وو .

ډاکټر برات الله دننگرهار ولايت دکامي دسنگر سراي اوسېدونکي دې زما ډير نژدې اوصمېمي دوست اوملگري وو چې اوس دشهادت عالي مقام ته رسېدلي دي ، يادني ښه ارواح ټي تازه (مؤلف)

ده بنمن کمين اود غره څه راتلل

په ۱۳۷۰ کال دحمل په مياشت کي دچکري له جلفوزي څخه دلسنکرايثار يو شمير مجاهدين لوگر ته روان وو اوکچرني هم په څه وساپلو اومهماتو بارکړي وو او هلته دنورو مجاهدينو امداد ته ورتلل دلاري په اوږدو کي ورته دملحد رژيم عسکرو کمين نيولي وو کله چې مجاهدين کمين ته ورنژدې شول له غره څخه غرڅه راغلل مجاهدينو وليدل په غرڅه وو ټي فيرونه وکړل په کمين کي ناست دبنمنان وار خطا شول چې مونږ ټي ليدلي يو هغوي هم بي موقع ډزي اوفيرونه وکړل نو مجاهدين پوه شول چې ملحدينو

پلرونواو خوږو زامنو په جدائی کی له غم اودرد څخه ډک ژوند تیروی دغه کتاب ترتیب اوولیکل شو .

۲- مازیار ایستلی چی ددی کتاب محتویات له داسی چاڅه راجمه اوواخلم چی نیک ، صالح ، مجاهد او عالم دین شخص وی ، دواقعاتو دجمعه کولو په وخت کی می دهغه په راوی داشروط ایسبی چی واقعه به یا تالیدلی دی اوبادی دبل اعتباری شخص څخه اوریدلی وی چی هغوی هم له خپله اړخه دواقعی دصحت پوره ډاډ راکړیدی .

۳- دواقعاتو دبیان به سریا په پای کی می دیو خط دلاندی دواقعی محل ، نیټه اودراوی مکمل شهرت لیکلی دی چی دضرورت په وخت کی ورسره تماس ونیول شی .

۴- مخکی له دی چی دکتاب محتویات راجمه اوترتیب کړم له یو شمیر جینو علماء کرامو سره په تماس شوم له هغوی څخه می هدایت اومشوره واخیسته دکتاب له ترتیب وروسته دالیکل شوی اثر دهغوی له نظر څخه تیراوخپل تقریظات نی پری ولیکل چی په پیل کی به تاسی لوستلی وی .

۵- دغه واقعات دټول افغانستان څخه نه بلکه له هغو سیمو څخه راجمه شوی چی زه ورغلی یم او یا دواقعی له راوی سره نی مخ شوی یم ممکن له دی ډیر مهم اړه پوره پوری نور واقعات به هم وی چی ماته نی دا وریدلو افتخار تراوسه نه دی حاصل شوی انشاء الله بل ځل چاپولو کی به له دی زیات نور واقعات چی ماته راوړسپړی ورسره ضمیمه شی .

۶- په دی واقعاتو کی می یو څو واقعات دشهید دکتور عبدالله «عزام» په عربی ژبه لیکل شوی اثر (عبوبصائرللجهاد) څخه په پښتو راوړلی

راڼه کمښن نيولي دي نو دوي هم مقابلې ډزي پري وکړي اودښمنان وتښتيدل
چي پدي توگه الله تعالي دښمنانو پلان شنډ اوناکام کړل .

دواقعي بيان داستاذ جعفر زورچي دمحمداغي اوسيدونکي دي کړيدی .

په ډيري واورې کې ديو مجاهد همت

مجاهد عبدالمتين دخپلو سترگوليدلي حال داسي بيانوي چي په
۱۳۶۹/۱۱/۳ نيټه مونږاته نفره مجاهدين دچکري جلفوزي ته چي هلته
زمونږ مرکز وو روان وو له سرخاب څخه موحرکت وکړ خو واورې بيخي ډيري
وي زمونږ څخه لاره ورکه شوه اوديو مجاهد پښي هم دواوري په ذريعه
سوخيدلي اوډيري تناکي شوي وي مونږ باندې شپه راغله هلته په يوځاي کې
موڅه کوتي اوکنډرونه پيدا کړل شپه مويکي تيره کړه چي سهارشو نودلته
تازه خلک تللي اوراغلي وو مونږخوسحاله شو چي دازمونږد مرکز مجاهدين
تللي راغلي دي خو چي بيرون وو تلو زمونږ خواته په لنډه فاصله کې
عسکر گرځيدل اوددي خواته دهغوي پوستي وي نژدي وو چي مونږ ټول
ونيسي له هغه ځاي مو حرکت وکړ هغه مجاهد چي پښي نې سوي وي هغه
مو په شاکړيوي کندي ته ټيټ شو لکين دواړي دپريښت له امله مونږ هغه
مجاهد چي پښي نې سوخيدلي وي يو قدم هم وړاندې نشو وړلي نژدي وو
چي راڅخه پاته شي پدي کې ټول دقېلي په لور ودرېدو دالله په دربارکي
مولاسونه پورته کړل چي ددي مجاهد چاره وکړي پدي کې همدغه مجاهد چي
مخکي نه شو تلي وويل چي انشاءالله زما پښو کې حرکت پيدا شو په تگ

ني پيل وکړ حتي زمونږ څخه به مخکي مخکي روان وو په داسي حال کي چي په پښو ئي تناکي اوږلي ولاړي وي ليکن خداي «ج» دومره همت ورکړ چي زمونږ څخه به ئي مخکي منډي وهلي ترڅو خپل مرکز ته ورسيدو .

هغه مجاهد چي پښي ئي واوري سوځولي وي جميل گل نوميزي .

www.libtool.com.cn

بهترين بدل

يوه ورځ په ۱۳۷۰/۲/۲۲ نيټه له محترم حکمتيار صاحب څخه دارکانو په سيمنار کي يو ورور پوښتنه وکړه چي دحزب اسلامي مالي امکانات له کومو مراجعو څخه پوره کيږي ؟

حکمتيار صاحب په ډيره حوصله ددي ورور دپوښتني په ځواب کي وويل چي تاسي ټولو ورونو ته اطمینان درکوم چي له حزب اسلامي سره ټول کومکونه داسلامي ټولنو او اسلامي دولتونو له خوا څه په رسمي توگه اوڅه په شخصي توگه صورت نيسي دغه ټول کومکونه چي مونږ ته رسيږي دابي قيد ، بي شرطه اودهرراز شخصي اغراضو څخه خالي دي ، دغه کومکونه مونږ ته د اسلامي ورورولي او اسلامي مسئوليت په بنا رسيږي هغه خلک په دي ځان مکلف گڼي چي زمونږ په جهاد کي ځان شامل کړي کله چي مونږ دهغوي کومکونه قبلوو دا افتخار گڼي ، په صراحت سره ورونو ته بايد اعلان کړم چي مونږ له چاڅخه مشروط کومک نه قبول کړيدي اونه به ئي قبول کړو ، دموضوع په ارتباط تاسي ته يو مثال وایم : ماته يو وخت ديو چاله خواښه ډير کومک وړاندي شو لکين معمولي شان شرط ورسره وو په داسي حال کي

چي مونږ دي کومک ته ښه ډير ضرورت درلوده ولي مونږ دغه کومک مستردکړي ، مونږ داله جهاد سره جفا وگڼله اود حزب د اصولو اوباليسي خلاف عمل مو وگڼلو دهغه کومکونه مو رد کړل او قبول مونکړل ، ولي خداي «ج» بهترين بدل ورکونکي ، له هر چاښه رزق ورکونکي دي ، په همدې ورځ چي کله له کار څخه فارغيرم خپل کورته ځم هلته د جهاد يو دوست راځي اومونږ ته هماغه مقدار کومک راوپي چي مونږ له هغه بل چاڅخه رد کړي وو ، دغه دوست مونږ ته په ډير وياړ سره کومک وړاندي کوي پدې فخر کوي ، وياړ کوي اوزمونږ احسان په ځان مني چي تاسي زمونږ عطيه قبوله کړه له ډيري خوښي ئي په سترگوکي دخوښحالي اوسنکي راځي ، چي تاسي زما عطيه قبوله اوپه جهاد کي ئي مصرفوي .

نوورونو تاسي له دي ناحيي مطمئن اوسي ، ډاډه اوسي تاسي دخداي «ج» په لاره کي هجرت کړي ، محمد رسول اللہ ص په پل موقدم ايښي نو همداالله «ج» به ستاسي ټول مشکلات حل کوي .
بس همدايو الله دځان لپاره کافي وگڼي ، له دي ناحيي هېڅ تشويش مه لري .

دارکانو سيمناړ دسوالونو اوځوابونو برخه .

د مهاجرينو ازاد

په پيښور کي دانغان مهاجرينو کمپ چي په کوهاټ روډ موقيعت لري دکمپ يوه برخه ديو انصاروور ځمکي ته ورڅيرمه دهغه دشاري ځمکي په يوې برخي کي پرته وه دغه انصار وروړ ډير سرمايه دار اودډيري شتمني

ځاوند وو ، ښه ډير جايداد ځمکي اوسرايونه ئي درلودل ، په خپلو جايداد
ونو ئي سترگي ډکي نه شوې دغو دکمپ پوي برخي مهاجرينو ته ئي وويل
چي دده له ځمکي ووزي په داسي حال کي چي دي بيبچاره وو ډيره خواري
کړي وه ، هلته ئي پکي کورونه اوکوټي جوړي کړي وي ليکن دځمکي
مالک په باربار داتقاضا کوله که څه هم خلک ئي کورته ورغله مشران ،
ملايان اوسپين بډايي عزتونه ورغلل خوده ونه منله اوپه خپلي خبري ئي
ټينگار کولو ، بالاخره دغه مهاجرين مجبور شول په ډيره خواشيني اووير سره
له دي ځمکي ووتل ددي کمپ په جماعت کي ټولو خلکو سوال وکړ چي يا
الله دي سړي له مونږ سره ډير ظلم وکړته دده دظلم اوغروړ ذوال ورکونکي ئي
، تاسي باور وکړي چي ډيره کمه موده لانه وه وتلي چي دا سړي دډول ډول
تکاليفو سره مخ شو ، مالونه او تجارت ئي ضبط شو ، ځمکو باندې ئي
قرضدارو قبضي ولگولي ، سرايونه اوتعميرونه ورڅخه پورويوړنيول لڼه دا
چي دا سړي خوار اوزار شو له قرضدارانو اوپورويوړپه پټي گرځيده چي همدا
اوس هم په ډول ډول کړاونواوجنگالونو کي اخته دي .

دا هرڅه دمؤلف دسترگوليدلي حال دي له نورو وضاحت څخه معذرت غواړم .

د شهيد له وينو دا ورځې

دلورگر ولايت دتيري له التمر څخه دملا جبرور چي اوس دټل په
سره ټل کي اوسيزي دخپلو سترگو ليدلي حال داسي بيانوي چي دخوست په
وروستيو عملياتو کي زمونږ يومجاهد ورور چي زعفران نوميده په شهادت

ورسید کله مو چي له هغه ځايه نقل مکان ورکولو نوله زخمونو ئي غوټه
غوټه ويني بهیدلي اوپه ځمکه ډنډو دریدي ، په دریمه ورځ مونږ دهمدي
لاري څخه تیریدو کله چي دشهید د شهادت ځای ته ورسیدو نوښه وه
اودشهید ويني همغسې ډنډ ولاړي وي له هغو څخه غوټه لمبه پورته شوه په
هوا کي شغلي شغلي اوتیت پاشان شوه ، دري څلور دفعي دا واقعه تکرار
شوه چي له ډیري مودي به کله ناکله دا واقعه تکرار یډله اوډیر وکسانو به
لیدله .

د مجاهدینو ستریا اود شهید خولي

مولوي صاحب گلدار چي دمولي صاحب خالص داسلامي حزب
قوماندان دي دخپلو سترگو لیدلي واقعه داسي بیانوي چي په ۱۳۶۷ کال
زمونږ منطقي ته دروسانو اوداخلې کمونستانو قوآراغلي وه چي دهغوي سره
دبرخورد په نتیجه کي یو نفر مجاهد چي محمد حسن نومیده په شهادت
ورسید اوشپږ ورځي هملته پاته وو په شپږمه ورځ مونږ ورغلو البته دي ډیر
لري ځای کي پروت وو مونږ چي هغه ته ورورسیدلو ډیر سترې اوخولي وو
چي شهید مووکتلو دهغه په مخ اوټنډه هم خولي پرتي وي ، بیا مونږ هغه
راواخیست او غوښتل مو چي خپلي پلرني هدیري ته ئي دښخو لو لپاره
نقل کړو دلاري په اوږدو کي څلور پنځه ځلي مونږ دمه کیښوده چي هرځل
به دشهید په مخ اوټنډي خولي راغلي وي کله چي به زمونږ دمه جوړه شوه
اوخولي به مو وچي شوي نو دشهید خولي به هم وچي شوي اوکله به چي
مونږ سترې اوخولي شو نو شهید به هم خولي خولي شو اودده له خولو څخه
به ډیرښه معطر بوي پورته کیده .

کون اوړوند روغيدل

دهرات له ولايت څخه قاضي صاحب عبدالصبور دارنگه حکايت کوي چي دهمدي ولايت دگنډه په ولسوالي داسياب چه په کلي کي يو سړي وو چي عبدالسبحان نومیده دده يوه قلعه وه اودقلعه په مخ کي ئي يوه چوتره وه چي هر وخت به پدي چوترې کښيناسته داسړي په غوږ ونو کون اوپه سترگو معيوب وو دده کور ددښمن دپوستو ترڅنگ وو يوه ورځ ددښمن مرمي راغلي اودا سړي پرې په ښي شقيقه ولگيد اوپه چپه شقيقه ئي مرمي ووتله سړي بيهوشه شويو نفر داکتر چي نوراحمد نومیده دتداوي لپاره راوستل شو هغه وويل چي داخو دکوماپه حالت کي دي زه ئي تداوي نه شم کولي اونه دتداوي وړي دي ، وارثان اودکلي خلک ئي دتکفين اوتجهيز دترتibatو لپاره راجمع شول ، کفن اونورسامان ئي ورته برابر کړ لکين ۲۴ ساعته وروسته داسړي په حرکت راغي ، لاس اوښي ئي وخزولي ، په دريمه اوڅلورمه ورځ ئي په خوراک پيل وکړ ، بالاخره له لږ لږ تداوي وروسته واپه وار جوړېده اوشپږمه مياشت وروسته په مکمله توگه روغ جوړ شو ، اوڅلکو به ويل چي اوس خبري اوړي او په سترگو ويني نوزه ئي دملاقات لپاره ورغلم کله مي چي وليدلو نوزما ټولي خبري ئي اوړيدلي اوپه سترگو هم ښا شوي وو اوډير ښه ليدل ئي کول حال دا چي مامځکي هم ليدلي وو نه ئي اوړيدل کولي شول اونه ئي څه ليدلي شول .

قاضي صاحب عبدالصبور اوس په خيبر بازار کي ديوې کتابخاني مالک دي چي کابل کتابخانه نوميزي اوداسلامي انقلاب لپاره ئي ډير ښکلي کتابونه په بيلو بيلو برخو کي نشر اوخپاره کړيدي .

د کمونستي عسکرو بې عقلۍ

دلوگر ولايت له موسهي څخه حاجي عبدالقدوس وائي چي يوه ورځ له ماپسي دملحد دولت له خوا دنيولو اودستگيرولو تلاشي راغله زه تري په يوباغ کي پټ شوم هلته هم تلاشي راغله له ماپسي يو عسکر راغي تذکره ئي راڅخه وغوښتله ماتذکره ورکړه هغه ئي خپل صاحب منصب ته وروړه بيرته ئي راکړه ماته ئي وويل چي حاجي عبدالقدوس به چيرته وي ماورته وويل همدلته شاوخوا به وي هغوي وويل چي مونږ ته ئي څاي وښايه ماورته وويل زه ئي درته نشم ښودلي همدا بحث اوجنجال وو چي تلاشي بلې خواته ولاړه اوزه ئي دتذکرې اودعکس باوجود ونه پيژندلم .

د شهيد په خدمت کي معاوضه او بهترين بدل

حاجي گل محمد وائي دجگدلي دځند پخلو يو مجاهد شهيد شوې وو دشپي ئي تري منگل ته راوړ، هلته ورسره کرايه نه وه کورني په پېښور کي وو زه ولاړم دشپي مي ورته له گوبزني موټر راوست او ۹۰۰ روپي کرايه مي له جيب څخه ورکړه څو ورځي وروسته يو قوماندان راغي اويوميل توپک ئي راته په داسي شکل بخشش راکړو چي زما هيڅ طمعه اواميد ورته نه کيده ماته ئي وويل چي زه خبرېږم ته دمجاهدينو خدمت کوي نودخدای «ج» په رضا دا زه تاته بخشش کوم .

حاجي گل محمد ډيو قوم ملک دي دحرکت دتنظيم غړي اوله ټولو مجاهدينو سره به ئي هرډول مالي اوځاني کومک اومرتحه کوله .

د شهيد اواز

د پکتيا ولايت په ځمکنیو کې انجنر محمد هاشم خپله ليدلي واقعہ دارنگه بيانوي چې زه هلته تللي ووم اود دسپن دمين په ذريعه يو نفر مجاهد والوت دامجاهد يوازي وو اودمين دشدت له کبله له سرک څخه دهغه په خواکې بهيدونکي سيند ته گذارشوي وو کله چې له واقعي څخه خلک خبر شول ورپسې راغلل هغه ئي په اوبو کې ډيرولتولو خو پيدانه شو له ډير تلاش وروسته فقط دهغه يوه پښه وموندل شوه خلکو داسې فکر وکړ چې اندام اندام اوتوتې توتې شوي به وي نوځکه هغه پيدا نه شو ډيزي ورځي وروسته څو نفره ماشومان راغلل مونږ ته ئي وويل چې له سيندڅخه اوازونه پورته کېږي

نودي خبرې مونږ حيران کړو څو نفره له دې ماشومانو سره دسيند غاړې ته روان شو مونږ ورته وويل چې له کوم ځاي څخه اوازونه راټلل هغوي هغه ځاي ته بوتلو چې ترڅنگ ئي مين انفجارکړي وو اوشهيد اوبوته لويدي وو يونفر اوبو ته ورگډ شو هغه وويل چې دلته خو څوک پروت دي هغه موله اوبو رابهر کړو چې هماغه شهيد وو په داسې حال کې چې دا ځاي بار بار اوڅو دفعې لټول شوي وو کله مو چې شهيد وچې ځمکې ته راوکښل نو ډير ورځو وروسته ئي بدن هيڅ اومعمولي غوندي تغير هم نه وکړي صرف يوه پښه ئي دمين به ذريعه قطع شوي وه بل زخم هيڅ پرې نه معلوميده خوپه تندي ئي دوني يوه پاڼه نښتي وه کله مو چې دا پاڼه لري کړه نودمين دپارچې ژور زخم وو اووينو ورڅخه جريان وکړله ډيره وخته ويني تري بهيدلي

دهديرې ترڅنگ د شپې له خوا د شهيدانو صحبت

يوسف چې لاجمير نومېږي ماته خپل اورېدلي حکايت دارنگ کوي چې د پېښور د ماشوپه مېره کې د مهاجرينو د هديرې ترڅنگ دکاڼو دمېده کولو يو ماشين لگيدلي وو او ددې ماشين ترڅنگ دمزدورانو کورونه وو په دوي کې يو مزدور ماته وويل چې يوه شپه له کوره بيرون ووتلم ددې هديرې ترڅنگ دبېرې يوه ونه وه اوله دې ونې لاندې ډله کسان ځوانان او ماشومان گرځيدل راگرځيدل خبرې ئې کولې چې زه ورغلم هر څه غايب شو ، په دوهمه شپه بيا همدا واقعه ماوليدله خو چې هلته ورغلم هيڅوک به هم نه وو ، په درېمه شپه مي بيا دامعامله وليدله خو داځل مي خپل گاونډيان هم خبر کړل هغوي هم داهرڅه وليدل خو کله چې مونږ ټول ورغلو بيا هيڅوک نه وو ژمونږ په زړونو ساړه ننوتل بلاخره د موضوع د حقيقت لپاره يو مولوي صاحب ته ورغلوله هغه څخه موپدې باب پوښتنه وکړه هغه وويل چوڼ دا د مهاجرينو د هديره ده اوپدې کې ډير شهيدان ښخ شويدي نو شهيدانو په ژوند ون کې خوشک نه دي پکار .

اودلته ليکلی دی .

۷- که په کتاب کی ستاسی له نظره کومه ادبی غلطی اویاکومه محاله واقعہ چی داسلامی شریعت سره منافات ولری تیره شی هغه به یازماقلمی سهوه اویادواقعی دراوی نیمګړتیا محسوسوی دابه قصدی عمل نه ګڼی په اصلاح کی به نی له ماسره کلکه همکاري کوی چی بل ځل چاپولوکی نی نیمګړتیا پوره شی .

www.libtool.com.cn

۸- خدای «ج» دی وکړی چی زما دغه لیکنه دمختلفو علماً کرامو ترمنځ متنازع ، واقع نشی اویا هم دکوم شک اوشبهی په صورت کی به دکتاب دپیپل دعلماء کراموتبصرو اوتقریظاتو ته نظر راګرځوی امید دی د شک په لری کولو کی به درسره کومک وکړی .

۹-زه دمحترمولوستونکوڅخه ددی خبری تقاضاکوم چی دغه واقعات بیابیا ولولی اودزړه په تل کی ځای ورکړی امید دی چی دجهاد اوشهادت جذبی موژوندی کړی .

۱۰- دهری واقعی په پای کی باید دوالله اعلم ، لفظ ویل له یاده ونیاسی دایولازمی شرط وګڼی .

والسلام

لوګر - ارزه ، بیر ، دآحد قرارګاه (دیدار «احمدزی»)

۱۸. ۱۰. ۱۳۶۹ هـ ش

د زخمونو قدرتی رغونه

د صوابی له کمپ څخه یو نفر مجاهد محمد اجان قصه کوی چی ماته یومجاهد چی کورنی زما د کورترڅنگ وو وویل دکنډز ولایت په یوی سیمی کی دنورو مجاهدینو سره یوځای په هغه منطقی کی ددښمن دیوی پرتی پوستی د تېکولو لپاره ولاړو په پوستی مو تعرض وکړ ښه ډیر دښمنان موهلاک کړل په پای کی له مونږ څخه هم یو نفر مجاهد په پسني ولگید او شدید زخمی شو زمونږ سره مرمی هم خلاصی شوی ، لمر راوخوت اوسهار شو مونږ غوښتل چی زخمی مجاهد واخلو او خپلو مرکزونو ته عقب نشینی وکړو خو څه گورو چی ددښمن یوه لویه قواء چی ټانگونو او طیارو څخه مشتمله وه زمونږ د نیولو لپاره راغله او غوښتل نی مونږه محاصره کړی مونږ چی وضعه ولیده نود زخمی دوړلو توان موونه لیده زخمی راڅخه پاتی شو اومونږ ورڅخه حرکت وکړ په کوم ځای کی چی راڅخه زخمی شوی مجاهد پاتی وو هلته عسکر اوملحدین ورسیدل مونږ داسی فکر وکړ چی یاخوبه نی شهید کړی وی اویابه نی ژوندی نیولی وی بس ډیر خواشینی او غمجن خپل مرکزته ورسیدو شپه موتیره کړه سهار دلمانځه روسته گورو چی زخمی شوی مجاهد راروان دی اوزمونږ مرکزته راورسید وائی مونږ ورڅخه پوښتنه وکړه چی څنگه راخلاص شوی اودلته څنگه راغلی ؟ ته خوزخمی وی تلل دی نه شو کولی په پښه زخمی وی په کومه وسیله راغلی ؟

هغه وویل چی کله تاسی راڅخه ولاړی اوقوآ راورسیده نوما په رابنکلو

چی په ټاکلی نیته ورغلم نوراته ئی وویل چی که څه هم سرتراخه می نه دی لوستی خودومره وایم چی اثر دی ډیر بڼه دی بله هفته راشه انشاءالله ما به مکمل لوستلی وی خپل نظریه بیا لیکلی توگی باندی څرگند کړم اوکه دامال له لوری څه اصلاح ته ضرورت وی نوهم به ئی وکړم .

چی په دی کی دوه هفتی نوری هم تیری شوی په اخر کی می پیدا کړ نویو څه اصلاحات ئی پکی داملا او ترتیب له مخی راوستی وو اود کتاب نوم چی ما ورته « د جهاد په دوران کی دافغانی شهیدانو اومجاهدینو کرامات » نوم ورکړی وو هم مشوره راکول شوه چی بهتره به داوی « دافغانی جهاد خارق العاده پیښی » په نوم ونومول شی ما هم ددی ورور مشوره قبوله او خپل نظر ئی دارنگه ولیکه :

محترما! دورور ډاکتر دیدار خان لیکلی اثر « دافغانی مجاهدینو اوشهیدانو کرامات » می ولوستل خوراپه زړه پوری مطالب پکی راټول شوی دی ، چاپ اونشر ئی زمونږ دمجاهدپالونکی ملت لپاره ډیر گټور دی .

فضل مولا « لهنون »

له دی هرڅه وروسته یوڅه ډاډ راته پیدا شو نویا ددی اداری ریاست ته ورغلم هلته چی ددی ریاست معاون جریر صاحب ناست وو نوهغه داهرڅه ولیدل وروسته ئی راته وویل چی زه به دامستله دارشاد اوفرهنگ په شوری کی مطرح کړم ترڅو دچاپ حکم ورکړی ، خوزیاته ئی کړه که زړه نه تنگوی مونږ ته دچاپ لپاره ډیر کتابونه دنویت لپاره ایښی دی ستا اثر به هم دنویت لپاره کپژدو .

ما په هماغه ځای کی له ځان سره دوهم تصمیم ونيولو چی یاره راځه داخل

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

خودا واضیع دلیل ده دانسان دارزبنت او حثیت چی خدای «ج» مقربی پر بنستی په دی مامور کړی چی د ادم علیه السلام احترام وکړی اود احترام سجده ورته وکړی ټولو پر بنستو د خدای «ج» د امر مطابق د ادم علیه السلام تعظیم وکړی ، یوازی ابلیس سجده ونکړه اودانسان په مقابل کی نی د بنمنانه دریغ غوره کړی ، اودانسان درجی ته قایل نه شو نو ا خرده سرنوشت شه شو؟

نودهغه د سرنوشت په باب قران کریم داسی یادونه کوی :

فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاكَ رَجِيمٌ وَإِنِّي لَعْنَتِي عَلَى يَوْمِ الدِّينِ .

خدای «ج» ورته وویل دباندی وو څه ، له جنت څخه بیرون شه ، په تحقیق چی رتل شوی نی اود قیامت تر ورځی پوری زما لعنت په تاباندی دی دادی په روحانی عالم کی دانسان منزلت اوارزبنت اما په دی پراخو کائناتو کی دانسان ارزبنت او حثیت دادی چی ټول کاینات هغه ته مسخر ، ټول دده د حال په سمون او گټه تمامیری لکه څنگه چی الله تعالی فرمائی :

وَاللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ

به من الثمرات رزقاكم وسخر لكم الفلك لتجری فی البحر بامره وسخر لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبین وسخر لكم الیل والنهار واتا کم من کل ماسألتموه وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها .

ورته د شخصی چاپولو ملاوتې نوهغه ته خومی څه ونه ویل فقط دا می ورته وویل چی هسی نه دلته دکتابونو دلاندي نادرکه شی زه به ئی دشخصی چاپولو کوبښن وکړم اوکه ونه شوه بیا به مجبوراً دلته احوال ونیسو ، هغه هم زما خبره خوښه کړه په دی توگه له هغه ځای څخه راروان شوم .

خوداچی په دی . شپوورځو کی دگرددیز دعملیاتو پروگرام وو نوزه هم دخپلو مجاهدینو ورځو سره دمتقاس جهاد دفریضی داداپه نیت هلته ولاړم له ډیر وخته پوری هلته په جهاد کی مصروف ووم کله چی پروگرام په ختمیدوشونوزه هم راستون شوم دیو خوشپو ورځو دمی کولو وروسته په ۱۳۷۰/۹/۱۶ نیټه می بیا دچاپولو کار شروع اوپه شخصی توگه دچاپولو لپاره می دکتاب کار مکمل کړ .

نو داوو دکتاب دچاپولو لاند جریان چی ستاسی په حضور کی عرض شو .

دیدار « احمدزی »

۱۳۷۰/۱۰/۲۰ هـ ش

چی هوزلمی نی مطالعه کړی سنگرته به ځی

په اسمانی اومجردو روحانی موجوداتو کی انسان داسی یوه درجه اومنزله لری ، داسی مقام لری چی مقربو پرښتو ډیره هڅه وکړه چی دغه منصب ترلاسه کړی خو ورنکړی شوه ځکه هغه څوک چی خدای «ج» ددی منزلی اودرجی دځمکی په سردخدائی خلافت خدای «ج» غوره کړی وو هغه انسان وو ، لکه قرانکریم په دی ارتباط داسی گواه دی :

ترجمه :

خدای «ج» هغه ذات دی چی اسمانونه اوځمکی نی پیدا کړی اولپاسه نی اوبه « باران » رابنکته اونازل کړل ، نودهغه په وسیله نی ستاسی دروزی لپاره میوی راوايستلی ،اوستاسی لپاره نی بیړی مسخړی کړی چی دهغه په امر سمندر او اوبو کی روانی شی او ستاسی لپاره نی ویالی مسخړی کړی ، اوهر اوسپوړمی نی ستاسی لپاره مسخړ کړه چی په یو ډول اورنگه تگ اوراتگ کړی ، اوشپه او ورځ نی ستاسی لپاره مسخړکړی دی ، اوهر څه چی تاسی وغوښتل مادرکړل که چیری تاسی زما نعمتونه وشمیری شمار به نی نکړای شی .

داوړ دمدادی جهان په منځ کی دانسان منزلت ، نوهغه کوم شی دی چی انسان ته نی دکائناتوپه منځ کی دالوپه مرتبه وربښلی ؟ په داسی حال کی چی له هغه څخه غټ جسمونه اولوی اجرام موجود دی ؟

دادهغی نفخی کاردی چی دالله «ج» له روح څخه په انسان کی ورپوه شویدی ، اودهغه فیضی علم برکت ده چی خدای پاک ادم علیه السلام ته الهام کړی وو هغه علم چی دهغه په برکت نی انسان دځمکی په مخ دخلافت وړوگرځاوه اوهغه ته نی دا اهلیت ورکړ چی دامانت دادروند بار په غاړه واخلي هغه بار اوامانت چی له تکلیف اومسئولیت څخه عبارت دی ، لکه څنگه چی قرانکریم په یوه عجیب اویدیع اسلوب سره بیان کړیدی :

انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال

فابین ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان

ترجمه : مونر اسمانونو ، ځمکی اوغرونو ته امانت وړاندی کړ ، هغوی

ونه مانه چي دغه امانت په غاړه واخلي اوله هغه څخه ويريډل ، اوهغه بيا انسان په غاړه واخيست .

همدغه فطري استعداد وو چي خداي پاك انسان ته دا وسه وركړه ، له دې وروسته چي خداي پاك لاري ته برابر كړي اولارېښوونه ئي ورته وكړه اودده له لاري څخه ئي ټول موانع اوځنډونه لري كړل چي خپل سرنوشت په خپله وټاكي لكه څنكه چي قرانكريم وايي :

بل الانسان على نفسه بصيرة

بلكه خپله انسان په خپل نفس باندې پينا اورېښانه حجت دى .

فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر

كه چاغوښتي وي چي ايمان راوړي ايمان دى راوړي كه څوك غواړي چي كافر شي نو كافر دى شي .

ولكن قذافلح من زكاهها وقذخاب من دساها

بريالي شو هغه څوك چي نفس ئي له گناهونو نه سوچه كړ او ناكامه شو ، تباه شو هغه څوك چي خپل نفس ئي په گناهونو خچن كړ .

د ابحاث ډير لويى دى خو خلاصه داده چي ټول اسلامي علماء او ائمه دانسان دى منزلي اودرجي ته اهميت وركوي اوانسان ته په فوق العاده اهميت او حيثيت قايل دى .

فقهى ابوبكر بن عربى وائي خداي پاك له انسان څخه بل كوم ښه مخلوق نه دى پيدا كړى ، خداي پاك هغه ژوندى ، عالم ، پوه ، ويونكى ، اورېدونكى ، ليدونكى اوياحكمته تدبير كونكى پيدا كړيدى ، نوكله چي انسان په خپل انسانيت پاتى شي اودبھائم مقام ته خپل مقام ښكته نكړي

اود عزت مقام اومعیار خاص تقوی و گهڻی ، خپل قول اوعمل ، حرکت اوسکون ، دوستی اودښمنی ، مبارزه اوفداکاری مالی وی اوکه جانی خاص دخدای «ج» درضا په خاطر اوداسلامی عقیدې په خاطر مربوط کړی ، نه دشهرت ، جاه طلبی اومقام پرستی په خاطر ، نوداسی انسانان هم په ژوند کی دکراماتو خاوندان دی اوهم پس له مرگه په عالم برزخ کی دغه عزت له انسان څخه دمرگ په واسطه نه ډانله کیږی ځکه هر انسان چی له دنیا نه دخدای پاک په دوستی کی اخرت ته ولاړ نو هغه به په عالم برزخ کی هم دخدای پاک دوست وی ، دغه عزت به دخدای «ج» نه ترینه اخلی ، بلکه مونږ به دی عقیده لرو چی کوم انسان په قبر کی دمنکر نکیر په جواب کی کامیاب شی نوهغه ته خدای پاک قبر پراخه کوی ، دقبر تیاره په رڼائی بدلیری وغیره .

حتی چی نبی کریم «ص» قبر ته دمؤمن انسان په حق کی دجنت باغچه ویلی ده ، داټول په دی ثبوت کوی چی انسان څخه کرامت اوعزت دمرگ پواسطه نه ډانله کیږی .

دکرامت معنی داده چی یو متشرع ، متقی اوپر هیزگار شخص څخه داسی کارصادرشی چی له عادت څخه خلاف اوعقل ترینه قاصر وی ، چی دنی په حق کی معجزه ، دولی په حق کی کرامت اودفاسق په حق کی سحر اویجادوگنل کیږی ، چی دابحث ډیرلوی دی صرف دمدعی داثبات په خاطر په یویو مثال کفایت کوو :

کرامت دژوند یو په حق کی :

دپیغمبر علیه السلام دوه تنه اصحاب چی دیو نوم اسید بن حفیر «رض» اودبل نوم عباد بن بشیر «رض» دی په څه موضوع کی دپیغمبر علیه السلام

دنيا اور نشر حق محفوظ دی

www.libtool.com.cn

دائغانی جہاد

خارق العادہ پیشی

مترجمہ: دینار احمدی

کال: ۱۲۷/۱۰۰۲

سره شپې له خواتر دیر ناوخته پوری ناست وو چی کله رخصت شو نو تیاره
 ډیره زیاته وه په لاری تگ ورته مشکل شو له دواړو سره په لاسونو کی
 همساگانی وی نو دیوه همساخه زنائی ښکاره شوه چی دواړو پری لاره لیده
 کله چی سره جدا شو دېل ملگری له همساخه هم رڼا یی ښکاره شوه اوهر
 یو دخپلی همسا په رڼا نی کورته ولاړ .

مشکوٰۃ صفحه ۵۴۴ باب الکرامات .

نودلرگی خخه دومره زنائی ظاهرول چی لارېری ښکاره شی کرامت دی .
 دابن منکدر په روایت :

حضرت سفیة «رض» چی دپیغمبر علیه السلام خادم وو دروم په حُمره
 کی دمجاهدینوله لښکر خخه غلط شو لاره ترینه ورکه شوه ، یوه خوا اوږله
 خوانی منډی وهلی ناخاپه له زمري سره مخامخ شو زمري ته غږ کوی یا ابا
 الحارث زه دپیغمبر علیه السلام خادم یم دمجاهدینو لښکر خخه پاتی شوی یم
 لار رانه ورکه ده ته دلاری رهبری راته وکړه ، زمري راغی له ډیری خوښحالی
 نی لکی ورته وشرنگوله اویا دده تر څنگه روان شو هم نی دلاری رهبری
 ورته کوله اوهم نی دده حفاظت کولو ترڅو چی نور ځناور ورته ضررونه
 رسوی ، تر هغه وخته پوری دده په خدمت کی روان وو چی دمجاهدینو
 لښکرته نی تسلیم کړو نو بیاترینه واپس خپل ځنگل ته رخصت شو .

مشکوٰۃ باب الکرامات صفحه ۵۴۵

نودزمری غوندی ځناورمنقاد کیدل اویادحضرت سفیة «رض» په
 پشنهاد پوه کیدل اویا دلاری رهبری ورته کول داکرامت دی .

پس له مرگ څخه ډکرامت او معجزی په حق کی:

دابی الجوزا په روایت په اهل مدینه و یانندی سخت قحط راغی بارانونه پری بند شول دم دینی منوری خلق حضرت عایشی «رض» ام المؤمنین ته راغلل اودغه شکایت ئی ورته وکړ وام المؤمنین وفرمایل چی دپیغمبر علیه السلام دقبر چت لپاسه دیوی دایری په شکل سوری کړی چی دپیغمبر علیه السلام اوداسمان په منع کلی حائل پاتی نشی ، هغوی دهدایت مطابق هغه رنگه وکړل بڼه باران وه شو ، اوسنان څرې شو ، په ځمکه گییاګانی زرغونی شوی هغه کال ته به خلکو عام الفتق یعنی دڅرې والی کال ویلو .

مشکوٰۃ صفحه ۵۴۵ باب الکرامات

بل ځای یی بی عائیشه فرمائی : چی هرکله دحبشو پاچا یعنی نجاشی وفات شو نوموړزه به خپل منع کی داویل چی همیشه ده چی دنجاشی په قبر نورلیدل کیری ، یعنی دنجاشی پاچا له قبر څخه نور پورته کیری .

مشکوٰۃ صفحه ۵۴۵ باب الکرامات

نودټول بیان خلاصه داده چی یو مجاهد دخدای «ج» درضا په خاطر اودکلمة الله داعلی په خاطر دمبارزی عملی میدان ته ددښمن مقابل کی سنگرونیسی اوپه دی پاک نیت په دی سنگرکی شهید شی نو دکراماتو خاوند دی که دکرامت کومه علامه ئی ژوندیوته ښکاره شی دمنلو وږده اوکه ښکاره نه شی هم دعزت خاوند دی .

تردی زیات کرامات به څه وی چی یو زلمی دپیغمبر علیه السلام له وفات څوارلس سوه کاله وروسته دخدای پاک په مینه ، محبت اودوستی که دومره مست شی چی محبوب عیال د فقر اوافلاس په بازار کی بی سرپرست پریردی

اودی خپل محبوب حیات اوځان دخدای «ج» دامر مطابق قربانوی چی
همدا دیو مجاهد فی سبیل الله اولین کرامت دی .

دوهم کرامت دادی چی زمونږه په حق کی له پوی روپی څخه زیاته ونه
که په بدن یا جامعه پریوزی لمونځ پری نه کیږی ، اودشهید په حق کی ونه
تر اویوزیاته پاکه ده ، داځکه چی دایمان سره ابتلا لازم ده ، خلق همیشه
دپاره دوه جنبی دی یوه جنبه درحمن ده بله جنبه دشیطان ده ، لکه څنگه
چی خدای پاک ارشاد کوی :

الذین امنوا یقاتلو فی سبیل الله والذین کفروا یقاتلو فی سبیل
الطاغوت .

هغه کسان چی مسلمانان دی ، ایمان نی راوړی دوی جنگ کوی په لاره
دخدای «ج» کی اوهغه کسان چی کافران دی دوی جنگ کوی به لاره
دشیطان کی . بس محبوب ترین اوږیر غوره غوره عمل خدای «ج» ته پس له
ایمان څخه دخدای «ج» په لاره کی جهاد کول دی .

حضرت پیغمبر علیه السلام حضرت ابوذر «رض» ته فرمایي :

علیک بالجهاد فه نه رهبانیه امتی .

یعنی په جهاد کولو درته توصیه کوم ځکه دازمادامت رهبانیت اوگوشه
نیشنی ده .

حتی چی جهاد دټولو اسلامی عباداتو ددنگو غرونو هغه لوړه څوکه ده
لکه څرنگه چی دالله رسول فرمائی :

رأس الامر الاسلام وعموده الصلوة وزرورة منه الجهاد

ددین سراسلام دی اوستنی نی لمونځ دی اوهغه لوړه څوکه یی جهاد دی .

جهاد هغه حقيقت دی چې له خير او برکت څخه ئی هيڅوک سترگی نه شي پټولی ، جهاد هغه عزت دی چې دمسلमानانو پټ پری ساتل کیږی . جهاد هغه شرف دی چې دانسانی کرامت مدارج لاپسی لوړ وی خود جهاد لپاره ډیر مراتب دی چې لوړه رتبه د جهاد (الجهاد بالقرآن والقلم) یعنی جهاد په قرآن او قلم سره اوچته مرتبه د جهاد ده ځکه چې دا جهاد دایمی دی . لکه څنگه چې خدای «ج» خپل رسول ته ارشاد کوی .

فلا تطع المنافقين والكافرين وجاهدوهم به جهاداً كبيراً

د کافرانو او منافقانو مراعات مکوه له دوی سره جهاد وکړه په دی قران سر جهاد لوی . دا ځکه لوی جهاد دی چې دتوری اووسلی اثر په یو شخص باندی لوړې هغه هم په بعضی اوقاتوکی لکین دقرآن اودقلم اثر داسلام په ټولو دښمنانو- په هر ان اوپه هروخت کی پریوزی .

نوپه دی عین حال دهجرت اوجهاد کی چې په مسلمانانو باندی داسلام ددښمنانوله خوا هر قسمه سیاسی اونظامی گڼو عملیات شروع دی نو مسلمانان جهاد بالقرآن اوجهاد بالقلم ته ضرورت لری .

نوپه دی حقله چې مادمحترم داکتر صاحب دیداره احمدزی» لیکل شوی اوراجمعه شوی حکایات اواخبار دافغانی شهیدانو اومجاهدینو کرامات سرتربایه مطالعه کړل دومره مؤثر دی چې هرزلی ئی مطالعه کړی داسی به ئی مست کړی چې فوراً به جهادی جذبه په ده باندی غلبه کوی اوسنگرته به ځان رسوی ، له بله پلوه به دخپل ځان داصلاح اودنیت دصفائی کونښ کوی ، ځکه چې نیت صفاته وی دجهاد څخه دخدای «ج» درضا مطلب نه وی

نوهيخ اجر ورته نشته اونه ورته دغه كرامات شته بلكه دعذاب مستحق
گرځي . لكه پيغمبر عليه السلام چي فرمائي :

تعس عبد الدرهم لتعس عبدالدينار ، تعس عبد

القطفة ، تعس عبدالخمة لتعس وانكس واذا

شيك فلا انتقش واذا اعطى رضى واذا منع سخط

ديسواو تكو ، جامو اوكمپلو بندگان دي هلاك شي اوتباه دي شي هلاك
اوتباه اوسره خپري دي شي اوپه پښه ئي چي اغزي لارشي ترينه خيژي دي
نه ، ددي خلكو خو حال دادی چي كله څه وركړل شي نو خوشحاله وي ، كله
چي پري باندي بندشي نوخفه او غمجن وي .

نوداسي كسان چي دجهاد په سنگركي وي خونيتونه ئي غلط وي نوداسي
كسانو ته دالله «ج» رسول «ص» ښيري كړيدي ، خداي «ج» دي دموجوده
مجاهدينو نيتونه صحيح كړي اوڅوك چي شهيدان شوي وي هغوي ته دي
خداي پاك دشهادت لوړ مقام لاپسي لوړ كړي .

څرنگه چي ډاكتر صاحب ديدارد جهاد په سلسله كي دعملی جهاد سرگرم
مجاهد او مسؤل دي په دي توگه دقلم اودعوت په لحاظ يو فصيح ژبي ليكوال
اودايب دي ، چي دروان مقدس اسلامي جهاد په اړوندني شپږ بيل كتابونه
په پښتو ژبه زما له نظر څخه تير شوي دا دهغو تاليفاتو په تعقيب په
پښتو ژبه په نثري دهغه يو بل كتاب دي چي انشاءالله دتولو مجاهدينو ،
مهاجرينو او پښتولو ستونكو لپاره به خير ورسوي ، دادوزان مقدس اسلامي
جهاد په فرهنگي سنگر او مبارزي كي يوپه زړه پوري زياتونه ده چي د
شهيدانو په مناقبو او كراماتو خبري كوي . خداي پاك دي ددي وروردغه سعی
په خپل دربار قبوله كړي .

آمين ثم آمين

(مولوي معين الدين)

دافغاني جهاد

خارق العاده پيښي

www.libtool.com.cn

د کتاب نوم : دافغاني جهاد خارق العاد پيښي

ټولونکي او مرتب : ديدار « احمدزي »

کچه : ٦×٤

د چاپ تعداد : يوزر (١٠٠٠) ټوکه

ديسټروک بيه : (١٥) کلداري

داخيستلو ځاي : ټولي کتابخاني

کمپوزر : وحيد الرحمن (تره خيل)

په بل وار چاپ کي دهرچاراليزل شويو

مؤثقو واقعو په ضميمه کولو وياړو

د شهيد اومجاهد دكرامت په ارتباط شك نه دی پكار

څرنگه چې د شهيد اومجاهد دكرامت په ارتباط شك كول نه دی پكار
خوبيا هم زه د موضوع په ارتباط د تفسير او حديثو په رڼاكي څو دلايل راوړم
البتة دزياتي ليكني اوتبصري وخت می پيدا نكړي ځكه چې مصروفيتونه
او كارونه زيات او وخت كم دی په هر لحاظ وگورولاندی واقعات چې پخپله به
ستاسی قناعت پری حاصل شی .

د حضرت معاويه صاحب په زمانه کی دا حد په شهدا وو دنهر نقشه راغله
معاويه صاحب ، امر وکړ چې شهيدان ویاسی نوکله نی چې شهيدان ایستل
دیوه شهيد په پښه تسكوره ولگیده نووینه ورڅخه وبهیده حال دا دی چې په
دی شهيدانو پوره څلویښت کاله تیر شوی وو .

بله واقعه داسی راځی چې په یوه قبر کی دوه کسه شهيدان پراته وو او یو
ځای ښخ شوی وو په دوی کی یو شهيد په خپل زخم بانندی لاس ایښی وو
کله نی چې لاس له زخم څخه لری کړل شو نووینه ورڅخه وبهیده چې په دی
هم تخمیناً څلویښت کاله تیر شوی وو اودا هم دا حد له شهيدانو څخه وو .

ددی دواړو واقعاتو پوره تفصیل په تفسیر مظهری کی راغلی .

اوس به راشو د حدیثو په رڼاکی دمجاهد فی سبیل الله کرامت اومرتبی ته
، وگوری دبخاری شریف څخه یوه واقعه چې څه حکایت کوی :

دهجرت په پنځم کال رسول اکرم «ص» لس نفره دحضرت عاصم «رض»
په مشری مکی معظمی ته ولیږل چې ترڅو هلته دکفاروله حال احوال څخه
خبر گیری وکړی اورسول اکرم «ص» ته احوال راوپی خوپه لاری کی ورته

د کفارو د قهیلو څخه څو کلی مخی ته راغلل اودوی ورسره جهاد شروع کړ بڼه
جنگ نی وکړ خویلاڅره دهغوی سرگروپ حضرت عاصم «رض» سره
داووکسانو نورواصحابانو په شهادت ورسیدل اونوردی کسه صحابه کرام
ژوندی ونيول شول چی یو له هغو دری کسو څخه حضرت خبیب نومیده چی
نی دحارث په زامنو خرڅ کړ البته د دوی پلار په یوی جگړی کی دحضرت
خبیب صاحب په لاس قتل شوی و چی حارث کافرو ،

نوحضرت خبیب صاحب نی بندی کړ اوپه یوی داسی کوټه کی نی واچوو
چی هیڅ سوری نی نه درلوده یوازی دډوډی ورکولو په وخت کی به نی
دروازه ورته خلاصوله ، کله به نی چی دډوډی وروپلو په وخت کی ورته
دروازه خلاصه کړه ، نو په مخ کی به نی تازه انگور ایښی وو په داسی حال
کی چی دانگورو موسم هم نه وو ، کله به چی له ده نه دانگورو دراتلو پوښتنه
وه شوه نو ده به ویل چی :

هنا رزق من الله

یعنی دارزق راته دالله تعالی له لوری دی .

په هر ترتیب دشهداوو اومجاهدینو کرامات داسلام له پیل څخه ترننه
پوری بیخی زیات دی مائی دلته دمشت نمونه خروار څو غونۍ راوړی هیله ده
چی دقدرمنو لوستونکو تسل به پری شوی وی ، مادافغانستان په روان
مقدس اسلامی جهاد کی د شهیدانو اومجاهدینو دکراماتو په باب یو شمیر
واقعی څه په خپله لیدلی او څه می هم له خپلو شاگردانو ، مجاهدینو
اودوستانو څخه اوریدلی چی انشاء الله دمحترم ورور ډاکتر صاحب دیدار په
لیکل شوی اثر کی به موله نظره تیری شی .

نودی ورور چی ددی کتاب په ترتیب اورا جمعه کولو اود واقعاتو په لیکلو
کی کوم زیار ایستلی دا واقعاً د قدر وړ دی ، ډیر په زړه پوری اوزړه
راښکونکی واقعات نی جمعه کړیدی چی دافغانستان دمجاهدینو لپاره په
ډیر مؤثر تمام شی .

والسلام .

ستاسی ورور مولوی ابا حکیم
www.libtool.com.cn
د حزب اسلامی د قضا دریاست غړی

داواقعات له حقیقت څخه لری نه دی

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا ونبينا على اله
واصحابه ومن دعى بدعوته اجمعين الى يوم الدين
قاتلوهم يعذبهم الله وينصركم ويخزهم
ويشف صدور قوم مؤمنين .

دمحترم ورورداکتر صاحب ديدار « احمدزی » ليکنه چی دمجاهدینو
دسعادت اوکرامت په برخي کی ليکل شوی په زړه پوری اوزړه راښکونکی
پيښی اوواقعات نی له حقیقت څخه لری نه دی .
دجیدو اومتدینو مجاهد وعلماء کرامو تبصرواو تفکرونونورهم ښه
ښائیست ورکړیدی .

که څه هم په دی موضوع په عربی ژبه کی دشهید دکتور عبدالله «عزام»
له خوا د (عہد بصائر للجهاد) په نوم د شهیدانو دکرامت اومجاهدینو
دخارق العاده پیښو په باب یو کتاب تالیف اوچاپ شوی خودپښتو اودری په

ساده اوسلیسه ژبوکی تراوسه پوری ماته داسی یو کتاب چی دپورته موضوع شاهد وی په نظر نه دی راغلی داللهته دمؤلف صاحب یو ابتکار نظر اودافغانستان داسلامی انقلاب لپاره یولوی خدمت دی ، چی دمؤلف دغه ابتکار نظریه انشاءالله دمجاهدینو دروحي په پورته کولو کی ډیر مؤثر ثابت شی .

ددی ورور دسمی اوگوبښی اجر اویدله دلوی اوتواناخدای «ج» له دربار څخه غوښتونکی یو .

دافغانستان داسلامی مجاهدینو دکرامت ثبوت دټولو نه مخکی دوحشی روسانو چی دمدادی حیثیت نه ورته جهان سپرپاور قدرت ویلی شکست اوماته ده چی دالله په امداد دافغانی مجاهدینو په ذریعه ورسره مخ شول چی داتصورهیڅ یوی عقیدی اوانسان دماغ ته نه راته خوږه اتکاۍ اوتوکل دلوی الله «ج» اوپه خپل اخلاص زمونږ اسلامی اوغیورو مجاهدینو ، روسانو ته ماته ورکړه چی دا په قول دشهید محمد ضیاء الحق دپاکستان صدر دشلیم قرن معجزه ده نودا به غیر له کرامت نور څه وی .

بله دا چی قرانکریم اوسنت شهدا ووته ژوندی وائی انکار له دی حقیقت څخه کفر دی ایا داکرامت دی اوکه نه دی ؟ اودادمجاهد فی سبیل الله سعادت دی اوکه نه دی ؟ چی ژوندی نی هم ژوندی دی اومړه نی هم ژوندی دی ، جهاد هغه دخیبر اوپرکت کارته وائی چی دمسلمانانو عزت اوکرامت په دی ساتل کیږی اوکرامت مجاهدین نور انسانان مکرم کوی .

په اخره کی یوواړیا هم وایو چی محترم ورور «دیدار» ته دی الله پاک جل جلاله لوی اجر ورپه برخه کړی چی داقلمی جهاد نی کړی اودا کتاب نی

څپرولو ته امداد کړی .

په لاندې فارسي بيت سره خپلې وينا ته خاځه ورکوم

حروفش چهره آراء گلستان

سطورش روڼا سنبلستان

(مولوی عزیز الرحمن « منیب » دېده پیری دکمپ خطیب)

www.libtool.com.cn

دغه کرامات د اهد د شهیدانو د کراماتو سره سمون خوری

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد الانبياء والمرسلين
محمود على اله اجمعين .

اما بعد ! ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة .

څرنگه چې د ښاغلي محترم مجاهد ورور ديدار خان ليکنه چې د افغانستان
دمجاهدينو اوشهيدانو بعضی کرامات چې ما وليدل واقعاً له حقيقت څخه لری
نه دی ځکه چې الله «ج» په قرآن کریم کی فرمائی :

ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات

بل احياء ولكن لا تشعرون - « الايه »

يعنى هر هغه څوك چې دالله په لاری کی شهيدان شوی وی هغوی ته مړه
مه وایاست بلکه هغوی ژوندي دی که څه هم تاسو دهغوی په ژوند نه
پوهیږی .

په دی کی شك نشته چې جهاد یوه جامع کلمه ده اوجهاد په لغت کی
جهد اومشقت گاللو ته ویل کیږی اوجهاد بعضی علماء په پنځه قسمه

تعبیروی :

- ۱- جهاد لسانی ، ۲- جهاد قلمی ، ۳- جهاد بدنی ، ۴- جهاد مالی ،
۵- جهاد قلبی .

لکه چی الله «ج» فرمائی :

جاهدو فی سبیل الله حق جهاده

په دی ایت کریمه کی اشاره دی خبری ته شوی چی باید مسلمان خپل
توان طاقت او قوت ددستمن دناکامی لپاره په کار واچوی .

لکه څرنگه چی داکتر صاحب دیندار په خپل قلمی جهاد کی دافغانستان
دننیو شهیدانو اومجاهدینو داسی کرامات نقل کړی چی هغه دبلر دغازیانو
اوداحد دشهیدانو له کراماتو سره سمون خوری .

دمثال په توگه حضرت انس بن نضر «رض» چی د بدرله جنگ څخه پاتی
وو داحد په جنگ کی ئی په ډیر شوق اودوق سره شریکت وکړ کله چی جنگ
ښه گرم روان وو نو دده ترڅنگ یویل صحابی حضرت سعید بن معاذ «رض»
تیریده ورته ویل چی چیرته څی زمادی قسم په خدای «ج» وی چی داحد له
غره څخه دجنت خوشبوئی راحی سمدلاسه یی توره واخیسته اودکفارویه منع
کی ننوت ترهغو جنگیده چی شهید شو .

داوه دیوه مجاهد هغه واقعه چی په ژوندون ئی دجنت هوی حس کړی وو
چی دکتاب دلیکنی په تائید ددرنولوستونکو لپاره ذکرشو .

په اخر کی یواریا هم وایم چی الله «ج» ددی کتاب لیکونکی ته
اوهمدارنگه نورو عملی اوقلمی جهاد کوونکو ته اجر کامل ورکړی اوټولو
لوستونکو اومجاهدینو ورونو ته دعمل کولو توفیق غواړم .

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)

(مولوی اسماء الحق د عبدالله بن عباس دمدرسی معاون)

د افغانستان د مظلومو مهاجرينو ، مجاهدينو او هغو شهيدانو په وياړ
چې بې اثرې يتيمان ، کونډې او بورې ورڅخه وروسته پاتې دي ، له
غم او ویر څخه ډکې شيبې ورباندې تيرېږي او په خپل ملک کې دمکمل
اسلامي حکومت له جوړېدو پسې ارامانجن دي .

مسلمه وېش شه سورکفسي شهيدان وگټه
هغوی نه پاتې کونډې ، بورې ، يتيمان وگټه
نن کافران په هر مسلم امت ظلمونه کوي
مه کينه غلې خپل ناموس دين او ايمان وگټه
غواړي کفار زمونږ ملي وحدت کېړي ډډې وېړي
منگولي کلکې په قرآن کره پاک قرآن وگټه
وخت ډير حساس دي د بنمتان هم د سبسي جوړوي
پام غلط نشي اي « ديداره » مظلومان وگټه

بسم الله الرحمن الرحيم

د اډول ليکنې او آثار زمونږ د وياړلي جهاد ستون

فقرات تشکيلوي

رښتيا هم چې ايماني قوت ، جذبه او هدفمندي انسان ته د ژوند په مختلفو ابعادو کې خاص تحرک وربښي ، ديد او بصيرت يې وسيع او پراخه وي او د ژوند ټولې قضايې يې په دقت رساني او سنجيدگي سره څيړي . دومره تيزبين او نازک خيال وي چې هيڅ شې ئې له نظره نه لوړېږي .

هو : د حق سنگر داران مومن مجاهدين بل الحاصه هغه کسان چې په يوه لاس کې کتاب او بل کې نې توپک دي ، که له يوې خوا د کفر او کونيزم عملي مقابلې کړي او کوي د عقيدې او ايمان سنگر ئې ټينگ ساتلي له بل پلوه ورځني پېښې او واقعات په دقيقه توگه سره تعقيب ، ثبت او په ښکلي انداز کې انځور کړي دي .

دا شمير مجاهد ليکوالان چې دا ورپه لمبو او د بارودو په دود کې د واقعاتو د ليکلو او ثبتولو لوړ همتي کړي د جهادي ادب او فرهنگ په نړۍ کې يو ځانگړي اهميت اولو مقام لري .

د جهاد د صحنې او گرمو سنگرو وليکوالان د واقعاتو او حوادثو عيني انځور گران دي . هغوي هغه څه جامعي ته وړاندې کوي او راتلونکو نسلونو ته په ميراث سپاري کوم چې د دوي په وړاندې واقع او پېښ شوي يعنې هغوي د واقعيتونو واقعي بازگو گران دي .

د اډول ليکنې او آثار زمونږ د وياړلي جهاد د تاريخ ستون فقرات تشکيلوي

، دهغوي په ليکنو کې خود سازي او تصنعات اصلاً وجود نلري ، حقايق ،

کماحقه اوپه خپل اصلي بڼه اوشکل سره وړاندې کوي .

د دارنگه ليکنو يو بل مهم خصوصيت دادي چې لوستونکي ځان دقضا ياوو اوواقعاتو په منځ کي احساسوي .

دادي دتوري او قلم دځاوندانو له جملې نه محترم اومجاهد ورور داکتر صاحب ديدار « احمدزی » هغه ستريانه منونکي اديب اودعوتگر مجاهد دي چې کله هم آرام ندي کړي ، عمرني په سنگرکي تير کړي دوسله وال جهاد سره جوخت نې علمي اوداستفادي وړجهادي ليکني کړي ، دجهادپه هراړخ يې پوخ نظر اچولي اويوڅه نې پري ليکلي دي .

دنوموړي ورور دامجموعه هم يو باارزسته اثردي اوراغونډول نې هم واقعاً مشکل کار ، زياته هڅه اوهاند غواړي ، داچې محترم داکتر صاحب دامحنت گاللي دخوړو ورواولري ، لري منابعو څخه نې معلومات ترلاسه کړي نو دهغه دازيار گالنه دزيات قدر وړ ده الله «ج» داجر وزکړي .

کله هم چې سړي ددي مجموعي هره برخه گوري دآرمان په زړه شهيدانو ددغه درانه امانت سرته رسول چې هغه په افغانستان کي دسوچه اسلامي حکومت جوړيدل اوقيام دي ، ځان پوروي اودين دار ورته ښکاري اودادين اداکول غواړي .

زمونږ پاکو شهداوو په خپله وعده له خپل رب سره وفاوکړه اودجهاد دروند امانت نې مونږ ته په پوره پاکي اوامانت داري سره په ميراث پريښود اوسن زمونږ فرض دي چې دا امانت به په صداقت اورښتينيولي سره سرته رسوو اودخپلو وياړ لو شهيدانو لار به تل روښانه اوځلانده ساتو اوهيچاته بايد چې دشهيدانو په پاکو وينو دلويو کولو مجال ورنکړي شي اودغرض ناوولي لاسونه ورنلډ او دا امانت بايد په پوره ايمانداري منزل مقصود ته ورسول شي . په درنښت .

(عبدالغني «مصمم»)

B

4.3831

AHM

2649

دنيا دار اعلیٰ، دیکر دین دار و السوالی
 بیوگرافی استاد کی جی یہ ۱۳۳۰ھ ش کال
 میں دی فانی انسان کی سترگی برائے سطلی و
 اس کے تعلق علامہ یہ ۱۳۶۰ھ کال داری یہ
 استاد بیوگرافی کی شامل اور ۱۳۵۵ھ کال

www.libtool.com.cn

اور یاد ہے کی دینی یہ تو کہ شامل شد جی یہ ۱۳۵۲ھ کال شاملی
 لیس لیسہ ہائی پرت فاضل اور کانکورہ آزمائی و سید یہ ۱۳۵۲ھ کال
 دکان پھونکی و علوم یہ پختگی کی داخل شد خرمیہ و سید
 لہ میں جی دین اور طبابت لہ دینی سید جی دارلودہ اسلامی روحانی
 و اس وقت درمل خوردلو خانگی یہ تبدیل اور ۱۳۵۷ھ کال جی یہ ہمدی
 ملک کی وزارت سند ترانسہ کی اور ۱۳۵۸ھ کال جی دین اسنا یہ
 عامل و سید صاحب دماغی اور خیریت یہ روحانی کی دینی سرتہ
 و سولہ یہ دیکر سولہ اولیٰ الخادی کردہ اور کابل کی دکنو سٹی رزمہ یہ
 و سید کلا و سید جی دکان دجاسو سائو اور کابل لہ لایہ زوید ترخ
 و سید اور جاسی لایہ و سولہ سولہ دکانی دمرکی خرمی دمسولین اور و سید
 یہ مشورہ یہ ۱۳۵۹ھ کال حضرت نہ مجبور اور و کاندی خواجہ پانچستان نہ
 جی حضرت و جی یہ ۱۳۶۰ھ کال داری و سولہ داخدا جی و سید
 مشورہ یہ تو کہ بعث شد جی بلاخرہ یہ ۱۳۶۷ھ کال دمسولین مقامات
 اور و سید مشورہ یہ دینی قرار کا معارف ہم و سید شد

www.libtool.com.cn دېبري وخت

وتېرى ملا چى دسيستى نن دبنمنان جوړوى
شرق خوشوختم غرب له تاسى غلامان جوړوى
مسلمان هرچيرته واحدومتحد ملت دى
دغه بيلتون اوگړوډى ټول كافران جوړوى

په بل وار چاپ کي دهرچاليزل شويو
مؤثقو واقعو په ضميمه کولو وياړو

د کتاب د چاپولو لنډ جریا ن

کله می چی دجهاد خارق لعاده پېښوپه باب دغه واقعات راجمعه او ترتیب کړل نو د چاپولو په باره کی می له یو تعداد مخلصو اونیکو وروڼو سره مشور وکړه چی هغه هریوه راته د چاپولو تاکید کولو خویلآخړه زما تصمیم هم شو چی باید اړومرو د اکتاب چاپ ته وسپارم خو دکومی لاری ؟
که نی په شخصی توگه چاپ کړم ډیر لگښت پری راځی ځکه چی مخک
می هم دری ، څلور کتابونه په نظم کی چاپ کړی وو اومصارف نی ډیر ښه
راته معلوم وو .

اوکه نی د تنظیم له لاری چاپ کړم نو یاد هغوی له معیار او پالیسی سره
سروخوری اوکه څنگه ؟ او بیا به څومره وخت پری لگیری ؟ چی البته له د
لاری هم مامخکی ده « سنگرانگازی » په نوم یو کتاب چاپ کړی وو چی
چاپولو نی ډیر ستری ستومانه شوم .

په هر ترتیب نیت می داشو چی راځه یو ځل بیا ځان ستری کړه مال
بودجه به دی هم بچت شی ، تنظیم ته نی حواله کړه ، بلاخره دقانونی مرحله
د طی کولو په خاطر می د حزب اسلامی دنظامی چارو دریاست دلوگر ولایت
امريت ته مراجعه وکړه او هغوی هم د ۱۱۶۶ نمبر مکتوب په اساس پ
۶۹/۱۲/۱۵ نیټه په لاندی شرحه د حزب اسلامی دارشاد اوفرهنگ ریاست
په عنوان مکتوب راکی او وه نی لیکل چی :

برادر مجاهد و معاون قرار گاه احد و لسوالی از ره ولایت لوگر داکتر صاحب دیدار يك اثر علمی و فرهنگی بنام (دافغانی جهاد خارق العاده پیښی) غرض تشویق مجاهدین په رشته تحریر درآورده است اینک ذریعه نامه هذا معرفی میگردد تا در مورد چاپ اثر برادر نامبرده طبق اصول اجراءت نماید .
با احترام

نیک محمد ایوبی

امیر ولایت لوگر

www.libtool.com.cn

کله می چی په پورتنی شرحه مکتوب دارشاد او فرهنگ رئیس صاحب ته وروږ نوهغه پری داسی احکام ولیکل :
آمریت محترم نشرات !

نوشته برادر رابه هیئت بسپارید تا بعد از مطالعه اظهار نظر نماید .

دجو « خستی »

رئیس ارشاد و فرهنگ

له دی وروسته دنشرياتو امریت ته ورغلم هغه هم دهیئت دتعیین لپاره ولیکل چی :

محترم لټون صاحب او محترم ملنګیار صاحب د وروږ کتاب ولولی اود چاپ په برخه کی ئی نظر ورکړی .

« فدا محمد « فایض »

دنشرياتو مدیر

په دی توګه می خپل لیکل شوی اثر او احکام محترم وروږ فضل مولا « لټون » ته وروسپارل او هغه هم راته دوه اونۍ دمطالعی لپاره وخت راکړی کله